

הישיבה ה-31 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, י"ב באלול תש"ע (22.08.10)

עירוית אריאל

הישיבה ה-31 (שלא מן המניין) של מועצת העירויה

מיום ראשון, י"ב באלול תש"ע (22.08.10)

נוכחים:	מר פבל פולב	- מ"מ ראש העיר
	מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
	מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
	מר יעקב עמנואל	- חבר מועצת העיר
	מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
	מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
	גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
	מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
	גב' לודמילה גוזב	- חברת מועצת העיר

חסרים: עו"ד אריאל עזריה - חבר מועצת העיר

משתתפים:	גב' חנה גולן	- מנכ"ל העירויה
	מר אריה ברסקי	- מבקר העירויה
	עו"ד שרון שטיין	- יועמ"ש
	מר חיים ביטון (קוקי)	- מנהל המרכז הבינתחומי לתרבות, לפנאי ולספורט

על סדר היום:

1. הצעה לסדר יוסי חן – "אסיפת חפצים משומשים ברחבי העיר רק על ידי תושבי העיר אריאל".
2. הצעה לסדר "אריאל ביתנו" + יוסי חן:
 - א. "מחירי הצהרון בגני הילדים לשנת הלימודים תשע"א".
 - ב. הצעה להעלאה מדורגת במחירי הגנים לפי הפרוט הבא: העלאת המחירים ב-10% לשנה בפריסה לשלוש שנים".
 3. עדכון בנושא אירוע "20 שנה לעליה".

מר רון נחמן – ראה"ע : אני מתכבד לפתוח את הישיבה שלא מן המניין, מספר 31. על סדר היום, קיבלתם את סדר היום – הצעה של יוסי חן והצעה לסדר של סיעת "אריאל ביתנו" ויוסי חן על הצהרונים, והשלישי זה עדכון בנושא אירוע "20 שנה לעליה".

1. הצעה לסדר יוסי חן – "אסיפת חפצים משומשים ברחבי העיר רק על ידי תושבי העיר אריאל".

גב' חנה גולן : אפשר לקרוא בינתיים את ההצעה. אני אקריא את ההצעה :
"הצעה לסדר לקראת ישיבת המועצה הקרובה.
לפני מספר חודשים אישרה מועצת אריאל לתושבת כפר קאסם לאסוף ברחבי העיר חפצים משומשים שנזרקים ע"י התושבים.
כתוצאה מכך נפגעה פרנסתם של תושבי העיר המתקיימים מאיסוף החפצים הנ"ל.
לאור האמור, מתבקשים חברי מועצת העיר לאפשר רק תושבי העיר אריאל לאסוף את החפצים המשומשים שנזרקים ליד פחי אשפה.
בכבוד רב,
יוסי חן – חבר מועצת העיר".

מר רון נחמן – ראה"ע : מה העליתם בחקתכם? מתי היתה החלטה כזו בכלל?

גב' חנה גולן : קודם כל, מועצת העיר לא אישרה מעולם. דיברנו על זה, אמרנו שזה דווקא טוב שאוספים את החפצים.

מר רון נחמן – ראה"ע : יוסי, ההצעה לסדר שלך, עכשיו הקראנו את זה, פתחנו את הישיבה עכשיו. אתה יכול לפרט? בבקשה.

מר יוסי חן : אני רק רוצה, ברשותך ראש העיר, קודם כל להשתתף שוב פעם בצערך. היה הכבוד שלנו ללוות את אמא בדרכה האחרונה.

מר רון נחמן – ראה"ע : תודה רבה.

מר יוסי חן : אני רוצה לפני כן לפנות לפבל. ואני מרשה לעצמי לפנות

לפבל כי אני הלכתי איתו ואני אפילו קצת מתרגש. כשאנחנו היינו בשיא המצב מה שעבר עלינו, פבל היה עסוק בחגיגות, ואני חושב שהוא צריך להתנצל על כל מה שקרה.

מר רון נחמן – ראה"ע : קודם כל אני רוצה להודות לכל המנחמים, אלה שהגיעו,

אלה ששלחו, אלה שטלפנו, לכולם. אמרתי בשבעה שישבתי על האמא שלי, שזה 100 שנה בתולדות ארץ ישראל. 97.5, שבעצם אישה שנולדה לאימפריה העותומאנית, עברה את מלחמת העולם הראשונה, את הצהרת בלפור, עברה את המאורעות של 29-36, עברה את מלחמת העולם, עברה את כל השלבים להקמת המדינה. אבא שלה היה המוכתר של המושבה 30 שנה. הבעל שלה היה סגן ראש העיר קרוב ל-20 שנה בנס ציונה. והבן שלה, היתה לו הזכות להקים את העיר הזאת בראש גרעין תל-אביב. אישה שבעצם מייצגת 100 שנה. אתם יודעים, בבתי-הספר מסתירים את התוכן הציוני של מדינת ישראל, זה דבר נורא. היום גינוסר מנסה לעשות משהו, אבל בעצם הדברים האלה, זה בא לידי ביטוי. אני גם אמרתי את זה בהספד. אני גם יכול להגיד לכם עוד מילה אחת. אמי ז"ל, יוסי, היא היתה מאלה שהקימו את התזמורת הפילהרמונית. מצאנו נייר, שהראיתי את זה בשבעה, זה דבר מדהים. יום ההולדת שלי זה 6 לאוגוסט, הקבורה שלה היתה ב-6 אוגוסט. הבת שלי ילדה בן יומיים לפני כן. היא נפטרה ב-4. אחותי ומשפחתה הגיעו מאמריקה, לא היו כמה שנים פה, זה כאילו שהיא תכננה את הכול. אבל המסמך הזה שמצאנו הוא מ-1937, וכתוב שמה – הזמנה לקונצרט אצל גבי בורשטיין. היא היתה, אני אומר את זה לכל אלה של המוסיקה, כמו היום קחו את זובין מהטה, שהוא היום המנצח של התזמורת, היא היתה הפיגורה של המוסיקה בארץ ישראל. וכתוב שמה – הזמנה לקונצרט ביום רביעי, 11 לאוגוסט 1937. והזמנה לקונצרט ב-12 לאוגוסט 1937, יום חמישי. כשאנחנו פותחים את ההזמנה, יום חמישי 12 לאוגוסט זה יום שעלינו לקבר. וזה יום חמישי, 12 לאוגוסט 2010, מול יום חמישי, 12 לאוגוסט 1937. יש פה כל מיני סימנים שאתה יכול להשתגע

מהדברים האלה, אבל זה תופעות. אז שוב פעם, תודה יוסי, באמת תודה. פבל, בבקשה.

מר יוסי חן: שניה פבל, לפני זה, אני רוצה גם לאחל החלמה מהירה לאוריה שבירו, אני בטוח שזה בשם כולם.

מר רון נחמן – ראה"ע: מה קרה?

מר פבל פולב: בבית-חולים.

מר יוסי חן: רוצים לאחל לה החלמה, בשם כולם פה, מאוחדים.

מר פבל פולב: וניפגש רק בשמחות. אני אענה לך יוסי.

מר יעקב עמנואל: אל תענה לו, תגיד קודם כל על מה זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אנחנו בסעיף השלישי מדברים על הקטע הזה של האירוע 20 שנה לעלייה, בוא נשים את הכול ביחד.

מר פבל פולב: אבל זה לא קשור, אני רוצה להגיד.

מר רון נחמן – ראה"ע: בבקשה, אם אתה רוצה להגיד,

מר פבל פולב: כן. אם יוסי החליט לדבר על זה לפני. אני התרגשתי בדיוק כמוך, יוסי, שהייתי לפני הלוויה, שהיינו בבית הראשונים, שאחותך היתה וסיפרה על המשפחה. בשבילי זה היה כבוד. אני לא הכרתי את המשפחה לפני. אז התרגשתי עוד לפני ובאתי במיוחד לשמוע על המשפחה. אחרי זה גם הייתי בלוויה והתרגשתי עוד יותר. לא ראיתי את ראש העיר, את רון נחמן, במצבים כאלה, וראיתי את הבן אדם,

שאמא שלו יקרה לו מאד. וגם היינו בשבעה. לצערי לא תפסנו את ראש העיר, אבל היינו בשבעה ודיברתי עם אח שלך, עוד למדתי על המשפחה. משפחה שיש לה הרבה כבוד, 130 שנה בנס ציונה. אז לא התעסקנו רק בחגיגות, עבדנו גם בעבודה. אני לא חושב שאני צריך לעצור את כל העבודה בעירייה כשראש העיר בשבעה. אז אני לא חושב שזה נכון להגיד שהייתי בחגיגות.

מר יחיאל טוהמי : איזו עבודה בעירייה?

מר פבל פולב : אני עונה ליוסי, אל תפריע בבקשה.

מר יחיאל טוהמי : איזו עבודה בעירייה? לא הבנתי. אתה עובד למען הציבור?

מר פבל פולב : אני כן.

מר יחיאל טוהמי : אתה לא עובד למען הציבור. אתה מתבלבל כנראה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אנחנו נחזור לזה אחר כך.

מר פבל פולב : יחיאל טוהמי, למה אתה עושה מזה רעש? כשתהיה לך זכות

דיבור תדבר. אז אני חושב שזה לא נכון ואני גם מצטרף לצערך, זה אובדן גדול, אמא זו אמא אחת וזה מרגש גם אותי. אז אני לא חושב שבקטע הזה זה היה נכון.

מר רון נחמן – ראה"ע : או קיי, יוסי, אתה יכול להסביר עכשיו את הסיטואציה?

וגם, מתי מועצת העיר קיבלה החלטה?

מר יוסי חן : אני זוכר שלפני מספר חודשים, ככה אני זוכר, אם הזיכרון

לא מטעה אותי, וזה היה ככה בין השורות,

גב' חנה גולן : דיברנו על זה, אבל לא קיבלנו החלטה.

מר יוסי חן : אז דיברנו על זה, אז ככה זה עלה לי בראש כאילו שקיבלנו החלטה. אז אני אבהיר את עצמי עכשיו מה שקורה בתקופה האחרונה.

מר רון נחמן – ראה"ע : בבקשה, כן, כן.

מר יוסי חן : יש פה איזו גברת שהיא ערביית שטחים, שהתחתנה עם מישהו כנראה מכפר קאסם וזכתה לתעודת זהות כחולה. היא מסתובבת פה בישוב ואוספת כל מיני דברים, מהפחים ומהזה. ואני חושב, פה יש שני היבטים – אחד זה ההיבט של עניי עירך קודמים, כי יש פה כמה חבר'ה שמתפרנסים מהדבר הזה באריאל. אבל יותר חמור זה הקטע הביטחוני. יש פה מצב ביטחוני, שהיא מסתובבת ומגיעה בכל שעה, לכל נקודה, מכירה את כל הלך הרוח, איך התושבים, מה זורקים, איפה זורקים, את כל הרחובות. הגיע פה מצב שהיא גם מסתובבת פה כדי לאיים על החבר'ה האלה שאוספים והיתה פה התערבות גם של המשטרה. היה פה סכסוך עם המשטרה והיתה התערבות של המשטרה.

מר רון נחמן – ראה"ע : מה היה עם המשטרה?

מר יוסי חן : כתוצאה מאיומים וכל מיני,

מר רון נחמן – ראה"ע : איומים, על מי ומה?

מר יוסי חן : היא ניסתה להפחיד את החבר'ה האלה שאוספים בעצמם, שהסתובבו פה כמה חבר'ה שלה. ואז המשטרה נכנסה לתמונה, כי התחילו פה איומים הדדיים. ואני חושב שאנחנו לא צריכים את הדבר הזה. אם אנחנו נסתכל, ובדקתי בישובים מסביב, גם על העניין הביטחוני, לא נותנים לאנשים להיכנס איך שהם רוצים ולעשות מה שהם רוצים ולהבין את הרגלי החיים שלנו ביום יום. אני חושב

שזה, יש פה אנשים כמו מנו ואלי שמבחינה בטיחותית אולי מבינים יותר ממני, ואני חושב שפה זה לא בסדר. אנחנו צריכים למנוע את זה וה-case היחיד שלנו אני חושב, אולי גם פה לשמוע את היועץ המשפטי, ה-case היחיד שלנו זה הקטע הביטחוני.

מר רון נחמן – ראה"ע: מנו, התייחסותך.

מר יעקב עמנואל: אני לא מכיר את הגברת הזאת. אני פעם אחת באמת נתקלתי במישהי עם טנדר עם רמקול שעברה. אני חד משמעית חושב שמצבים כאלה אסור שיתרחשו, חד משמעית, משום שאתה לא יודע את מי היא משרתת. היא יכולה להיות שלוחה של כוחות לא טובים, בין אם זה בכפר קאסס או במקום אחר. היא לומדת את דרכי הפעולה שלנו, כניסות, יציאות, שעות, זמנים. ולו רק בשביל הביטחון האישי המיידני אני חושב שצריך לאסור את הכניסה שלה.

מר רון נחמן – ראה"ע: שבירו, היית קצין ביטחון.

מר אלי שבירו: אני מקבל כל מילה שמנו אמר. אני חושב שזה לא יהיה נכון לאפשר לערבי, במיוחד אם היא היתה, זאת אומרת, המשפחה שלה נמצאת בשטחים. אני חושב שעל הנימוק הביטחוני אפשר לראות איך עוצרים את הכניסה הזאת ולא מאפשרים לה להיכנס.

מר יחיאל טוהמי: הייתי רוצה להגיד, לא רק בנימוק הביטחוני, בכלל, אם יש עבודה פה לאנשים בתוך אריאל וזה יכול לעזור לאנשים בתוך אריאל,

מר אלי שבירו: זה משרת את שני הדברים.

מר יחיאל טוהמי: למה אנחנו צריכים את הנימוק הביטחוני? זה נימוק נחמד, זה בסדר. אבל אם יש אנשים בתוך אריאל שיכולים להתפרנס, וזה אפשרי, אני לא יודע איפה זה עומד,

גב' חנה גולן : זה מבורך, מי שעושה את זה יבורך יום יום, הוא מסייע לעירייה.

מר יחיאל טוהמי : אנחנו בעד, בלי שום קשר לביטחון, בעד שאנשי אריאל יתפרנסו.

מר מקס צ'רנוגלז : היא מסתובבת עם רכב? לבד, או עם עוד מישהו, עם נהג או משהו כזה?

מר יחיאל טוהמי : אני לא ראיתי אותה, אבל שמעתי מכמה אנשים, אמרתי, זה לא עניין של ביטחוני או לא ביטחוני, אם יש פה עבודה לאנשי אריאל – אנשי אריאל לפני כולם.

מר רון נחמן – ראה"ע : תודה. כן, פבל.

מר פבל פולב : יש לי שאלה. אם אנחנו לא ניקח את ההיבט הערבי, ערבי ויהודי, אנחנו נשים את זה בצד, כי אני לא חושב שבכלל נכון לדבר כי זה נשמע גזענות, אני שואל אם יש לנו עוד מקומות באריאל שמעסיקים בהם ערבים. יש, נכון? אז צריך לסגור את כולם.

מר מקס צ'רנוגלז : לא.

מר פבל פולב : לא? רק אותה לסגור?

מר מקס צ'רנוגלז : לא. מדובר לא על ערבי, ערבי מהשטחים.

מר אלי שבירו : הם נמצאים עם פיקוח.

מר פבל פולב : אני שואל שאלה,

מר יעקב עמנואל : אני אסביר, אני אסביר.

מר רון נחמן – ראה"ע : מנו, שניה, הוא העלה שאלה, שאלה שאלתית.

מר פבל פולב : אני אשמח לקבל תשובה, שהכול על השולחן, שלא יישאר,

מה שאני אומר יישאר בצד. אני רוצה את זה על השולחן.

מר יעקב עמנואל : כל הערבים שנכנסים לאריאל,

מר פבל פולב : מנו, אני לא סתם אומר,

מר יעקב עמנואל : שאלת – אני אענה לך.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, הוא עוד לא שאל, הוא עוד לא סיים.

מר פבל פולב : עוד לא סיימת. כי יש פה איזה שהם היבטים גם,

התחרות בעסק זה בריא, קודם כל. אם לא ניקח את ההיבט הערבי והיהודי, אני

אמרתי בהתחלה, אם לא ניקח את זה,

מר יחיאל טוהמי : ...

מר פבל פולב : אני רוצה לסיים. אתה יכול לתת לי לסיים?

מר רון נחמן – ראה"ע : חבר'ה, תנו לו לסיים, הוא מעלה שאלה מאד רצינית.

מר פבל פולב : איפה הכבוד? אני לא מבין. כבוד לבן אדם. תנו לי לסיים בבקשה.

מר יחיאל טוהמי : קודם כל, אל תרים את הכול.

מר פבל פולב : אני לא מרים.

מר יחיאל טוהמי : תוריד אוקטבה.

מר פבל פולב : אל תפריע – אני לא ארים את הקול.

מר רון נחמן – ראה"ע : יחיאל, נגיע לסעיף 3, תן לו לגמור.

מר יחיאל טוהמי : ההתנהלות שלו ככה.

מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר, בסדר, מספיק. תן לו בבקשה לסיים את הדברים.

מר פבל פולב : אני לא ארים את הקול אף פעם אם לא תפריע לי לדבר, בסדר? עניין של תחרות. אם אנחנו עוזבים את הערבי והיהודי יש עניין של תחרות. תחרות זה בריא. אם לא תהיה תחרות אז כל אחד יעשה מה שהוא רוצה ואיך שהוא רוצה. בקשר לערבי שלא גר בשטחים, מי יכול להבטיח לי היום שאין לו קשר עם השטחים? שהם לא מדברים, לא מתייחסים, לא נפגשים מחוץ לאריאל עם ערבים מהשטחים? מי יכול להוכיח לי את זה? אתם, אנשי ביטחון לשעבר, תגידו אם זה לא יכול לקרות. זה הכול.

מר רון נחמן – ראה"ע : מה אתה מציע, פבל?

מר פבל פולב : לא, אני שואל. אני רוצה להיות רגוע שהחלטה שנקבל,

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה מעלה נקודה מאד מאד חשובה. אני רוצה את ההתייחסות של היועץ המשפטי. שמחר לא יגידו, כמו שאני עשיתי בזמנו תווי כניסה לערבים לאריאל ושולמית אלוני הלכה להעמיד אותי לדין על גזענות. אני לא יודע אם אתם זוכרים את האירועים האלה.

מר פבל פולב : אנחנו צריכים להצביע על זה אני מבין.

מר יעקב עמנואל : זה יותר פשוט ממה שאנחנו עושים את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אז אני לא יודע.

מר יעקב עמנואל : אז אני אסביר.

מר רון נחמן – ראה"ע : בבקשה.

מר יעקב עמנואל : כל פועל ערבי שנכנס לכאן, הוא נכנס בתוקף צו, נקרא לזה צו, של אבטחה וליווי, שמישהו מלווה אותו לאתרי הבניה, או קבלן שמעסיק אותו, יש לו בעל בית.

מר רון נחמן – ראה"ע : זה מישהו שבא מהשטחים.

מר יעקב עמנואל : והוא מפוקח, כן. כל ערבי מהשטחים שנכנס לכאן, נכנס ליהודה ושומרון, הוא מפוקח.

מר רון נחמן – ראה"ע : מה קורה עם ערביי ישראלי?

מר יעקב עמנואל : ערביי ישראלי עם תעודת זהות – אין בעיה. אין בעיה. אבל

היא, היא חלק בעייתי בעניין הזה שהיא נכנסת, אמנם עם תעודת זהות, אבל היא נשואה ל -

מר רון נחמן – ראה"ע : איזו תעודת זהות יש לה?

מר פבל פולב : כחולה. לכל דבר היא ישראלית.

מר יעקב עמנואל : יש לה כחולה. אין לה מה לעשות באריאל, משום שאין מי שיפקח על הזה שלה.

מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר, הבנו את זה, מנו.

גב' חנה גולן : השאלה איך פותרים את הבעיה.

מר רון נחמן – ראה"ע : מנו, אני מציג לך שאלה שמחר עיתונאים ישאלו אותך. בוא נגיד ככה, כולנו רוצים למנוע מצב כזה, בסדר? כולנו, פה אחד, רוצים למנוע סיטואציה שכזאת. עכשיו, בוא נהיה חכמים ונלך צעד אחד קדימה. יבוא מחר עיתונאי, יבוא מיכאל ספרד, זה שעושה את כל ה-בג"צים, אדם טבע ודין, רופאים למען זכויות, אתה מכיר את כל היכוליות, יבואו לכאן ויגידו לך – אדון מנו היקר, יש לה תעודת זהות כחולה שקיבלה מממשלת ישראל. מי שמך, מי נתן לך סמכות לחסום את הכניסה שלה לפה?

מר יעקב עמנואל : כתושבת יהודה ושומרון לשעבר, גורמי הביטחון בעירייה החליטו,

מר רון נחמן – ראה"ע : מי זה גורמי הביטחון בעירייה? איזה סטאטוס יש להם?

מר יעקב עמנואל : איזה סטאטוס?

מר רון נחמן – ראה"ע : כן.

מר יעקב עמנואל : יש להם סטאטוס של מייעצים וקובעים מדיניות.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, אתה לא יכול, אתה לא תלוי בעצמך. זה תלוי בשלטונות הביטחון שמסמיכים יעשו כך ואחרת. אדוני היועץ המשפטי, אני מבקש,

מר יחיאל טוהמי : קודם כל, אני לא מבין, סליחה רון, זה פרוץ? כל אחד יכול להיכנס מתי שהוא רוצה?

מר רון נחמן – ראה"ע : כן.

מר יחיאל טוהמי : זה פרוץ?

מר רון נחמן – ראה"ע : כן.

גב' חנה גולן : הרי זה לא ישוב סגור. זה לא ישוב סגור, זה ישוב פתוח.

מר רון נחמן – ראה"ע : כן, יש בעיה, יש פה בעיה. זה מסובך העסק. אני אומר מראש, העמדה שלנו שלא לאפשר את זה, אבל זה סבוך. אתה צריך להיות חכם, להסתכל 5 צעדים קדימה, שמחר לא תגיד – אני לא הבנתי, לא ידעתי. אין דבר כזה. לכן, יושבת מועצת עיר לקבל החלטות, הן צריכות להיות חכמות, באמת. בבקשה, אדוני היועץ המשפטי.

עו"ד שרון שטיין : אי אפשר למנוע מבן-אדם בעל אזרחות ישראלית להיכנס לאריאל. זה בדיוק כמו שתמנע ממני להיכנס. מה לעשות? זה החוק. פניה לגורמי ביטחון, אז אם יש מישהו שמוסמך בעירייה לפנות, אם זה קצין ביטחון, ולהגיד לו –

תשמע, מסתובב פה בן אדם, תבדקו אותו. אולי היא בדיוק להיפך, אולי דווקא סייענית ובגלל זה נותנים לה להיות פה, אני לא יודע. אף אחד מאיתנו לא יודע.

מר יעקב עמנואל : אני גם לא יודע בדיוק איזו תעודה יש לה.

עו"ד שרון שטיין : בדיוק, אז אף אחד לא יודע. עכשיו, אפשרות לבדוק בשביל למצוא אולי פיתרון חלקי לבעיה הזאת, וזה אני אבדוק את זה ואני אדווח לכם. יש רישיונות עסק לרוכלות, יתכן שהטיפול הזה, איסוף של פסולת וכל הדברים האלה ומכירה שלו, זה בגדר רוכלות,

מר רון נחמן – ראה"ע : אנחנו אסרנו רוכלות באריאל.

עו"ד שרון שטיין : אבל יש חוק עזר שמטפל בזה, שמאפשר הוצאת רישיונות עסק. זה לא רישיון עסק רגיל, זה רישיון לעיסוק ברוכלות. אסרנו את זה לגבי הנושא של מכירה של מזון.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא רק זה. גם בגדים וכל מיני דברים.

עו"ד שרון שטיין : יכול להיות שהפיתרון נמצא במישור הזה. זאת אומרת, שמי שרוצה לבוא ולעסוק בדברים האלה, יצטרך לפנות,

מר רון נחמן – ראה"ע : אני מציע הצעת החלטה בקטע הזה – שאנחנו מסמיכים את היועץ המשפטי להביא בפני מליאת המועצה בישיבה הבאה שלה, יביא את ההמלצות שלו כיצד לנהוג בסיטואציה שכולנו מבינים אותה שהיא לא פשוטה, היא לא טובה מבחינתנו, וההיבטים הביטחוניים הם בהחלט שכך, אבל צריך לראות איך מתגברים. ואז אני מציע שיביא היועץ המשפטי, יבדוק גם עם שלטונות הביטחון, גם עם כל מי שצריך לבדוק, גם עם החוקים שיש לנו, חוקי העזר שלנו, ונראה איך אנחנו מתמודדים עם הבעיה. מקובל עליכם?

גב' חנה גולן: אפשר להציע עוד משהו? לבקש עוד משהו?

מר רון נחמן – ראה"ע: כן.

גב' חנה גולן: אני חושבת שפה צריכה לצאת החלטה גם שפונים למנהל

אגף הביטחון, שהוא יפנה לכוחות הביטחון, לא הגלויים, אלא הסמויים, שיבדקו.

מר רון נחמן – ראה"ע: בסדר, אבל את זה יעשה איתו היועץ המשפטי, לא צריך

לפרט יותר מדי. היועץ המשפטי ינחה גם את כל האנשים שנוגעים בעניין. אין מה

לעשות. מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הצעת ההחלטה כפי שהוצעה על ידי ראש

ראה"ע מר רון נחמן כלהלן: מועצת העיר מסמיכה את היועץ המשפטי להביא בפני

מליאת המועצה בישיבתה הבאה המלצות כיצד לנהוג בסיטואציה של אסיפת חפצים

משומשים ברחבי העיר.

מר רון נחמן – ראה"ע: הסעיף הבא בבקשה. אלי, אתה?

מר אלי שבירו: שירה.

2. הצעה לסדר "אריאל ביתנו" + יוסי חן:

א. "מחירי הצהרון בגני הילדים לשנת הלימודים תשע"א".

ב. "הצעה להעלאה מדורגת במחירי הגנים לפי הפירוט הבא: העלאת המחירים ב-

10% לשנה בפריסה לשלוש שנים".

גב' שירה דקל: אנחנו ביקשנו להעלות את נושא הצהרונים בעקבות בעצם

כמה דברים שהיו. אני חושבת שכולם מיודעים. אנחנו בעצם קיבלנו הרבה מאד פניות

מהורים, גם אני, גם פבל, גם טוהמי לדעתי, גם אלי, גם יוסי, כולם פה קיבלו פניות מהורים שלא כל כך הבינו מה קרה שהובטח להם ירידה ובסוף הם קיבלו עליה. היינו צריכים לעסוק הרבה מאד בהסברה על מה זה בעצם כניסה לאזור עדיפות לאומית ולמה זה לא תוקצב, שזה לא נוגע לנו. עדיין אבל החלק הבעייתי פה זה העלאה של מחירי הצהרונת, שלמרות ואף על פי זה שלא הצלחנו להוריד את המחיר החודשי של הגן, אז המחירים של הצהרונת קפצו בצורה מאד מאד משמעותית. הבסיס עלה ב-25%, תוספת של שעה אחת עלתה ב-36%, ופירטנו פה את כל העלויות. ואני רוצה להגיד שאם אנחנו מנסים לעודד משפחות צעירות והורים לילודה, אז זאת בדיוק לא הדרך. ואני מבינה שקיבלנו גם את העניין הזה של הדו"ח התקציבי של הכנסות/הוצאות ויש פה, אני מבינה, איזה שהוא גירעון שצריך לכסות אותו, או סבסוד מאד גבוה של העירייה. עדיין אני חושבת שלהעלות בכזה אחוז זה לא הגיוני. להורים שיש להם יותר מילד אחד זה בלתי אפשרי לעמוד בסך הכול הזה. זה יוצא שגן פרטי עולה כמו גן כזה. ואם יש לך שניים שלושה ילדים אתה לא מסוגל להסתדר. קיבלנו גם את ההשוואה לערים אחרות, אני לא רוצה להיכנס לזה כי ערים אחרות,

מר פבל פולב : זה מוצג, נכון?

גב' שירה דקל : זה מוצג פה, אבל זה לא רלוונטי, כל עיר והיתרונות והחסרונות שלה, ואנחנו מסתכלים על העיר שלנו ועל התושבים. ומה שאנחנו מציעים בעצם זה, אנחנו מבינים שאי אפשר לא להעלות בכלל, אנחנו מציעים לעשות העלאה מדורגת, לא העלאה כזאת גבוהה. אחד המשפטים שההורים אמרו זה באמת – לאף אחד לא מעלים משכורת ב-25 או יותר אחוז. אז בואו תהיו סבירים.

גב' חנה גולן : 6 שנים לא העלו.

גב' שירה דקל : אני יודעת ש-6 שנים לא העלו, שמענו את זה.

גב' חנה גולן : תגידי את זה.

גב' שירה דקל : או קיי. יחד עם זאת, ההורים עצמם לא מקבלים, זה משהו שלא עוזר לאף אחד שלא העלו 6 שנים. זה שלא העלו 6 שנים זו טעות אולי, אבל צריך לעשות את זה הדרגתי בכל זאת. ההורים לא יכולים לשאת את כל העלייה הזאת במכה אחת. אז מה שאנחנו מציעים זה את ההדרגה בעצם, לפרוס את זה על נניח 3 שנים, 10% בשנה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני רוצה להתייחס להצעה שלך, להצעה הזאת שלכם, של שירה, מקס, יוסי חן, שבירו וסמו. בעצם הדיון מתחלק לשניים: אחד, קודם כל, מפת העדיפות הלאומית. ואחר כך הנושא של הצהרונים שהוא מקרה ספציפי פרטי. אני רוצה להבהיר באופן חד משמעי – מפת העדיפות הלאומית לא נקבעת על ידי מועצת עיריית אריאל, לא על ידי ראש עיריית אריאל ולא על ידי אף אחד שגר בעיר כאן. מי שקבע את מפת העדיפות הלאומית זו ממשלת ישראל, אחרי שהערבים, בפסק דין עדאללה, דאגו לכך שיהיה שוויון בין הישובים הערביים בעיקר בצפון הארץ בעקבות מלחמת הגליל. שנפלו הטילים והישובים הערבים לא קיבלו את ההטבות של אזור עדיפות לאומית עתרו ל-בג"צ. יולי תמיר היתה אז שרת החינוך, קיבלה את החלטת בג"צ שצריך לבטל את כל מפת העדיפות שהיתה קודם, צריך לעשות 'פריש-מיש' ולעשות מפה חדשה, שוויונית. האוצר הבהיר שהוא לא מוסיף שום כסף לכל אותם הישובים הערביים שלא נכללו במפה הקודמת. ואמרו שכל משרד, אם זה משרד השיכון, אם זה משרד החינוך ואם זה משרד התרבות, אם זה משרד הרווחה, אם זה משרד הפנים, כי יש לזה השלכות לא רק לגנים, גם לתקציבים, כל הדברים הללו, כל משרד בתחומו הוא צריך לפעול ולעשות את הרביזיה בהגדרה של ישוב שנמצא באזור עדיפות לאומית.

אנחנו הפעלנו בכנסת, אני אישית, במשך תקופה ארוכה הייתי בכל הוועדות – ועדת הכספים, ועדת הכלכלה, ראש הממשלה, שר האוצר, שר הפנים, שר החינוך – אנשים פה, חברי ליכוד, כמו טוהמי וכמו יוסי חן, ישבו על השרים בקשר לנושא של סדר העדיפות. בסופו של דבר, ואני יכול לומר את זה לזכותו של חה"כ זאב אלקין, יו"ר הקואליציה, ובקטע הזה גם סיעת "ישראל ביתנו" שהיו בכנסת בוועדת הכספים,

קיבלו את העיקרון שביהודה ושומרון, שזרקו אותנו החוצה על ידי פסק-דין עדאללה, זרקו אותנו החוצה, אמרו – גליל ונגב לפי החוק, יש חוק גליל ונגב, ואנחנו סווגנו כמרכז הארץ. וכדי להחזיר אותנו למפה השתמשו בסעיף שנקרא הסעיף הביטחוני. יש 4 דרגות של סיכון או סכנה ביטחונית, אנחנו נמצאים ברמה 3. אלקנה, שערי תקווה, אורנית, עץ אפרים זה 1. מעלה אדומים זה 1. הם לא מקבלים כלום. ישובי גב ההר מסווגים ברמה 4. אתם יודעים, שמה נוסעים רק עם רכבים ממוגני ירי. הם ברמה הגבוהה. אנחנו ברמה 3. מתל-אביב לאריאל, אתם יודעים שהאוטובוסים לא ממוגני ירי, אתם יודעים את הדברים האלה, בהחלטה של אלוף הפיקוד. כתוצאה מהכנסת המרכיב של הביטחון בסיווג של יהודה ושומרון, אנחנו, ונתנו למרכיב הזה משקל גדול, נכנסנו למפת סדר העדיפות הלאומי. כל שר במשרדו, הוא צריך לתקצב ולשנות את הדברים הללו בהתאם לכך. כך עושה שרת התרבות לימור לבנת, כך עושה ישראל כץ במשרד התחבורה, כך עושים שרים אחרים, למשל משרד הפנים, אלי ישי קיבל את ההגדרה הזאת בנושא התקציבים שלנו. במשרד החינוך ביטלו לנו למעשה עם פסק דין עדאללה שני סוגים של סדר עדיפות לאומי: אחד, גילאי 4-5, מה שנקרא הטרומ, שבחוק חינוך חובה זה לא מופיע; והשני טרום טרום, בגיל 3. ביטלו לנו את הכול. ואמרו, רק מי שבחוק חינוך חובה, זה יקבל. למעשה רק מגיל 5. הרסו לנו את הכול, את כל התשתית, שעוד אני הבאתי אותה ב-1978, שהכניסו אותנו למפת אזורי הפיתוח, מי שהיה אז סגן שר האוצר יורם ארידור. תסתכלו את הרשימה, כתוב שמה – אריאל חארס. הקטע הזה, חארס כתוב שמה. זה היה השם הזמני שלנו.

מה שקרה, את גילאי 4 הם תיקנו בכל הארץ באזורי העדיפות. גילאי 3, היה ויכוח וריב בין שר החינוך, אני אומר את זה לכם שתדעו, לבין שטייניץ שר האוצר. שטייניץ ועמדת משרד האוצר היתה שלא לתקצב את הכספים האלה, ולכן הם התנגדו גם לשינוי מפת העדיפות והכריחו אותם בכנסת, את משרד האוצר, לקבל את המפה הזאת. אבל אמרו אנשי האוצר – אנחנו התנגדנו. אמרתי לשטייניץ – מה זאת אומרת אתה מתנגד? זה שאתה מתנגד, הממשלה קיבלה החלטה, אתה לא עושה שבת לעצמך, אתה לא יכול לעשות את זה. אתה אמנם שר אוצר, אבל אתה מכבד את החלטות הממשלה. הוא אומר – לנו אין כסף בשביל גני הילדים טרום חובה בסדר עדיפות לאומי. יופי. זה ששר החינוך ייקח מהתקציב שלו ויעשה שינויים תקציביים בפנים.

ועל כן, הסיפור הזה של גילאי 3-4, אני אומר את זה לך שירה, נמצא על סדר היום של השלטון המקומי. אנחנו בהנהלה שלנו דנים בעסק הזה. יש לנו עכשיו, כנראה הולכים לעימות עם משרד האוצר על אי השלמות ההבטחות, מה שהם היו צריכים לתת לנו במסגרת ההסכמים עם השלטון המקומי. הבעיה הזאת נוגעת לכל ערי הפיתוח, גם בצפון, גם במעלות, גם בכרמיאל. כרמיאל חתכו אותם לגמרי. ועל כן, זאת לא בעיה ספציפית שלנו, מכיוון שבאותו רגע שהכניסו אותנו, את אריאל, על בסיס הפרמטר הביטחוני, למפת העדיפות הלאומי, אנחנו שווים למעלות, למטולה, לכל המקומות האלה. יש לנו את אותו דבר. אבל הבעיה נמצאת אצל שר האוצר ואצל שר החינוך. זה הפך להיות בעיה ארצית ועל כן זה נמצא בסדר היום של ועדת החינוך של השלטון המקומי.

גב' חנה גולן : זה לגבי תשלום החובה, וזה צהרון.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא מדבר, צהרונים את תסבירי. אני מדבר קודם כל, עשיתי אבחנה בין מפת העדיפות הלאומית. הדבר הזה חשוב מאד שכל התושבים יידעו. אנחנו הכנסנו את אריאל בזמנו למפת העדיפות, אזורי הפיתוח זה נקרא, ואנחנו נהנינו במשך שנים. מה שהרג אותנו, את כולנו, זה היה פסק-דין עדאללה. לדוגמא, הנושא של מוחזקות בתי-ספר תיכוניים, ההשתתפות שלהם. שעות לימוד של בית-הספר התיכון. כל מיני דברים אחרים. או תגבור לבגרויות. כל זה נבע מהגדרה של סדר עדיפות לאומי חדש. בקטע הזה של גני טרום חובה אנחנו טענו, הנהלת השלטון המקומי, לא עיריית אריאל, הנהלת השלטון המקומי, אני ראש ועדת הנוער שמה ויש לנו גם ועדת חינוך, ועדת החינוך תובעת ממדינת ישראל לקיים את מה שהיא צריכה. וקחו את זה בחשבון, אם קראתם עיתונים השבוע, והיו ראיונות ברדיו, גם של ראש העיר שדרות וגם חסדאי מאלפי מנשה דיבר, השלטון המקומי הולך לבצע היום תשלומים לפי החוק. הרשות צריכה לתת 25%, הממשלה צריכה לתת 75%. אנחנו נותנים הרבה יותר מ-25%, הממשלה נותנת פחות מ-75%. אמרנו – עד כאן. אנחנו ניתן לפי החוק. אתם לא יכולים לתבוע אותנו על הפרת החוק, כי אתם מפריס את החוק. הולך להיות מאבק גדול מאד. חלק מהמאבק הזה זה הנושא של הגילאים

של הגיל הרך, מכיוון שכולם מבינים שהחינוך מתחיל בגיל הרך. אי אפשר לקחת מוצר בסוף התיכון, שלא סידרו אותו בגיל 4-3-2 במעונות, לך תתקן אותו עקום אחר כך. עץ עקום לא יכול להתיישר. זה לגבי מפת העדיפות הלאומית. אני אמרתי את זה גם לפרוטוקול. אני גם דיברתי עם אנשים שפנו אלי, אמרתי את הדברים הללו. עכשיו אנחנו מגיעים לנושא הספציפי של הצהרונים. פה חנה תסקור את ההיסטוריה ומה קורה ואיך מתייחסים לנושא הזה.

מר אלי שבירו: אני רוצה אחרי זה גם להגיב.

מר רון נחמן – ראה"ע: בבקשה.

גב' חנה גולן: אולי אתה רוצה לפני.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה רוצה קודם?

מר אלי שבירו: אני מוכן להגיב קודם. קודם כל, אנחנו שמחים על כל הפעילות שנעשית ברמה הארצית ואנחנו נשמח לסייע בכל דבר שיצטרך באותו מאבק. אנחנו חושבים שהוא נכון, אנחנו חושבים שהוא צודק, ואין פה לא קואליציה ולא אופוזיציה ואנחנו תמיד נשמח לעזור.

מר רון נחמן – ראה"ע: אין ויכוח על זה בכלל.

מר אלי שבירו: אבל, כמו שאתה אמרת, זה נושא אחד. והדבר השני זה נושא אחר לחלוטין. אנחנו יודעים ש-6 שנים לא העלו את המחירים. אבל, גם אם לא העלו 6 שנים והצליחו לספוג את זה 6 שנים, אנחנו חושבים שעלייה של 25-36% בבת אחת להורים זה מעל ומעבר. ולכן אנחנו באנו ואמרנו, אנחנו יודעים, צריך להעלות, בואו נעשה עליה מדורגת. אנחנו נגיד להורים, שתדעו לכם, זה המחירים. הבסיס, יכול להיות שיצטרכו להעלות עוד קצת, אבל הבסיס יעלה ב-3 שנים, כל שנה 10%, עם

עליית מדד כזו או אחרת, למרות שהמדד כמעט ולא זז. אבל לבוא אל ההורים ולבקש מהם עליה של 25-36% אני חושב שזה מאד גבוה ואני חושב שהעירייה יכולה, כמו שהיא לא העלתה 6 שנים, לעשות את העלייה המדורגת הזאת כדי לבוא לקראת ההורים.

מר רון נחמן – ראה"ע : סיימת?

מר אלי שבירו : כן.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני אתן לך דוגמא. לשמחתי, אני יו"ר מועצת הנפט במדינת ישראל ויש קידוחים בים. יש שם 'תמר', יש 'לויתן', יש 'מיליארדים'. כל יום הבורסה עולה, יורדת, נכון? אני יו"ר מועצת הנפט, החתימה שלי היא מאפשרת את הקידוחים. פה עכשיו 'גבעות עולם' יש פה. יש ויכוח גדול היום לגבי התמלוגים, אם המדינה צריכה להעלות את התמלוגים או את המיסוי על מה שצפוי שהבארות האלה יתנו. ויש פה, אתה קורא את העיתונים,

מר אלי שבירו : כן, אבל רון, זה מה שנקרא רווחים גדולים. אנחנו לא מדברים על רווחים גדולים, אנחנו מדברים על הוצאות של אותם הורים.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני הפסקתי אותך?

מר אלי שבירו : לא.

מר רון נחמן – ראה"ע : אז תן לי את הכבוד הראוי לי.

מר אלי שבירו : מקבל.

מר רון נחמן – ראה"ע : תודה. למה אני נותן לך את המשל הזה? כי אחת הטענות

של כל מיני כאלה, ולא אנקוב בשמותיהם, הם שאתה לא יכול להעלות רטרואקטיבית. אז אמר שטייניץ בויכוחים שיש לו – הם נהנו במשך שנים מתמלוגים נמוכים, ממיסוי נמוך, ממס חברות וכדומה. הם שכחו את זה. זכותה של ממשלה לבחון מחדש את הסיטואציה ולעשות את זה.

עכשיו, זה שאתה קיבלת הנחות כפי שקיבלת אותן מכספי ציבור, זה לא חוק, זה לא עניין של חוק.

מר אלי שבירו: אין ספק.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה עניין שהתגלגל כאן במשך שנים. אם העירייה נמצאת במצב וסיטואציה שיש לה את ההכנסות, אתה עוד לא יודע איך תגמור את תקציב 2010, אנחנו עוד לא יודעים מה קורה עם מענקי האיזון, אנחנו לא יודעים עוד מה קורה עם משרד הפנים עם הקיצוצים שעשו, אנחנו נמצאים כבר בספטמבר. זה דבר אחד. דבר שני – אין ספק שזה שהעירייה במשך שנים עשתה את זה, כל הכבוד לעירייה. כל הכבוד.

מר אלי שבירו: נכון.

מר רון נחמן – ראה"ע: מגיע גם יישר כוח לראש העיר שלא ידע בכלל שזה נעשה, כי אף פעם הוא לא התעסק בדברים האלה, אבל כל הכבוד לו שהוא אפשר את זה לאנשים שלו לעשות את זה. עכשיו השאלה – מה עושים? ולפני שאנחנו שואלים מה עושים, אני רוצה שהמנכ"לית תיתן את הפרזנטציה מהכיוון של מי שאחראי על כל המנגנון. בבקשה.

גב' חנה גולן: קודם כל אני רוצה, גם לפרוטוקול וגם לומר לכל החברים ובמיוחד להורים, יש פה הורים צעירים, אמהות ואבא. לקבל החלטה כזאת זה בטח ובטח לא החלטה פשוטה ולא קלה. זה ש-6 שנים לא העלינו את המחיר, אני חושבת שזה לא בסדר. אני בהחלט, כראש המערכת, לוקחת על עצמי את האחריות. כי תשלום

עבור צהרונית, שזה אקסטרה, וזה פרטני, כל אחד עם הילד שלו, לפי השעות שהוא צריך את הסידור בגן, צריך להיות צמוד לעלות. כמה שעולה העלות ככה מתחלק בין ההורים וההורים צריכים לשלם. זה שלא העלינו את זה 6 שנים, אני חושבת שזה לא בסדר. זה שאחרים נהנו ולא אתם, זה דורות אחרים כבר, נכון? זה לא אתם, אז אתם נקלעתם לתוך סיטואציה. גם לא העלינו, נכון שהעלייה היא גדולה, היא לא 36%, אבל העלייה היא גדולה יחסית לשנה שעברה ועדיין זאת לא כל העליה, כי אנחנו עדיין מסבסדים פחות או יותר ב-100,000 שקל. עכשיו בהחלט זכותה של מועצת העיר, ולמרות הסקר שעשיתי ברשויות, קודם כל תמיד טוב לסקור ולבדוק רשויות אחרות על מנת שנדע איפה אנחנו נמצאים, כי אנחנו לא בתוך בועה. לדעת האם אנחנו הכי גרועים, האם אנחנו הכי טובים, האם אנחנו איפה שהוא באמצע – טוב לדעת, לתושב וגם לחבר מועצה. והשירות שהעיר אריאל נותנת לאותם ההורים הצעירים, אם זה בפתחת הגן ב-7 בבוקר, שזאת הרשות היחידה שנותנת את זה, ואם זה עד 5 אחה"צ, שזאת גם הרשות היחידה, האופציות האלה הן מצוינות, נכון, הן שוות כסף. אני חוזרת למועצת העיר. הרי זה בידי מועצת העיר – התקציב, איך הוא יחולק, איפה יתנו סובסידיות, איפה לא יתנו סובסידיות – תקבלו החלטות. מה שתחליטו, ראש העיר ייתן הנחיה, אנחנו, הגזבר ואני, בוודאי שנבצע את ההנחיה. תקבלו החלטות – האם אתם רוצים, אני יודעת שגם יושבים פה אנשים, שוב אני חוזרת, זה לא נגדכם, אבל כמו שיושבים הצעירים, שאנחנו כולנו מאד רוצים שיהיו פה צעירים, כמו שיושבים הצעירים ורוצים שאנחנו, העיר אריאל, מהתקציב שלה תסבסד את הצהרונים שלהם, ככה ישנם בני 40 ו-50, בגיל הזה, ופנו. אני לא ממציאיה, פנו והם אומרים – אנחנו ותיקים פה, חיים פה הרבה זמן, חלקנו אין לנו רכב, אנחנו מבקשים סבסוד והנחה בהיכל התרבות במנויים. אני יכולה לתת הנחה? לא. זה לא בידי בכלל. זאת החלטה. את מי מסבסדים? האם מסבסדים את אלה או מסבסדים את אלה?

מר רון נחמן – ראה"ע : אם מסבסדים.

גב' חנה גולן : האם עושים עוד הסעות? האם עושים פחות הסעות? בשביל זה יש מועצת עיר ומועצת העיר תחליט. מה שתחליטו, ולו רק לפרוטוקול אני בכל

זאת רוצה להקריא את הטבלה ברשותכם.

באורנית – עלות חודשית 880 ₪, פעילות שמסתיימת ב-16:45, לא מתחילה ב-07:00, מתחילה ב-07:30. בראש העין – 820 ₪, פעילות שמסתיימת ב-16:00 ומי שרוצה עד 17:00 זה עוד 80 ₪. מעלה אדומים – 873 ₪, פעילות שמסתיימת ב-16:30 ואין להם עד 17:00 בכלל. ומי שרוצה מ-07:00 עד 07:30, חצי שעה בבוקר, משלם 120 ₪ אקסטרה. ובאריאל – 750 ₪ לחודש, עד השעה 16:00. ומי שרוצה תוספת עד 17:00 – 75 ₪, ומי שרוצה מ-07:00 עד 07:30 – 68 ₪.

זו הטבלה. אני רק רוצה עוד להוסיף את החשבון שנתן לי הגזבר בעקבות פנייתו, הראשון שפנה זה היה חבר המועצה יוסי חן, פנה אלי טלפונית. אני ביקשתי מהגזבר לקבל את הדיווח איך נעשה התחשיב. התחשיב נעשה – סך הכול גביה מהורים 810,000 ₪, שזה 90% גביה. למה 90% גביה? כי אנחנו מכירים את כל הנזקקים, החד הוריים וכן הלאה.

גב' שירה דקל : כמה היתה הגביה בשנה הקודמת?

גב' חנה גולן : והעלות של הצהרון זה 920,970 ₪. מה שחשוב זה לזכור שהצהרון זה עלות של הסייעת, שדרך אגב, בהסכמים הקיבוציים העלו את השכר לסייעות. והעלות של כל מה שקורה בגן, אם זה הלחם והפרוסת שוקולד, כל המחירים הנלווים. אין פה לא רווח, לא תקורות, לא שום דבר נלווה. והפער בין זה לזה – 110,000 ₪ - העירייה בהחלט נושאת על גבה, למרות שההצעה הראשונית היתה להעלות על מנת למחוק בכלל את הפער. ופה כבר לא נתתי לעשות את זה. עכשיו מה שתקבלו החלטה, ראש העיר, מקובל עלי.

מר רון נחמן – ראה"ע : או קיי. טוהמי, אחר כך שירה. יוסי, אתה אחרי שירה.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד, חנה, שמעתי את כל הסקירה שלך ואני הבנתי את כל מה שאמרת מצוין. אבל בסך הכול, איך אמרת? 6 שנים אנשים נהנו,

גב' חנה גולן :

אלה שנהנו הם לא פה.

מר יחיאל טוהמי :

זה העניין.

מר רון נחמן – ראה"ע :

עכשיו יש להם ילדים בתיכון.

מר יחיאל טוהמי :

זה לא עוזר לאנשים האלה.

גב' חנה גולן :

דרך אגב, אלה שפה, כל ילד שנולד, אנחנו מברכים אותו 10

פעמים. כי זה שלא בונים ולא באים והחבריה הצעירים עדיין מולידים ילדים – ברכה.

מר יחיאל טוהמי :

מה שאני מציע, ראש העיר, שבישיבת התקציב הקרובה

אולי נגדיל את הסבסוד. אני אומר עוד פעם, נבדוק, להקל עליהם, כמו שאמרת,

בהדרגה. אני בעד, בהדרגה, אני בעד להקל עליהם, לנסות להחזיר את זה קצת, שכל

שנה 10%, כמה שנקבל החלטה ובאמת נלך לכיוון הזה. גם נעזור לאנשים האלה

שקשה להם גם ככה פה, גם ככה קשה להם בעיר הזאת.

מר אלי שבירו :

אנחנו נמצא 20,000 שקל.

מר יחיאל טוהמי :

זה לא 20,000 שקל, זה יותר - 20,000 שקל.

גב' שירה דקל :

בוא נחליט שמגבים ואחרי זה נמצא מאיפה הכסף.

מר יחיאל טוהמי :

אני בעד שבישיבת התקציב, הכול בהסכמה, נעשה את זה

בצורה מכובדת,

מר אלי שבירו :

ישיבת תקציב תהיה רק ב -

מר יחיאל טוהמי : 3 חודשים.

גב' שירה דקל : אז בוא נקבל החלטה עכשיו לגנים,

מר רון נחמן – ראה"ע : רגע, שירה, מה את כבר מקבלת החלטות?

גב' שירה דקל : אני מציעה לו. הוא הציע הצעה, אני מציעה.

מר רון נחמן – ראה"ע : חכי, תקבלי את זכות הדיבור, מה קרה? מה קרה? חכי, תני לו לדבר.

מר יחיאל טוהמי : אם אפשר כבר מהחודש הבא – אני בעד. אפשר גם להחזיר רטרואקטיבית כסף, תדע את זה, אפשר להחזיר רטרואקטיבית כסף, אם קיבלנו החלטה בישיבת תקציב. רון, אני מציע לשקול את זה כבר עכשיו, לראות בכלל אם אפשר.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני הבנתי אותך.

גב' חנה גולן : מצד שני, כשמחלקים את הסכום הזה בשעות זה חצי מבייבי-סיטר שמשלמים.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא רוצה להיכנס לזה. שירה, בבקשה.

גב' שירה דקל : כמה דברים שאני רוצה להתייחס אליהם. קודם כל, בתור התחלה, לגבי אזור עדיפות לאומי, שתדע שכל ההורים שפנו אלינו, הסברנו שזה לא נוגע לחברי המועצה.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, כי כתבו לי שאני הבטחתי סדר עדיפות לאומי.

גב' שירה דקל : אני אסביר לך מה אי ההבנה שנוצרה, רון, שיצא איזה שהוא מכתב שלך לפני כמה חודשים, עם תמונה, עם כל ההצלחות, ואחד הדברים היה הבטחה של הכניסה לאזור עדיפות לאומית. התושבים לא יודעים. הם מזהים את זה כ-אנחנו.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני יודע מה אני כותב.

גב' שירה דקל : בסדר. ברור שבשורה התחתונה מי שלא תקצב זה הממשלה, אנחנו עסקנו בהסברה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא יכול להתחייב בשם הממשלה.

גב' שירה דקל : אז רון, מה שאני אומרת זה שהתושב הקטן בסופו של יום,

מר רון נחמן – ראה"ע : אני מקווה שאת הגנת עלי.

גב' שירה דקל : ברור, זה מה שאני אומרת.

מר אלי שבירו : זה מה שהיא אומרת.

גב' חנה גולן : עדיפות לאומית לא קשורה לצהרונים.

גב' שירה דקל : אני יודעת, זה מה שאני אומרת.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, כי במכתבים – הבטחת,

גב' שירה דקל : לא, לא, רון, עשינו את ההסבר על זה שזה שני דברים

נפרדים. אזור עדיפות לאומית לא, אבל התושב בסופו של יום, מה שהוא רואה זה מה הוא משלם. ובסופו של יום מה שהוא ראה, שבמקום שיירד לו עלה לו. זה מה שהוא רואה. הוא לא מבין דברים אחרים.

מר רון נחמן – ראה"ע : את ראית את המכתב שהוצאתי לראש הממשלה?

גב' שירה דקל : אני ראיתי. ואני אומרת, אני מצטרפת למה שאלי אמר על המאבקים, זה ברור לי וזה מה שאמרתי.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני רוצה שתדעי, אמרתי לראש הממשלה ולשר האוצר ולשר החינוך, הדבר שאתם מפסידים אותו הכי הרבה, הנכס היחיד, אמרתי ליובל שטייניץ, כי ישבנו איתו ראשי השלטון, אמרתי – תדע לך דבר אחד, אנחנו יש לנו מאבקים בכל השרים, בכל הממשלה, אתה יש לך נכס אחד, יובל שטייניץ, עוד לא התלככת בזה שרימית אותנו ולכן אנחנו נותנים בך אמון. בקטע הזה אתה, ולראש הממשלה, עם כל ההבטחות שלכם, על החינוך והכול, זה יפגע בכם מחר בבחירות. לא בנו, בבחירות זה יפגע בכם, כי הציבור ציפה וקלט את מה שאתם אמרתם ואת כל הרעש של סדר עדיפות לאומית, כל חבר כנסת שם על עצמו ככה, יופי. ולכן, זה לגבי העדיפות. עכשיו בואי ניכנס לעניין הזה.

גב' שירה דקל : זהו, תן לי רגע לחזור. אז אני אומרת, נתנו פה גיבוי, אבל בסופו של יום מה שחשוב להבין שהתושב מרגיש את העלייה ולא את הירידה, עם כל ההסבר שלנו. ולכן אני אומרת, איפה שאנחנו לא יכולים להשפיע אין מה לעשות. אנחנו כן יכולים להשפיע על מחירי הצהרונים. עכשיו, הנושא הזה של חצי שעה בבוקר, חצי שעה בסוף היום, רוב ההורים שעובדים מחוץ לעיר זה לא בחירה עבורם, זה חובה, זה אילוץ.

מר רון נחמן – ראה"ע : זה מ-1978 אגב. זה לא מהיום.

גב' שירה דקל: זהו. ואנחנו כולנו יודעים שמרחק הנסיעה הוא גדול ובאוטובוס זה לוקח המון זמן, אז ככה שההורים גם ככה משלמים מחיר מאד יקר על נסיעה.

מר רון נחמן – ראה"ע: עזבי, עשי לי טובה, הנושא של מחיר יקר בתחבורה, את לא שר האוצר ומועצת עיריית אריאל לא דואגת לדברים האלה. בואי נתמקד בקטע הזה, שירה, באמת, בלי פופוליזם.

גב' חנה גולן: גם אני מעדיפה שלא נצטייר כמסכנים. היום להגיע לפתח-תקווה זה פחות בעיה מאשר מבת-ים לתל-אביב.

מר רון נחמן – ראה"ע: או מה שהיה בבידיה.

גב' שירה דקל: בסדר גמור. עדיין תושבי אריאל לוקח להם שעתיים באוטובוס. ואני אוסיף לטוהמי, למה שהוא הציע, אני אומרת בואו נקבל החלטה שבסדר עדיפויות שלנו זה קודם כל החינוך כדי לעודד ילודה, כדי לגרום להורים להביא עוד ילדים,

מר יעקב עמנואל: זה יעודד ילודה?

גב' שירה דקל: כן.

מר יעקב עמנואל: איך?

גב' שירה דקל: אני אגיד לך. הורה צעיר, ואני אמא ל-3 ילדים, קח אותי וקח את ההורים שיושבים פה, אני יכולה להגיד לך. כשאתה לוקח בחשבון שיש לך גן, אתה סופר את השנים.

מר יעקב עמנואל : בזה את יוצרת מכניזם של אהבה בלילה?

גב' שירה דקל : אתה יוצר חישוב כלכלי של אם אני יכול לעמוד בזה או לא.

כן, לא יעזור, מנו, הורים צעירים צריכים לקחת את החישוב הזה בחשבון.

מר יעקב עמנואל : יכול להיות, אני לא יודע, אני כבר לא הורה צעיר.

גב' שירה דקל : אני יכולה להגיד לך, אני הורה צעיר ואני צריכה לקחת את

זה בחשבון.

גב' חנה גולן : שירה, אני לא נגד, אני רק שואלת שאלות שבטח ישאלו –

מה יהיה בעוד 3 שנים כשכבר נעלה 10% ועוד 10% ועוד 10%, ואז נגיע ל-100%

תשלום, נכון? מה יהיה בעוד 3 שנים, זה לא יהיה כבד על ההורים הצעירים שעוד לא

הורים אפילו השנה?

גב' שירה דקל : זה יהיה כבד, אבל אני חושבת שההדרגה הזאת היא קלה

יותר להורה לעלות בסכום מסוים מאשר לעלות,

גב' חנה גולן : אבל זה כבר לא יהיו אותם הורים, כבר יהיו הורים חדשים.

גב' שירה דקל : נכון.

מר רון נחמן – ראה"ע : ישלמו מחיר מלא.

גב' שירה דקל : לא, לא בהכרח, חלקם זה אותם הורים כי זה ילד שני, ילד

שני שמגיע.

גב' חנה גולן : שירה, בחייך, עשית סקר?

מר רון נחמן – ראה"ע: שירה, סיימת? יוסי, בבקשה.

מר יוסי חן: אני רוצה לחדד קצת את העניין. יש לי ילדה כזו בבית, זוג נשוי, צעיר, ואם לוקחים את שכר הדירה ואת גן הילדים, זה מחסל משכורת של אחד מבני הזוג. ואם לא עובדים שני בני הזוג אז בכלל זו בעיה.

מר יעקב עמנואל: בכל הארץ זה ככה.

מר יוסי חן: אבל פה, חנה, בגלל שהיתה לנו איזו אי הבנה עם הנושא של אזור פיתוח א', ובגלל גם שהיו פה כמה תוספות, נטל בעיקר על הזוגות הצעירים, וכשהעלו דברים אחרים, לאו דווקא בנושא של הגנים, אני לא מדבר רק בנקודה של הגנים, וזה לא הכול תלוי רק בנו וזה לא הכול קשור אלינו, אז נוצר איזה מצב עכשיו שבאמת הם לא עומדים בזה. ואני אומר לכם בשיא הכנות, אצלי בבית אנחנו לוחצים על הבת שתעשה עוד ילד, בשיא הכנות, לוחץ ואנחנו גם עוזרים, כי היום אם ההורים לא עוזרים אין לילדים שום סיכוי, והיא אומרת לי – אני לא מסוגלת. זה רק מכניס אותי לסחרור יותר גדול.

מר יחיאל טוהמי: לא פשוט. לא פשוט.

מר יוסי חן: וזה לא פשוט בכלל.

גב' חנה גולן: אז אולי תחליטו לעשות מחיר פרוגרסיבי לפי הכנסה. יש צעירים שמרוויחים יותר ממך, ממני.

מר יוסי חן: חנה, העלית את העניין הזה של הוועדה הזו, שמי שיש לו בעיה יפנה לוועדה ואנחנו כמובן נתחשב.

מר יעקב עמנואל : תהיה ועדת חריגים שתבדוק לגופו כל מיני קשיים של אנשים.

מר יוסי חן : עכשיו, מעבר לזה, לנושא של ההדרגה, באמת, 6 שנים אנשים נהנו, והיו תקופות לדעתי לפני 6 שנים יותר טובות מאשר היום, מבחינת הזוגות הצעירים שעוברים את ההקפאה וכל הקשיים, ושכר הדירה פה שהוא אסטרונומי באריאל,

מר אלי שבירו : קפץ בצורה בלתי רגילה, נכון, לא באשמתנו.

מר יוסי חן : ואי אפשר להפיל עליהם עכשיו במכה אחת, כי הם לא יעמדו בזה, פשוט הם לא יעמדו, הם יקרסו. והזוגות הצעירים האלה, אם הם,

גב' חנה גולן : יהיה ברור – זה לא חנה.

מר יוסי חן : חנה, אין לי ספק שאת אם היית יכולה גם לא היית מעלה אגורה. אני מכיר ואני יודע כמה שהתלבטת עם זה ואין לי ספק בכלל. אבל רון, בוא נראה באמת, לראות איך אנחנו עושים מאמץ ואחר כך גם איך אנחנו, אתה זוכר שהתווכחנו על סעיפים אחרים, עם הסיפור של בתי הכנסת שאולי יצאתי פה קצת לא בסדר, אולי אם היינו משאירים כאלה רזרבות לפה ושם, יצאתי לא בסדר עם חבר שלי יחיאל טוהמי, אבל אני אומר, למקרה הספציפי, ההורים לא יעמדו בזה, הם פשוט יקרסו. ואם לא יהיה לנו את הזוגות הצעירים האלה, אין לנו עתיד בעיר הזאת, אין לנו עתיד.

מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר. כן, מנו.

מר יעקב עמנואל : אני רוצה לשאול את חנה, בכמה זה יתבטא בכסף כל אותן תוספת שכר נוספת, כמו של הסייעות והפרוסת לחם ומה שאמרת? כמה זה צריך

לעלות?

גב' חנה גולן : הפער בין ההכנסות אחרי ההעלאה לבין ההוצאות זה 110,000 ₪. עכשיו אחרי ההעלאה יש פער של 110,000 ₪.

מר יעקב עמנואל : אם אנחנו מקזזים או לא מעלים את המחיר, המשמעות היא שהעירייה צריכה להוסיף את הכסף הזה?

מר רון נחמן – ראה"ע : בטח.

מר יעקב עמנואל : מאיפה לדעתכם, מאיזה תקציב זה יכול לבוא?

גב' חנה גולן : במסגרת התקציב יש ועדת כספים, תשב ועדת כספים ותגיד, יורידו מפה ויתנו לפה. אני לא יודעת, אין לי מושג.

מר יעקב עמנואל : חבר'ה, החודש עשיתם מלחמה על בתי הכנסת. אני רק שואל,

גב' חנה גולן : זו אותה שמיכה.

מר יעקב עמנואל : אז אני שואל, אותה שמיכה, איפה שתמשכי אותה תמיד יהיה כסף שהוא קצה חשוף. האם אפשר להציע הצעות מאיפה לקצץ, לוועדת כספים בצורה מסודרת?

גב' חנה גולן : אם תהיה החלטה, יישב הגזבר – יציע הצעות. אני לא אפעיל את הגזבר סתם.

מר יעקב עמנואל : אז אני באמת מציע שבשנת התקציב הקרובה, בעוד 3

חודשים,

גב' חנה גולן : שזה יילקח בחשבון ב-2011.

מר יעקב עמנואל : כן, יילקח בחשבון ב-2011-12 והלאה, בשביל לא להיכנס לאיזה שהוא חור. ועד אז להציע הצעות,

מר יוסי חן : צריך אבל גישור ביניים לחודשים הקרובים.

מר יעקב עמנואל : תמיד אפשר למצוא, אמרתי לו והוא יודע, ראש העיר, בדיוק את כוונתי ומאיפה אני אומר. אבל זה לא לעכשיו. אני חושב שצריך להציע לוועדת כספים, כל אחד שיבוא עם הצעות מאיפה אפשר לקצץ.

מר רון נחמן – ראה"ע : סיימת? (כן) לודה.

גב' לודמילה גוזב : להבטיח לאנשים זה באמת יותר קל. אבל קודם כל צריך באמת למצוא מאיפה אפשר לקחת כסף. אין אצלי ילדים קטנים, באמת, ובאמת אתם מסכנים שיש, לא מסכנים, קשה לשלם, אבל קודם צריך למצוא מאיפה אפשר לקחת כסף.

מר אלי שבירו : אם נקבל החלטה נמצא גם. סדר עדיפויות.

מר רון נחמן – ראה"ע : אלי, בלי פופוליזם. אם נקבל החלטה – נמצא את הכסף. סיימת לודה? בבקשה, פבל. בלי פופוליזם.

מר אלי שבירו : זה לא פופוליזם.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני מציע, אל תהיה הטוב ומישהו אחר יהיה הרע. אני

מציע, בלי ההצגות האלה. אין פה שירה דקל ואלי שבירו טובים, ורון נחמן ומישהו אחר הרעים.

גב' שירה דקל: זה לא הצגות, רון, זה להחליט מה חשוב יותר.

מר אלי שבירו: זה לא טובים ורעים.

מר רון נחמן – ראה"ע: עשה טובה, האחריות על האופוזיציה היא אפס, האחריות על ראש העיר היא מאה. זה ההבדל הקטן. את יכולה להציע הצעות, שירה, מהיום עד מחר, את שומעת? שירה דקל, את יכולה להציע בתור חברת אופוזיציה הצעות מפה עד הודעה חדשה, כי אין עליך שום אחריות. את רק יכולה ללכת לעיתון, את יכולה לכתוב כתבות, לתת לצ'רנוגלז שיכתוב באתר שלו, הכול בסדר, אין לי בעיה בעניינים האלה. אבל האחריות בסופו של דבר היא עלי ולא עלייך, כי אני ראש המערכת. זה ההבדל בין אופוזיציה לקואליציה. את יכולה לצרוח ולעשות פופוליזם, זה בסדר. אבל, אני מצפה לפחות, אני מצפה, לא כמו האמירה של שבירו עכשיו שאמר, שאם אנחנו נחליט אנחנו נמצא. שבירו, אין פופוליזם כאן. אני אתן לך מאה סעיפים כאלה עם עדיפות.

גב' שירה דקל: רון, זה לא פופוליזם. גם לנו יש אחריות. זה נראה לך שאין

לנו אחריות, רון, יש לנו אחריות.

מר רון נחמן – ראה"ע: תיכף נדבר על הספורט, על הילדים מעבר לגני חובה. אנחנו

יכולים לדבר על הספורט ועל הנוער אני אדבר ועל עוד כמה דברים אני אדבר.

מר יעקב עמנואל: מאיפה תביאו כסף? אין לך.

מר אלי שבירו: אתה רוצה שאני אראה לך? אני אראה לך מאיפה. אני אלך

לוועדת כספים, אשב בוועדת כספים, נמצא פיתרון.

מר יעקב עמנואל : אבל כבר כל הסעיפים צבועים. הכול צבוע.

מר אלי שבירו : לא, מנו, הכול צבוע זה בסדר, אבל ניתן לעשות שינוי תקציבי כזה או אחר. מותר. הרי בסוף השנה את כל היתרות שלנו, וכמה יתרות היו לנו בשנה שעברה? כמה? תזכיר בקול רם כמה. לא רוצה. אז תשאיר את זה בצד.

מר יחיאל טוהמי : אלי, אני רוצה להגיד לך משהו, רגע, אלי, יש פה הסכמה של כל המועצה, בשביל מה אנחנו מתווכחים עם עצמנו? מתווכחים עם עצמנו? יש ועדת כספים, נשב, נשב עם ראש העיר, נשב עם הגזבר.

מר רון נחמן – ראה"ע : חברים, יש ישיבה, באמת, ישיבה נחמדה, טובה, הכול בסדר. הנושא רציני, באמת. בואו לא נעשה הצגות. אני אומר את הדבר, מה שמרגיז אותי כל פעם מחדש, כיוון שישירות המועצה פתוחות וכיוון שגם האתרים פתוחים, הכי קל זה להיות – זה הרע וזה הטוב. זו הטובה וזו הרעה. בואו, חבר'ה, מספיק.

מר פבל פולב : קודם כל אני מתייחס להצעה של אלי שבירו ו"אריאל ביתנו". יש לזה חשיבות רבה, כולם מסכימים, אין פה אפילו ספק. ויש הרבה אולי – האם תהיה בממשלה החלטה כזאת? האם תהיה החלטה כזאת? יש הרבה שאנחנו לא יודעים. זה לא אומר שאנחנו לא צריכים לעשות שום דבר. אז אם אין אז זהו, זה מה שיש. איך את אומרת, לודה? אז אין מה לעשות, זה החיים. החיים הם עגולים, הכול קשור בהכול ושירה צודקת. אם אנחנו לא נעשה עכשיו משהו, אז זה קשור אחד בשני. זאת אומרת, אנחנו נתרסק עם האנשים עכשיו שהם לא יוכלו לעמוד בזה. ובטוח יהיו כאלה משפחות שהחריגות שלהם כבר עברו והם נופלים. אז ברור שבעוד 3-4 שנים יהיה כבר 100%, אבל לפחות ניתן לחיות לאלה שיגיעו ל-3-4 שנים.

מר יעקב עמנואל : מה אתה מציע, לקבל את ההצעה?

מר פבל פולב : אני רוצה לסיים את המשפט שלי. אני רוצה פעם אחת ללמד את המועצה לתת כבוד ולהקשיב לאנשים אחרים, פעם אחת. בבקשה, תנו לי לסיים. אנשים שגרים היום, שנה ראשונה, שנה שניה, שנה שלישית, יחיאל, הם גם אנשים וגם בהם צריך להתחשב.

מר יחיאל טוהמי : בטח.

מר פבל פולב : ואני גם מסכים עם חנה ועם הכול, ואני יו"ר ועדת כספים, יש בעיה עם הכסף בעירייה, אנחנו במצב קטסטרופה. ואנחנו לא יודעים מה יהיה עם הכסף, אנחנו לא יודעים. אבל זה עדיין לא פוטר אותנו מלשבת ולפתור את הבעיה. אז אני כן חושב שההצעה היא לגיטימית. אנחנו לא יכולים לדחות את זה כרגע, כי מתחילים כבר לימודים והכול. או שכן, אנחנו נותנים איזו שהיא הצעה שיכולה לתת לאנשים לנשום כרגע. נכנס את ישיבת הכספים דחוף, אם אין בעיה, ונתקדם הלאה. אבל להגיד לא לא, ככה הכול בסדר ואין מה לעשות, זה לא פיתרון. אני לא בעד 100% כי אני מבין שיש בעיות כספיות, אבל אנחנו צריכים לתת איזו שהיא לגיטימציה למצב כרגע שאנשים יכולים להתחיל את השנה ובוא נשב ונשבור את הראש. מנו, מה שהוא מציע, יכול להיות שכן, ועוד בהמשך יש הצעות שאנחנו לא נדבר על זה עכשיו. נמצא כספים, נהפוך עולם, לא יודע מה.

מר רון נחמן – ראה"ע : 100%, כמו לאירוע.

מר פבל פולב : כמו לאירוע, נכון.

מר רון נחמן – ראה"ע : אין בעיה.

מר פבל פולב : זו ההצעה.

מר יחיאל טוהמי : מילה קטנה. אני רוצה לחזק רק את החלק האחרון של פבל,

לחזק את החלק האחרון הקטן שלו. אני מציע להעביר את זה לוועדת כספים, באמת, כבר, בלי זה, עם הגזבר ביחד, עם המנכ"לית ביחד, נשב כולנו. חבל על הזמן ויפה שעה אחת קודם.

מר רון נחמן – ראה"ע : אמרת את המילים, מילים כדרבנות. מי עוד רצה להתבטא לפני שאנחנו מסכמים את הסעיף? אני רוצה לדעת, אחרי שכולם ממש הביעו, עוד מישהו לפני שאני סוגר את הסעיף? אין?

מר יוסי חן : בוא, אז אני אגיד אם זה ככה. באמת אני אומר לך שמנכ"לית העיר התלבטה והיה לה קשה עם זה, ואנחנו יודעים כמה קשה לה עם התקציב ועם כל המשחק בתקציב. ואפילו יותר מזה, היא אמרה לי אם יש אנשים שזקוקים לוועדת הנחות שיפנו לוועדה ואנחנו נתחשב בהם. אבל יחד עם זאת אני חושב, עוד פעם, לקבל את ההצעה של פבל וללכת לוועדת כספים.

מר רון נחמן – ראה"ע : או קיי, תרשו לי לסכם את הדבר הזה. קודם כל, אין פה מנכ"לית העיר, זו לא מדיניות שלה, זו מדיניות של ראש העיר. כל מי שיש לו משהו – יבוא אלי בטענה. לא המנכ"לית ולא ג'והר הגזבר ולא שום דבר אחר. אני אחראי גם אם אני לא קיבלתי את ההחלטה. אמרתי את זה, אף פעם לא ירדתי לרזולוציות האלה של כספים שמשלמים בצהרונים, זה היה חלק מתוך המערכת הזאת.

מר יעקב עמנואל : למדת משהו מוועדת טירקל אני מבין, אחריות, לא לגלגל.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לקחתי את האחריות על עצמי. רון נחמן, ראש העיר, הוא אחראי, מה אתם רוצים? ולכן המנגנון לא חלק מכל העניין הזה, הוא מבצע את ההנחיות. יש כאן בעיה, והבעיה מורכבת משני היבטים: אחד – שאנחנו נמצאים בתת תקצוב. תת תקצוב בעצם, והעירייה מסבסדת דבר שהוא לקבוצת אזרחים של, אני לא יודע כמה אנשים יש, 200-250 או משהו שכזה, ויש לנו 19,000 איש. תבוא קבוצה אחרת ותגיד – גם אנחנו רוצים סבסוד לדברים אחרים. אז איך אתה תעמוד? תעביר

את זה לוועדת הכספים, תקבל את ההחלטות? איך פבל תמיד אומר? כסף זו לא בעיה. יושב איתי – כסף זו לא בעיה. אז מה הבעיה? ככה, כסף זו לא בעיה. אני יש לי בעיה. אני קורע את, אני לא רוצה להגיד לכם את מה, במשך כל השנה, כדי להשיג את הכסף, כדי שנוכל לגמור ולתת את השירותים פה כמו שצריך לתושבים על הכול, וזה לא פשוט. אז אני אומר, קודם כל הצד הזה. מצד שני, אנחנו רוצים גם להעביר מסר גם לצעירים שבאריאל טוב ובאריאל מתחשבים. וצריך לראות את האיזון בין שני הדברים האלה. על כן, אני רוצה להציע הצעה ואני מקווה שכולם פה אחד יצטרפו להצעה הזאת.

א. שאנחנו מקבלים הצעות לא פופוליסטיות, לא על בסיס פופוליזם. אני קודם כל שמח שהנושא עלה לסדר היום וכל הכבוד למי שהעלה אותו. אני מקווה שזה גם לא יהיה מנוף לכל מיני פעילויות פוליטיות בעיר. כי אני כבר אומר לכם, אם זה יהיה מנוף לפעילות פוליטית, שאני בעד וההוא נגד, אני מודיע לכם כראש העיר, עד תום הקדנציה לא יקרה דבר כזה. לא לשחק את המשחקים האלה, אני אומר את זה לכולנו. כי אנחנו מעולם לא עשינו את הדברים האלה. ואני, אחד הדברים שאני סולד מהם זה שעושים פוליטיקה. אצלי אין פוליטיקה פה. וזה בכל התחומים, מה שצריך לעשות לתושבים. ועל כן, אני הייתי רוצה להציע שלנוכח הנושא התקציבי מצד אחד, אני אומר את הדברים, אני לא יודע אם זה מצחיק, אבל אני אומר את הדברים האלה כי אני יודע בדיוק מה יהיו הכותרות מחר, אני יודע בדיוק מה יהיו הכותרות. אז אם אתם רוצים להיות טובים, אז תשתקו. אם אתם רוצים להיות נחמדים, אז תשתקו. אם רוצים לעשות את הדבר הזה על בסיס של, מחר תהיה כתבה בימה בפתח ותהיה כתבה נוספת, אני מודיע לכם שהעמדה שלי תהיה נגד. אני אומר את הדבר הזה אופן הכי ברור. אני אומר את זה כאן לפרוטוקול. כי יש לנו עוד שותף, יש לנו שותף משרד הפנים, אנחנו לא לבד בדברים כאלה. מישהו מחר גם צריך להגיד לנו, שאתם לוקחים כספי ציבור ונותנים למשפחות פרטיות, אם אתם יכולים לעשות את זה, כן או לא, ועל איזה בסיס משפטי. גם את זה צריך לבדוק. כל הדברים האלה, כל ההיבטים האלה צריך לבדוק. זה לא ביטוח לאומי, זה לא איזו שהיא חקיקה ישראלית של הכנסת, גם לא תקנות. זה התנדבות של הרשות. מישהו יגיד, אין פה שוויון, אין פה מידתיות. איך אתה עומד בזה? לכן, הדברים צריכים להיות שקטים. תצאו בכתבות – תרוויחו את

הקרב, תפסידו את המלחמה. אני אומר את הדברים האלה 'ברחל בתך הקטנה'. אני אומר לך, צ'רנוגלז, עם האתר שלך. אני אומר את זה לך, אני אומר לך שבירו, אם אומרים, אם הדיבור הוא כסף אז השתיקה היא זהב. לפעמים טוב לעשות את הדברים האלה בצנעה. וכתוב שמי שנותן את המתן בסתר אומרים, מתן בסתר, נותנים את הדברים האלה. ואני אומר את זה כאן, כי אם נושא הופך להיות פוליטי,

גב' שירה דקל: רון, אנחנו לא שולטים ב'מה בפתח'.

מר רון נחמן – ראה"ע: שירה דקל, שמעתי אותך.

גב' שירה דקל: אנחנו לא שולטים בעיתון.

מר רון נחמן – ראה"ע: שמעתי אותך. אני אומר את זה לכם. חברים, אני אומר את הדברים האלה, יש פה גם אנשים, חלקם דיברו איתי בטלפון, הם יושבים פה עכשיו, צופים בהצגה הכי טובה בעיר. חברים יקרים, כולנו חבורה אחת, לטוב ולרע, אופוזיציה וקואליציה. האינטרס שלנו, כמו בכל דירקטוריון, לעשות את הכי טוב לחברה שאותה אנחנו מנהלים. ואנחנו חייבים אחר כך דין וחשבון לבעלי המניות שלנו שזה התושבים. ואני אומר את הדברים האלה 'ברחל בתך הקטנה'. למה? יש כמה דברים שלא מוצאים חן בעיני, אבל זה לא שייך לזה. נגיע לסעיף 3 תיכף. אריה רצה להגיד לפני שמסכמים. בבקשה, אריה.

מר אריה ברסקי: אני ככה הקשבתי בקשב רב לכל הדיון הזה, שבאמת היה ענייני ברובו, ויש פה איזו שהיא בעייתיות שצריך לתת עליה את הדעת. אנחנו פה בעצם מדברים על חלוקת כספים לאיזה שהוא סקטור מסוים.

מר רון נחמן – ראה"ע: נכון.

מר אריה ברסקי: ואני רוצה באמת לחדד את הדברים שאתה אמרת, איזו

שהיא נקודה שצריך לתת עליה את הדעת, כי חלוקת הכספים של העירייה צריכה להיות על בסיס שוויוני, שקוף ואחיד לכולם. כי מחר יגידו – למה אתה החלטת דווקא לתת לזה או לתת למישהו אחר?

מר אלי שבירו: שנים עשו את זה ואף אחד לא דיבר.

מר אריה ברסקי: אז אני אומר, צריך לתת על זה את הדעת, אולי לא היינו מודעים לזה. אני אומר לך, אני גם לא הייתי מודע לזה. אבל אחרי כל הדיונים,

מר אלי שבירו: 6 שנים? אז אנחנו נלך לעשות אחורה 6 שנים? על מה את המדבר?

מר אריה ברסקי: אני אומר משהו,

מר רון נחמן – ראה"ע: תקשיבו מה אומר מבקר העירייה, יש לו גם מה להגיד פה.

מר אריה ברסקי: אני חושב שזה משהו שצריך לתת עליו את הדעת. כי כל חלוקת כספים, הרי אנחנו פה מדברים בעירייה שהיא גוף מינהלי, ולא מחליטים – לזה אני נותן, להוא אני לא נותן. צריכים להיות איזה שהם קריטריונים. בדיוק כמו שאנחנו עושים תמיכות, שבנינו קריטריונים אחידים ושווים לכולם, ולפי זה מחלקים את הכספים, ולא אומרים – לזה אני רוצה לתת כה ולהוא אני רוצה לתת משהו אחר. גם בכספים האלה, אין לי עוד כרגע עכשיו בדיוק את הפיתרון, אבל זו איזו שהיא בעייתיות שצריך לתת עליה את הדעת ולחשוב איך אנחנו מתמודדים עם הדברים האלה. כי כמו שאני אומר, מחר יבוא איזה סקטור אחר ויגיד – למה נתת לזה ולי לא נתת? על סמך מה אתה החלטת את זה?

גב' שירה דקל: אריה, יש לי שאלה בהקשר הזה.

מר רון נחמן – ראה"ע : חברה, תקשיבו טוב, הדברים לא פשוטים תמיד.

גב' שירה דקל : לא, זה לא פשוט, אבל כשעיר בוחרת למשל, בוא ניקח עיר אחרת, בוחרת להשקיע בחינוך, בבתי-ספר, משקיעה בחינוך סכום מסוים של כסף, אתה יכול להגיד גם שזה סקטוריאלי.

גב' חנה גולן : לא שמענו, שירה.

גב' שירה דקל : אני אומרת, אני מעלה שאלה למבקר. זאת אומרת, כשעיר מסוימת בוחרת לקחת את החינוך ולהחליט שהיא משקיעה בו, ויש ערים שמחליטות להשקיע סכומים הרבה יותר גדולים בדברים אחרים.

מר רון נחמן – ראה"ע : את החינוך, שירה, את החינוך.

גב' שירה דקל : רגע, רגע. וזה בא לידי ביטוי, איפה? זה בא לידי ביטוי בעיקר בבתי-הספר ובגני הילדים. וזה סקטור מאד מסוים. ומי שלא משתייך לסקטור הזה לא נהנה.

מר רון נחמן – ראה"ע : שירה, בית-ספר זה לא אדם בודד וגן ילדים זה לא אדם בודד. ופה את נותנת כסף לאדם בודד.

גב' שירה דקל : לא, זה לא לאדם בודד. למה, רון, לכל גילאי 3 זה חתך. אתה מחליט שאתה משקיע.

גב' חנה גולן : לא, אבל שירה, כשאת אומרת להשקיע בחינוך, זה להשקיע בתכנים. זה להביא עוד תכנים מקצועיים, כאלה ואחרים, על מנת להעשיר או לשפר את הישגיו.

מר רון נחמן – ראה"ע : זה שונה לגמרי.

גב' שירה דקל : זה להשקיע בכל מיני דברים.

גב' חנה גולן : זה משהו אחר.

מר רון נחמן – ראה"ע : שונה, שונה.

גב' חנה גולן : פה להיפך, פה כשאת גוזרת את הכסף לא יהיה לך להשקיע

בתכנים, כי הרי זה אותו דבר.

מר רון נחמן – ראה"ע : אריה, אתה סיימת? יוסי ואחר כך טוהמי ואני

רוצה לגמור את העסק הזה.

מר יוסי חן : אני רוצה לענות למבקר בהיבט החוקי. העירייה קבעה, ורון

אמר בתחילת הדברים, את האחוז שהיא רוצה להחליט מהתקציב להשתתף בסך הכול

התקציב, בסך הכול הכולל של כל התקציב. ואמר ראש העיר שאנחנו משתתפים בחלק

גבוה יותר ממה שהממשלה מחייבת אותנו. זאת אומרת, יכולה לבוא מחר הממשלה

ולהגיד,

מר רון נחמן – ראה"ע : אבל זה לא לזה, יוסי.

גב' חנה גולן : צהרון זה לא חובה. זה משהו אחר.

מר יוסי חן : בסדר. אני מדבר על זה כמכלול. אני גם לא מפריד את

הדברים ואני גם לא רואה בזה תמיכות, אני רואה בזה כחלק מהחלטה של מדיניות של

עירייה איך לחלק את התקציב שלה. אם היא רוצה לעודד יותר זוגות צעירים, או אם

היא רוצה לעודד בתי כנסת. ואתה לא מצפה שגני הילדים יגישו בקשה לתמיכות.

מר רון נחמן – ראה"ע : או קיי. טוהמי.

מר יחיאל טוהמי : אני בגדול הבנתי מה שאתה אומר, כי אתה אומר שכל גוף, אתה צריך פה להיזהר שגופים אחרים גם לא יבואו. אבל מדובר פה, והמנכ"לית אמרה, ב-25% בשנה. אנחנו גם העירייה, כמו שאנחנו יכולים להוריד 25%, אנחנו גם יכולים להעלות את זה ב-25%. זו לא הבעיה. זה לא פופולזים.

מר רון נחמן – ראה"ע : למה אתה יש לך תמיד תכונה לבעוט בדלי של החלב?

מר יחיאל טוהמי : לא, ממש לא, ממש לא. לא נכון.

גב' חנה גולן : רון, קודם כל ההצעה מדברת על זה, לא על זה שהעלו, אלא ההצעה מדברת על העלאה מדורגת.

מר אלי שבירו : מדורגת, נכון.

מר רון נחמן – ראה"ע : פריסה של ההעלאה.

גב' חנה גולן : שלא נתבלבל, העלאה מדורגת. ועל זה צריך לקבל את ההחלטה, של העלאה מדורגת.

מר רון נחמן – ראה"ע : אבל למה, כבר הפרה נתנה חלב, עכשיו נותנים בעיטה בדלי? מה קרה?

מר יעקב עמנואל : אז תסכם ותחסוך את כל הבלגאן.

מר רון נחמן – ראה"ע : אבל רוצים להתבטא כולם, מה אני אגיד? תראו, אני מציע

את ההצעה הבאה: העירייה מכירה בבעיות של הזוגות הצעירים באריאל. זו הצהרה, ברמה הצהרתית. מועצת העיר מכירה בזה. וזה לא רק בעניין הזה של גני טרום חובה, יש לנו עוד דברים נוספים. דבר שני – אנחנו נכנס את ועדת הכספים כדי לדון בנושא. תוך כדי, כמו שאמרנו קודם בהחלטה הקודמת, בדיקה מדוקדקת על ידי מבקר העירייה, אני מבקש את הבדיקה שלך אריה, על מנת שלא נמצא אף אחד מחברי מועצת העיר מחר בסיטואציה של חיוב אישי, בסיטואציה של חיוב אישי. אני אומר את הדברים האלה. תחילת שנת הלימודים זה ב-1 לספטמבר. הואיל ואם תתקבל החלטה על פריסה זה צריך להיות על שתי שנות תקציב. זאת אומרת, יש לנו את החלק הזה של עד דצמבר ומינואר. זאת אומרת, זה צריך להתפרס על שתי שנים.

מר אריה ברסקי: כל החלטה, אם צריכים לעשות משהו, זה גם ועדת כספים וגם ישיבת מועצת עיר.

מר רון נחמן – ראה"ע: נכון. על כן, כל הפרוצדורה הזאת צריך לעשות. במקרה שנקבל החלטה על בסיס הבדיקה שלך שזה הכול בסדר, אתה לא יכול להתחייב על שנת כספים עתידית כי עוד אין לך תקציב של 2011 בכלל, אתה יכול לדבר מכסימום על ה-3 חודשים שנמצאים לך בתוך מסגרת 2010, גם מבחינת חוק התקציב וכל הדברים האלה. על מנת שלא לשים מכשול בפני עיוור, ואני אומר את הדברים האלה לכולנו, לא לשים מכשול בפני עיוור. כיוון שמערכת החינוך עובדת על פי שתי שנות תקציב, אז אני מבקש גם מהמבקר לבחון את כל ההיבטים שישנם. והיה שמבחינה משפטית חוקית תקנונית הדבר ניתן ומשרד הפנים גם לא יעשה לנו כל מיני עניינים, אז אנחנו נביא בפני מועצת העיר הצעה שתגבש בוועדת הכספים. במידה שלא, אנחנו נודיע למליאת מועצת העיר שהדבר לא ניתן. זה הכול. מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, פבל, לודה, טוהמי, יוסי, מנו. מי נגד? מי נמנע? למה אתה נמנע? תסביר לי.

מר אלי שבירו: כי אנחנו רוצים, הזוגות האלה צריכים לשלם ב-1 לספטמבר. יש לנו 3 חודשים. בואו נעשה גישור של ה-3 חודשים. אנחנו נעשה ישיבה של ועדת הכספים בצורה מהירה ודחופה. מה שהוא אומר כרגע, כרגע יגבו את מלוא

הכסף.

מר רון נחמן – ראה"ע : ואם יגבו יחזירו להם. מה אתה עושה עניינים מזה? מה אתה עושה עניינים בכלל? עזוב, שבירו, אתה יודע מה, באמת, אני רוצה להגיד לך משהו, שבירו, תימנע, אין לי בעיה.

מר אלי שבירו : אני אשאל שאלת הבהרה לפרוטוקול, בסדר?

מר רון נחמן – ראה"ע : זה אחרי שהצבענו. אחרי שנמנעת. ההצבעה כבר נגמרה, עכשיו אתה יכול לדבר מה שאתה רוצה.

מר אלי שבירו : קודם כל, יש עוד הצבעה. האם ההצעה הזאת מדברת, האם התשלום שייגבה מההורים,

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, אני לא נכנס. אתה לא מוסמך לעשות שום החלטה פה לפני שוועדת הכספים דנה וקיבלה החלטות. זה הכול. שמעת מה אני מסביר? ועדת הכספים, ביחד עם המבקר, תדון,

מר יחיאל טוהמי : והגזבר.

מר רון נחמן – ראה"ע : דרכי איננה פזיזה כמוך, כבר אמרתי לך את זה 10 פעמים. ולכן, אני טוב לא פחות ממך לתת לזוגות האלה את מה שאנחנו רוצים לעשות. ולכן לא רוצה מעבר להחלטה שלי, והצבענו, ונמנעת, לא חוזרים על זה. זה הכול. ועדת הכספים תעשה as soon as possible,

מר אלי שבירו : רגע, רגע, לא הצביעו על ההצעה שלנו, סליחה.

מר רון נחמן – ראה"ע : איזה? כבר זה התקבל ברוב נגד.

מר אלי שבירו: לא, לא, זו הצעה שלך. יש את ההצעה שלנו, שאנחנו מבקשים,

מר רון נחמן – ראה"ע: אין שתי הצעות.

מר אלי שבירו: יש את ההצעה שלנו. תצביעו נגד, אין שום בעיה.

מר רון נחמן – ראה"ע: טוב, בסדר, או קיי.

מר אלי שבירו: אנחנו מבקשים להעלות את ההצעה לפרוס את התוספת הזאת ב-3,

מר פבל פולב: על מה ה'ברדאק'?

מר רון נחמן – ראה"ע: נסיר את ההצעה שלהם, זה הכול. תן לו, אני אסיר את ההצעה שלך.

מר אלי שבירו: תסיר את ההצעה שלי.

מר רון נחמן – ראה"ע: נסיר את ההצעה שלך.

מר יוסי חן: היה פה דיון ענייני וההחלטה היא להעביר את זה לוועדת הכספים, עם בדיקה של המבקר את החוקיות של העניין.

מר יעקב עמנואל: ויהיה לך רוב בוועדת הכספים.

מר רון נחמן – ראה"ע: יש לנו ב-5 לספטמבר ישיבת מועצה.

מר יוסי חן : גם ראש העיר רוצה כמונו.

(מדברים ביחד)

גב' שירה דקל : בוא נאשר עקרונית ואז נמצא את הפיתרונות איך לעשות את זה.

מר יוסי חן : צריך להעביר מפה לשם.

מר אלי שבירו : מ-25 לא העבירו משום מקום לשום מקום.

מר יוסי חן : עזוב, אבל אין כרגע סעיף תקציבי מאיפה לקחת את זה. יישבו ויראו איך לעשות את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אם יחליטו בוועדת הכספים, וזה יובא למליאת מועצת העיר, החלטה שפורסים או נותנים את ההנחה הזאת ומוצאים מאיפה לעשות את הדברים האלה, אז מועצת העיר מאשרת את החלטת ועדת הכספים שהיא בבחינת המלצה. פעם אחת תכניס לראש שלך את הדברים האלה, שאתה לא יכול לקפוץ על כל מיני מכשולים. מה לעשות? אתה רוצה להיות ראש עיר, תלמד את הפרוצדורה, מה לעשות?

מר אלי שבירו : אל תדאג, אל תדאג, אני אהיה בעזרת השם והכול יהיה בסדר.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה תהיה ראש העיר, לא באריאל. זה אני מבטיח לך, לא באריאל. מספיק, 'חלאס', אתה לא מסוגל פעם אחת להביא ישיבה כזאת טובה, נחמדה, לסיום כמו שצריך?

מר אלי שבירו : מי שהעלה את זה, זה אתה, זה לא אני. אני לא יודע מה אתה רוצה.

מר רון נחמן – ראה"ע : שבירו, מספיק, מספיק. לך תצלצל ל'מה בפתחי עכשיו. איזה מן דבר שעוד לא ראיתי. אנחנו קיבלנו החלטה.

גב' שירה דקל : בואו נעלה את זה להצבעה עוד פעם.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, אני לא מעלה להצבעה עוד פעם. אין, זה אצלכם, במפלגה אצלכם, לא אצלי.

מר אלי שבירו : איך פתאום עלה עכשיו? תסביר לי אתה.

גב' חנה גולן : מה, איך פתאום עלה עכשיו ההעלאה אתה שואל?

מר אלי שבירו : כן.

גב' חנה גולן : הבעיה היא שמשרד הפנים שאל למה,

מר רון נחמן – ראה"ע : משרד הפנים שאל, מה זה? הוא גיבור גדול. הוא גיבור גדול.

מר אלי שבירו : אז למה זה לא עבר בוועדת כספים?

גב' חנה גולן : עבר, אתה לא היית, סליחה, היית בוועדה האחרונה?

מר אלי שבירו : רגע, בוועדה האחרונה אישרו את ההעלאה?

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה תקבל את ההחלטות שלך, שבירו, אני ממליץ לך, גם לך צ'ינוגלז, תקבלו החלטות כאלה. תקבלו החלטות. תלמדו פעם אחת. הרי אני רוצה את הטובה של העסק.

מר פבל פולב : אפשר את הנוסח פעם אחרונה?

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, אנחנו קיבלנו החלטה. רוצה שבירו להעלות את ההצעה שלו, אני מציע להסיר את ההצעה מסדר היום. נקודה.

מר יחיאל טוהמי : לא צריך.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני אומר, או שתצטרפו פה אחד או אני מציע להסיר את ההצעה מסדר היום.

מר פבל פולב : חברים, אנחנו ננסה לעשות לפני 5 לספטמבר ועדת כספים, לדון, ובמועצה הקרובה ב-5 לספטמבר להעלות את הנושא.

מר אלי שבירו : אנחנו מצטרפים.

מר רון נחמן – ראה"ע : אז מה אתם?

מר אלי שבירו : אנחנו מצטרפים.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני מאד מאד מודה לכם על הרמה התבונתית וההבנתית.

גב' חנה גולן : לא, אבל צריך להגיד מי מצטרף.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני שואל לפרוטוקול, אני מבקש לדעת, אמרנו שהצטרפו להצבעה הזאת – רון, פבל, לודה, טוהמי, יוסי ומנו. מה גורלכם?

מר אלי שבירו: בעד.

מר רון נחמן – ראה"ע: בעד. פה אחד התקבלה ההחלטה. אני מאד מודה לכם. עכשיו ניגש לסעיף השלישי בבקשה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הצעת ההחלטה כפי שהוצעה על ידי ראה"ע מר רון נחמן כלהלן: מועצת העיר מכירה בבעיות של הזוגות הצעירים באריאל ותפעל לכינוס ועדת הכספים כדי לדון בנושא מחירי הצהרון בגני הילדים וההצעה להעלאה מדורגת במחירי הגנים, תוך כדי בדיקה מדוקדקת על ידי מבקר העירייה. ההצעה שתגבש בוועדת הכספים תובא לדיון במועצת העיר.

3. עדכון בנושא אירוע "20 שנה לעליה".

מר רון נחמן – ראה"ע: תראו, קרה דבר באריאל, נפל דבר באריאל. אני אתן רקע כללי, אחר כך מ"מ ראש העיר בוודאי יתייחס, קוקי נמצא פה גם כן. משרד הקליטה החליט לחגוג במדינת ישראל את האירועים של 20 שנה לעלייה מברית-המועצות לשעבר. עשו אירועים בנצרת עלית, במעלות, בבאר-שבע, במגדל העמק, עפולה. משרד הקליטה אמר – אנחנו מעוניינים לציין את האירועים האלה, זה לא חוק, זה לא תקנון, אנחנו מעוניינים לציין את זה ואנחנו גם נתקצב מתקציב משרד הקליטה סכום של 30,000 שקל לעיריית אריאל. כשאנחנו קיבלנו את הפנייה הזאת, אנחנו החלטנו שאנחנו מצטרפים כמו עיריות אחרות לנושא הזה, ואני ביקשתי להטיל על מי שמתעסק בדברים האלה של אירועים, מופעים, חגיגות, כמו כל אחד, כל שנה, בכל מקרה, בכל מקום. ומאז זה עבר לטיפול המנכ"לית והיא ישבה וטיפלה בזה ביחד עם אלה שמוציאים לפועל את הכול וזה המרכז הבינתחומי. היה ברור לחלוטין שהאירוע הזה הוא אירוע ממלכתי, כי אחרת אנחנו לא יכולים ואסור לנו להשתתף במימון של

עירייה, 13,000 שקל, חוץ מעוד הוצאות נלוות אחרות שמסביב, אסור לנו להשתתף באירועים שהם אינם ממלכתיים, פרטיים או פוליטיים וכן הלאה. ההנחיה היתה שלי לבצע את האירוע הממלכתי והמנגנון התחיל לעבוד על הפקת האירוע. ואז, לפתע פתאום, פורסמו בעיתונים המקומיים ובאריאל כתבות. בעיתון של מפלגה, של ישראל ביתנו, ובעמוד האחרון של הכתבה של העיתון כתוב שמה שממלא מקום ראש העיר פבל פולב, הוא מזמין והעירייה, מזמינים את הציבור. אנחנו בדקנו במעלות, בדקנו במגדל העמק, בדקנו בעפולה, בדקנו בכל המקומות, ההזמנה שמה יצאה – ראש העיר, הסגנים, חברי מועצת העיר. יש כבוד, אמרו, ניתן כבוד לכולם. פה לא. ואז הסתבר, שמה עוד כל מיני דברים בתוכן הזה, שגם תורגם מרוסית לעברית, שהאירוע הזה למעשה חרג מהנורמה של אירוע ממלכתי לאירוע פוליטי. הנושא עלה בפני מבקר העירייה. מבקר העירייה בדק את כל ההשתלשלות של העניינים, בדקו את כל התוכן, העביר את זה לטיפול היועץ המשפטי של העירייה. נבדקו כל ההיבטים, כל מה שהיה כתוב בעיתון, על ידי כל מי שדיבר. ואני לא נכנס כרגע, זכותה של כל מלגה להוציא עיתון, היא יכולה לעשות פרופגנדה לעצמה איך שהיא רוצה, אין לי בעיה עם זה בכלל. אבל דבר אחד אסור שיהיה, שמישהו מחברי מועצת העיר יעמוד בסיטואציה של סיכון של חיוב אישי על דבר שאסור לתת לו את האישור לביצוע. הנושא נבדק על ידי היועץ המשפטי, המשרד של שרון ואלדד יניב, ואז לפתע פתאום, ושרון הודיע גם לקוקי – מנהל המרכז הבין תחומי, גם למנכ"לית, גם לכולם, שכיוון שהאירוע הזה איננו, על פי הפרשנות ונקודת המבט של הייעוץ המשפטי, אינני אירוע ממלכתי עוד אלא אירוע פוליטי, אירוע פרטי, לכן נאסר על העירייה להמשיך בהליך של קיום האירוע כאירוע ממלכתי.

כתוצאה מהדברים הללו, העירייה הודיעה למפיק, באמצעות היועץ המשפטי כמובן של האירוע, אני מדבר באופן כללי, אחר כך ניכנס לפרטים פה, והודיעו שאנחנו לא יכולים לקיים את האירוע הזה. אני הוצאתי מכתב לשרה, אחרי שהוצאתי הזמנה אליה שהיא תבוא לטקס. הייתי בשבעה, לא התעסקתי בדברים. אחר כך הייתי בשבוע שעבר בחופש. ביום רביעי קיבלתי את ההתכתבויות בין היועץ המשפטי שלנו לבין אחד בשם עו"ד אמנון מרחב, שהוא מייצג את מ"מ ראש העיר, פבל פולב, ואת האמרגן, כנגד עיריית אריאל בראשות ראש העיר רון נחמן. זה דבר שעוד לא היה לנו

בתולדותינו דבר כזה. ועל מה? על האירוע, לקיים את ה-20 שנה לעלייה מברית-המועצות. אני חושב, כמי שיזם להביא את העולים לפני 20 שנה, ישראל ביתנו עוד לא היתה קיימת, אני הבאתי אותם משדה התעופה. הרי גם אריאל לא קמה ב-1990, היא קמה ב-1978, והיתה לי הזכות לעמוד בראש ההקמה שלה. אז אני לא נכנס לתוכן של כל העיתון הזה, מה שפורסם, פרופגנדה אחת גדולה של מפלגת ישראל ביתנו. אבל כשנותנים במודעה הזאת טלפונים, שהטלפון האחד הוא של פבל, הטלפון של העירייה, והטלפון השני זה של מי שנמצא במקום 3 ובמקום 5 ברשימה של אריאל ביתנו (שנמצא פה), אי אפשר להגיד לי שהטלפונים האלה הם ניטראליים וזה ממלכתי של משרד הקליטה. ויש עוד דברים נוספים.

אני, יחד עם חנה, קיימנו שיחות עם פבל. תאמינו לי, זה הגיע לי עד לפה, עד לכאן. הוצאתי סיכום, שכיוון שמה שנותן משרד הקליטה זה 30,000 ועוד 13,000 שהעירייה והעירייה נותנת את האבטחה וכל הדברים האלה, מעבר לזה מ"מ ראש העיר הודיע שהם מביאים אמנים מברית-המועצות, ממוסקבה. זה יעלה עוד איזה 50,000, אני לא יודע כמה. ה-30,000 שקל של משרד הקליטה מממנים אמנים ישראלים עולי ברית-המועצות. הכסף לעשות אותו אירוע גדול יותר, זה כסף נוסף. אמר פבל – כסף זה לא בעיה, אין בעיה. אז מה הבעיה?

מר יוסי חן : אני שמעתי שהוא אמר שהוא יביא תרומות.

מר רון נחמן – ראה"ע : אמרתי לו – תביא תרומות. תגייס כמו שאנחנו מביאים לקרן אריאל תרומות, תביא תרומות, יהודי לעניין.

גב' חנה גולן : רון, אבל יכול להיווצר מצב שאנשים יחשבו שלא נעשה כלום ולא תוכנן שום דבר. יש סדר כרונולוגי של הדברים.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני רוצה להביא את הדברים האלה לידיעתכם, אחר כך גם קוקי, גם חנה, גם פבל, בטח שירצו להתייחס לדברים. אני נותן לכם את המסגרת. האירוע הזה תוכנן מלכתחילה כאירוע ממלכתי. לא רק זה, ההנחיה שלי היתה,

ובכתב, בסיכום, יש סיכום בכתב, הוראה לקוקי, שצריכים לבצע את האירוע. העירייה תשתתף עד 30,000 שיעברו אחרי הביצוע ממשרד הקליטה, פלוס 13,000 השתתפות העירייה (שליש ממה שרצו), פלוס ההוצאות הנלוות שיש כאן, אבטחה והדברים האלה. מעבר לזה, לא באחריות של העירייה. כי יש איזה אמרגן פרטי, כי יש מישהו שמטפל בזה. אני לא יודע מאיפה מקור הכסף. היועץ המשפטי ביקש להרים מסך ולשאול מאיפה מגיעות התרומות, שמחר לא נסתבך עם כל מיני דברים שיכול להיות שהם לא כשרים. אנחנו לא יודעים, אנחנו רשות מקומית. אני לא יודע מה היה, בטח שרון ייתן את הדיווח על זה. הדברים התגלגלו. קוקי הכין את כל העבודה לקראת האירוע של מחר. המנכ"לית הכינה את כל התשתית, גם עם המשטרה, עם הכול, לקבל את כל האישורים. ואז, ביום רביעי היה הפיצוץ, גם כשעורך-הדין כתב את המכתב, והוא במפגיע דרש מהעירייה לעשות את זה. אם לא זה, אז פבל, מ"מ ראש העיר, פונה לבית-המשפט לחייב אותי, ראש העיר, לבצע את האירוע. כתוב בחוק. יש חוק 20 שנה לעלייה, והוא מבקש לקיים את האירוע, לכפות עלינו. אני התייעצתי גם עם היועץ המשפטי, ואני אומר עוד פעם, ישבתי שבעה, לא רציתי לענות לטלפונים. הייתי עכשיו בחופשה אחרי זה עם המשפחה שלי, לא עניתי לטלפונים. אבל פה שגעו את המערכת. ו-מ"מ ראש העיר נהיה מפיק. הוא לא מ"מ ראש העיר, מפיק, מפיק האירוע. הוא הולך למתנ"ס, הוא הולך לפה, הוא הולך לשם, לכל המקומות. הוא נהיה מפיק. הולך לעובדים, הולך לעובדות, הולך לכל. התחיל לשגע את כל המערכת פה.

הקטע הזה הובהר ללא צל של ספק שהאירוע הפך להיות מאירוע ממלכתי, של השלטון המרכזי והשלטון המקומי, לאירוע שאיננו כזה, אלא פרטי פוליטי. אני קיבלתי ביום ששי טלפון מחה"כ אלכס מילר, וכששאלתי אותו – בתור מה אתה פונה אלי? הרי זה אירוע ממלכתי, מה קרה? הוא אמר – לא, חוות דעת של אלדד יניב היא לא חוות דעת משפטית נכונה. מה פתאום? זה הכול בסדר. אמרתי לו, תיכף אני אגיד לכם גם מה, ואחר כך גם דיברתי עם מנכ"לית 'ישראל ביתנו', עם פאינה, אמרתי לה – תשמעי, תגידי לי, מה אתם עושים? אתם השתגעתם? אתם עושים את הדברים האלה? הרי האירוע היה ממלכתי. הלך הכול להפקה נהדרת, הכול היה מסודר. באתם, כמו שאיך אמרו, ההוא עשה מה שהוא עשה מהמקפצה. מה אתם עשיתם? למה? לצערי הרב, לפי דעתי זה לא פאינה, לפי דעתי זה הוא, מ"מ ראש העיר, ביחד עם אלכס מילר פה, הם

בישלו את הדייסה. עכשיו, הוא ביום ששי מדבר איתי, איך הוא יקבל אישור לאירוע, שהוא פרטי, אם מי שאחראי על הפיקוח נסע לחו"ל. אמרתי לו – אתה אל תדאג לעניינים האלה. עד 8 בבוקר המפיק צריך להביא למנכ"לית העיר,

מר פבל פולב : מי זה הוא?

מר רון נחמן – ראה"ע : המפיק.

מר פבל פולב : אתה מראה עלי.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, לא, לא. אני אומר, המפיק צריך להביא,

גב' חנה גולן : לא המפיק, האמרגן.

מר רון נחמן – ראה"ע : האמרגן צריך להביא לעירייה מה התוכנית שלו. כי המשטרה צריכה לתת אישור על בסיס תוכנית מסודרת. זה לא על האוויר. היו פרסומים בכל מיני מקומות, אני לא נכנס כרגע עוד לדברים אחרים. אבל, אני כן רוצה להתמקד בנקודה אחת, ואני אומר את זה לך פבל, אתה מ"מ ראש העיר, אתה לא נבחרת להיות ראש העיר. אני נבחרתי, לא אתה. ואתה יושב בתור מ"מ ראש העיר כיוון שמועצת העיר אישרו אותך כ-מ"מ ראש העיר על פי המלצת ראש העיר. מה שאתה עשית, אתה הלכת נגד ראש העיר ואתה פגעת באמון של ראש העיר בדך. אנחנו עומדים בסיטואציה מאד מאד לא פשוטה, אני אומר לך, כשאתה גם הפרת הסכם קואליציוני. ואתה צריך לקחת בחשבון את האחריות שלך על כל המהלכים. אני אומר את זה כאן בישיבת מועצה. אני לא מתכוון לעבור לסדר היום, כי האירוע של 20 שנה לעליה ייגמר מחר, אבל יש לנו עוד 3 שנים לגמור את הקדנציה. ולכן אני אומר לך את הדברים האלה, ואמרתי לך. אני גם אשב איתך לשיחה ב-4 עיניים ואני אסביר לך כמה דברים שאתה תדע. אני לא אעבור לסדר היום, לא אעבור לסדר היום על מה שקרה. הייתי עסוק לצערי באבל ובחופש הפרטי שלי, אבל אני לא מתכוון לעבור לסדר היום.

הדבר הזה חמור, לא היה דבר כזה בתולדות אריאל. או שאתה לא הבנת מה שמדברים איתך. והיום שאמרתי לך, שאתה לא נותן הוראות לעובדות העירייה להתקשר לחברי כנסת. כי מה שאתה ביקשת לעשות זה לסבך אותן. האירוע הוא לא של העירייה. ואני אמרתי לך את הדברים האלה. אני אמרתי לך בטלפון, אתה לא נותן יותר שום הוראות ואני אוסר עליך בדברים האלה. כיוון שאחרי שבועיים, שהגיע לי עד לפה כל העניין הזה, הדברים האלה חייבים להיות על פרוטוקול מועצת העיר. אני אמרתי שאמרתי לפאינה, המנכ"לית של ישראל ביתנו, שהדבר הזה, על פי חוות הדעת המשפטית, יש לנו בעיה משפטית כאן בקטע הזה, עלול לסבך את כולנו בחיוב אישי. זה 'אשקרה' נכנס לכל הנושא של חיוב אישי, על פי גם מה שאמר היועץ המשפטי.

מר יעקב עמנואל : זה יחייב את מי שיצביע.

מר רון נחמן – ראה"ע : אז היא אמרה לי שהיא לא רואה את זה ככה. היא תשב עם לינדנשטראוס השבוע. אמרתי – אין לי בעיה. תשבי עם לינדנשטראוס ויגיד מבקר המדינה ואנשיו שחוות הדעת, תמיד יש second opinion, תמיד יש עוד חוות דעת נגדית. אם יגידו שמה שנתן משרד אלדד יניב, חוות הדעת שמחייבת את העירייה, זה לא נכון חוות הדעת הזאת, אז אנחנו נבצע, ניקח את הביצוע הזה, נשלם את מה שתכננו מלכתחילה כאירוע ממלכתי ונשלם את הכסף הזה. אבל היה ולא, וחוות הדעת הזאת היא שקובעת, אז מה אז תגידי? שאלתי את אלכס מילר – תגידי לי, אתה כחבר כנסת תעז לעשות החלטה בניגוד להוראה של יועץ משפטי של המפלגה שלך, של הממשלה, של הכנסת? אתה תעז בכלל? כל הדברים האלה, אני אמרתי, נביא אותם על השולחן פה. מדוע? כי עברו את כל הגבולות.

מר פבל פולב : הוא לא ענה?

מר רון נחמן – ראה"ע : מי?

מר פבל פולב : אלכס מילר.

מר רון נחמן – ראה"ע : הוא רק טען שחוות הדעת המשפטית של המשרד שלנו היא לא שווה.

מר פבל פולב : הנושא האחרון שאמרת, הוא לא אמר? הוא שתק בטלפון?
הו לא ענה לך?

מר רון נחמן – ראה"ע : על מה?

מר פבל פולב : על מה שאמרת לו – תעז או לא תעז.

מר רון נחמן – ראה"ע : אז הוא אמר, בטח שהוא לא יעשה את זה אם זה בניגוד להוראה משפטית. איזה מן דבר זה? אז אני אמרתי, בסדר. ביום ששי התקשר איתי עיתונאי, איזה עיתונאי רוסי, אני לא יודע מי זה, כי לא שמעתי, הייתי בחופש, והוצאתי הודעה שהוא השאיר לי. אני רוצה שתדעו עוד דבר, כל מיני הודעות, לטלפן, טלפונים לכל מיני, אני לא רוצה להיכנס כרגע, אם תרצו – יש עוד הרבה פרטים שאני לא רוצה לחשוף אותם. אבל תופעה שכזאת, שאין לנו את ה-26 לספטמבר עם טרום הקפאת הבנייה, אין לנו את הבעיה של השיחות בווינגטון בעוד שבועיים עם ראש הממשלה, אין לנו שום בעיות, של הורים לתת להם כסף כאן לעזור להם בגני הילדים, אין לנו שום בעיה. הבעיה היחידה זה 20 שנה לעליה בהפקתו של מ"מ ראש העיר. זה הכול. אני גמרתי את הסקירה שלי, אתה בוודאי יכול גם לענות.

גב' חנה גולן : ראש העיר ביקש שאני אתן סקירה כרונולוגית.

מר פבל פולב : הוא לא ביקש, אבל את ביקשת.

מר רון נחמן – ראה"ע : היא ביקשה ואני אמרתי כן. אתה רוצה לדבר?

מר פבל פולב :

לא, לא, ממש לא.

גב' חנה גולן :

שמעת מה הוא אמר? לא אתה ביקשת אלא אני ביקשתי

לתת.

מר רון נחמן – ראה"ע : עוד דבר אני רוצה להגיד. אני מזהיר פה, אני שומע כל מיני

שמועות בעיר שראש העיר החליט לפוצץ את האירוע של 20 שנה לעליה. שאלתי גם

את המנכ"לית שלכם, את פאינה, וגם את אלכס מילר – אני ידיד שלכם או אני שונא

שלכם? אתם רוצים לסבך אותי בתור כל הדברים האלה או רק פבל רוצה לסבך את

זה? אז אתה תסתבך לבד. אבל אני אומר כאן, אני מזהיר פה לפרוטוקול, אם ייצא פה

לציבור פרסום שמאשים את העירייה או מאשים את ראש העיר או מאשים את

המנכ"לית, אני אומר את המנכ"לית, מכיוון שאני שומע את הדברים, כי היא זאת

שטרפדה את הכול, פבל, הדבר הזה, אני אומר את זה לך פה לפרוטוקול,

מר פבל פולב :

חיים לפי שמועות?

מר רון נחמן – ראה"ע : לא שמועות. אני אומר לך כאן, אני אומר לפני שמועות. אם

הדבר הזה ייצא, כמו שאמרתי קודם לגבי סעיף אחר פה בהצעה, אם ייצא הדבר הזה

כך החוצה, אתה תהיה אחראי.

מר פבל פולב :

מה פתאום? תוכיח שזה יצא ממני.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה תהיה אחראי. לא המפיק. אתה והמפלגה שלך. שלא

תהיה אי הבנה, אני אומר את הדברים האלה כאן.

מר פבל פולב :

זכותך להגיד מה שאתה רוצה.

מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר גמור. שתדע את הדברים האלה. בבקשה, חנה.

גב' חנה גולן: אז ראש העיר, לפני הישיבה ולקראת הישיבה, ביקש ממני להכין חומר על פי ההשתלשלות הכרונולוגית. אני לא נכנסת לשום דבר אמוציונאלי, אני מדווחת מה היה.

בחודש אפריל, כשקיבלנו את ההודעה של משרד הקליטה ואת ההחלטה שהם נותנים לעיריית אריאל, מעמידים לטובת העירייה 30,000 שקל ואנחנו צריכים לתת matching של 13,000 שקל, בסך הכול 43,000 שקל, כמובן שהכסף מגיע לעירייה רק אחרי ביצוע, שיהיה ברור, התיישבנו, קוקי, לינה – שהיא מהסקטור הרוסי ומבינה באמנים מהמקום דוברי רוסית יותר טוב ממני, אני ונינה פורמן – שהיא רכזת החלטה, כמו שלכל אירוע אנחנו יושבים יחד, מגבשים מה אנחנו מסוגלים לעשות ב-43,000 שקל, האם אנחנו צריכים יותר כסף, מה כן נעשה, מה לא נעשה, ומה יהיה התוכן של האירוע. ולשמחתי כולנו חשבנו, ממש אבל כולנו, פה אחד, שלציין 20 שנה לעלייה צריך לציין עם כוחות פנימיים. כי יש מספיק בתוך העיר ילדים מוכשרים, שהם ילדי עולים, ילדים שהם לא ילדי עולים, ישראלים לחלוטין, שכולם ביחד יצדיעו ל-20 שנה לעליה ולהישגים של העליה. כמו כן החלטנו שזה יהיה נכון, על פי ההחלטה הקודמת של המועצה הקודמת, שכל שנתיים אנחנו נכתיר פה יקיר העיר, אחת לשנתיים יהיו 3 יקירי העיר. מי שהיה במועצה הקודמת זוכר את זה. ולכבוד 20 שנה לעליה אנחנו גם נבחר יקירי עיר מקרב העולים שתרמו לעיר, על פי הקריטריונים של יקיר העיר, שלא אנחנו המצאנו אותם דרך אגב. שתרמו לעיר והגיעו להישגים, ונציין אותם באותו אירוע. ואז כל העיר בעצם תצדיע להישגים. והחלטנו שאנחנו בכל תחום נבליט את ההישגים – בתחום הרפואה, הרופאים שגרים בתוך העיר; בתחום ההנדסה, המהנדסים; בתחום האקדמיה, מי שעובד פה במרכז האקדמאי שלנו; בתחום ההוראה, יש לנו הרבה מאד מורים, וכך הלאה וכך הלאה. זה מה שהחלטנו. החלטנו. התקשרנו עם במאי, במאי ידוע, שיכתוב לנו את הסצנריו, כי צריך קטעי קישור. עשינו כבר את כל הנושא של בדיקת כל החוגים שמתנהלים במרכז הבינתחומי, לא ערב אחד אלא מספר ערבים, ומי שמכיר ויש לו ילדים והם בחוגים של 'השרים והרוקדים' וכן הלאה יודע את זה. כל הילדים נבחנו. בחנו את השירים, בחנו את הריקודים. קיבלו החלטות מי יופיע, מה יופיע, ומה יהיה בסצנריו הכללי. שכרנו צלם שצילם את העיר.

נתנו את זה לעריכה על מנת שיהיה סרט על העיר, שהכול משתלב ביחד. בתחילת חודש יוני פנה אלי פבל ושאל מה אנחנו עושים ל'20 שנה לעליה'. סיפרתי לו מה אנחנו הולכים לעשות, כי זה כבר היה הכול מובנה. ואז פבל אמר – את ראית מה היה במגדל העמק? במקרה לגמרי ראיתי. זה היה בערוץ 9, שכן אני דוברת רוסית, ואני מפעם לפעם רואה גם הופעות. ראיתי מה היה במגדל העמק. 'כזה אני רוצה'. אמרתי לו – תשמע, אני באופן עקרוני ערכי לא מאמינה בזה שאני צריכה לסחוב ממוסקבה מופיעים שיופיעו לציין '20 שנה לעליה'. יש לנו ילדים שאני גאה בהם. דיברתי, הסברתי. ואפילו פבל אמר – את יודעת מה, יופי של רעיון. אבל בכל זאת אולי. אמרתי – אני לא יודעת, לי אין את הכסף הזה, פשוט אין לי את הכסף. מה גם שהמופיעים האחרים שהופיעו שם כבר הופיעו פה בשנה האחרונה ולא פעם אחת. וזה עולה הרבה כסף. 'כסף זו לא בעיה'. אמרתי – אני נוסעת עוד שבועיים לחו"ל, לשבועיים, אין לי מושג, תסגור עם ראש העיר. במקביל אני יודעת שפבל דיבר גם עם נינה וגם עם לינה לבדוק מה אנחנו עושים, אותן תשובות. חזרתי מחופשה בחו"ל, אומר לי ראש העיר, פנה אליו פבל, ביקש לשלב את האמנים מרוסיה לתוך התוכנית. אמרתי לראש העיר, אמרתי לו – תשמע, התוכנית שלנו היא שעתיים פלוס. להכניס עוד אמנים זה פשוט לא מתחבר, זה לא מתחבר יחד, בעיני, אבל מה שתחליטו. תחליטו לחבר, נצטרך להוריד, לאכזב ילדים ולהגיד להם – אתה לא מופיע, אתה לא מופיע, אתה לא מופיע. כי אין מה לעשות, כי הם מביאים ממוסקבה. כבר אין אף אחד בארץ שצריך לסחוב משם. לא שאני נגד, אני בעד, אבל לא ל'20 שנה לעליה', שזה אלמנט ציוני. עכשיו, אני דרך אגב לא זוכרת שחגגו את העליה של אבא שלי שהוא היה אסיר ציון. אני גם לא זוכרת שחגגו את העליה של צ'רלי שיושב פה, שהבריחו אותו ממרוקו.

מר פבל פולב: חנה, את עושה סקר או הודעה את עושה עכשיו?

גב' חנה גולן: אל תעביר עלי ביקורת, יש ראש העיר, תאמין לי, הוא

מעביר עלי ביקורת 10.

מר רון נחמן – ראה"ע : פבל, אתה תענה על כל מה שיש כאן.

גב' חנה גולן : אני מספרת על מנת שאנשים יתרשמו. אני גם מספרת את

זה עם טיפה אמוציות, היות ואני איש חינוך ואני יודעת מה זה לשלב ילדים. והילדים אצלי זה הדבר הכי חשוב, יותר מכל דבר אחר.

מר פבל פולב : כן.

גב' חנה גולן : כן פבל, אל תזלזל.

מר פבל פולב : לא, אני אומר כן.

גב' חנה גולן : אל תגייד כן, כי אתה עוד לא מכיר אותי. בכל מקרה, היו

שיחות משותפות בין פבל לראש העיר ואני זומנתי לשיחות, לקבל החלטות.

מר רון נחמן – ראה"ע : ממתי אני מפיק אירוע? אף פעם לא היה דבר כזה.

גב' חנה גולן : וראש העיר חזר ואמר שהוא לא מפיק אירוע והוא לא זה

ולא מעניין אותו. בקיצור, בסופו של דבר הגיעו כנראה מים עד נפש, גם פבל הזמין אותי להיפגש עם האמרגן, שהוא בחור מקסים בפני עצמו, פנחס קוראים לו, אני לא זוכרת את שם המשפחה שלו, פנחס שוורץ, אמרגן, והוא אמר – יש לי מובנה, תוכנית מובנית, את זה אנחנו רוצים. אמרתי לו – לי אין את הכסף. 'כסף זו לא בעיה' וכן הלאה. ואז אותו פנחס, צלצלתי להגייד לו – אנחנו לא יכולים לממן את זה. ואז הוא צלצל להגייד לי – אבל ראש העיר הסכים, וזה יהיה ב-12 לאוגוסט. אמרתי לו – אני המומה. ב-12 לאוגוסט ראש העיר בחופשה פרטית. הוא אומר – לא, את לא יודעת. אמרתי – יכול להיות. אני מתקשרת לראש העיר, אני אומרת לו – תגייד לי, אתה לא בחופשה? כן בחופשה. טוב, בקיצור, מפה לשם, בסוף הגיע תאריך חדש, עם הצעת מחיר, עם הכול, ל-23 לאוגוסט.

מר רון נחמן – ראה"ע : מחר.

גב' חנה גולן : כן, שזה מחר, אבל זה הרי היסטוריה. ה-23 לאוגוסט, עם מובנה, מי מופיע וכמה זה עולה. מצוין. שוב נקראנו לראש העיר, פבל ביקש שניפגש, נפגשנו. ראש העיר שאל אותו – יש לך את הכסף לממן את הפערים? הוא אמר שכסף זו לא בעיה. אמרנו – בוא תיקח עוד שבוע, תבדוק אם יש לך את היכולת הכספית הזאת לפני שנבצע את זה ב-23 לאוגוסט. שבוע לאחר מכן שוב נפגשנו ואחרי כל השיחות, שהן חזרו ונשנו על אותו עניין, קיבל החלטה ראש העיר – עומד לרשותנו 43,000 שקל, זה האירוע, אנחנו מעבירים את האירוע להפקת המרכז הבינתחומי. בסיכום ביטל את כל מה שתכננו, ביטל את האירוע המתוכנן ראש העיר, על פי ההחלטה שלו. הנחה אותי בכתובים לפצות את כל אלה שעבדו כבר, את הבמאי, את העורך, את העורך המוסיקאלי, את הצלם, את העורך של הווידאו, את כל אלה, לפצות אותם כספית על העבודה שכבר נעשתה, וזהו. ושנחנו מעבירים את ההפקה למרכז הבינתחומי. זהו. מאותו רגע קוקי קיבל את המכתב, את סיכום הישיבה. הרמתי אליו גם טלפון שיהיה ברור, אמרתי לו – קוקי, אתה עושה כל מה שאתה עושה כרגיל, כמו כל אירוע שאנחנו מפיקים, כמו יום עצמאות, כמו 30 לעיר, כמו פסטיבל 'בריא בריא', אותו הדבר. רישוי מהמשטרה, עם האבטחה, כל הדברים האלה כבר התחילו להיסגר. היה לנו רישיון, היה לנו הכול. קוקי ישלים אם הוא רוצה. היה לנו אפילו פרסום. אני בכוונה מביאה את זה, כי אנשים פשוט לא יודעים. המרכז הבינתחומי העביר אלי, ממש לפני הפקת העיתון, את הפרסום, כמו שהופיע במעלות. אפילו אנחנו במעלות לא כתוב חברי מועצת העיר ופה יפה מאד שהכנסתם גם את חברי מועצת העיר, בעברית, ברוסית. כי גם הקהל הישראלי יכול אולי ליהנות מהמוסיקה ולשמוע. מה יש? היות וביום ששי פורסם העיתון שאני לא ראיתי אותו, עד שראיתי אותו ביום ראשון, אז ביום ראשון, למרכז הבינתחומי אין עודפי כספים, עצרו את ההפקה של ה'פלייר' שאמור היה להיכנס לתיבות הדואר ביום שני, בדואר לוקח 3 ימי חלוקה, לסוף השבוע שהיה, ה-18-19-20-21, כל אחד היה מוצא את זה בתיבות הדואר וכל הפרסום היה מפורסם בעיר.

מר רון נחמן – ראה"ע: מדינת ישראל ועיריית אריאל.

גב' חנה גולן: מדינת ישראל, עיריית אריאל. אגב, את הסמל של עיריית

אריאל רק באישור ראש העיר. אם מישהו חושב שכשאני מפרסמת זה אני מעצמי? אין דבר כזה. אף אחד לא רשאי לפרסם סמל. בקיצור, זהו, אז זה נעשה. ולצערי הרב, כשיצא העיתון כמו שהוא יצא וקיבלנו את מה ששרון שטיין כתב, אז כמובן שקוקי התייעץ עם היועץ המשפטי שלו והוציא שני מכתבים – אחד ליועץ המשפטי של העירייה, שהיות והוא גוף מבצע והוא אין לו כספים, אז הוא מצידו, א' – לא חתם עם האמרגן עדיין שום חוזה; ו-ב' – הוא מסיר את אחריותו על ההמשך. וגם הוציא מכתב, וזה אני ביקשתי ממנו שפבל פשוט יידע, שמישהו יידע שהעירייה לא ממשיכה, מישהו הרי צריך לדעת את זה. את כל היתר ראש העיר סיפר, עם היועצים המשפטיים וכן הלאה. ואני רוצה להגיד לכם, באמת, אני לא רוצה להלין על אף אחד, אבל הסיטואציה היא מאד לא נעימה, שעובדים מקבלים טלפון ביום ששי ב-4 אחה"צ לבדוק מה קורה עם האירוע. זה לא מכובד. עובד יש לו גם את הזמן הפרטי שלו. זה בטח לא, אמנם שרון חטף ממני אתמול מנה שב-8 בערב הוא מצלצל אלי בקשר לאירוע. אמרתי לו – תגיד לי, אין לי זמן פרטי? אין לי במה להתעסק רק בזה? די, כאילו, רדו מהגב. הבוקר הגעתי לעירייה וחיכה לי בחור מאד נחמד, שקוראים לו גבי, הוא אמרגן חברת האמרגנות. לפני כן מרים התקשרה אלי שמחכים לי, אני פשוט הייתי בטיפול שיניים. אני ביקשתי מאריה שיהיה שותף איתי בפגישה עם חברת האמרגנות, כי אני כבר לא יודעת מי נגד מי ועדיף שאני אלך אם לא עם יועץ משפטי לפחות עם מבקר צמוד. נפגשנו איתו. הוא הגיש לי בקשה, כמו כל חברה שמבקשת לשכור מתחם ויש לזה עלויות. הוא הגיש בקשה, אני מקריאה אותה:

"הנדון: הפקת אירוע

חברתנו מעוניינת, חברת ג.ג. בן אור מעוניינת להפיק בתחומכם אירוע בפארק ז'בוטינסקי ביום ה-23.8.2010. האירוע תקיים בין השעות 00:23-19:30, בהשתתפות אמנים. חברתנו מתחייבת לממן את ההוצאות הכרוכות. האירוע מיועד לכמות קהל שלא תעלה על 1,000 איש. בברכה" וכן הלאה.

אני התייעצתי, שכן הדבר האחרון שאני רוצה זה חיוב אישי, ועניתי לו. א' – הרי כולם רוצים שיהיה אירוע לתושבים. מי לא רוצה את זה? 'סבבה' מה שנקרא.
"הנדון: קיום אירוע אמנותי מוסיקאלי בתאריך ה-23.8.
קיבלתי את פנייתך.

1. עיריית אריאל תשמח להעמיד לרשות חברתך, ג.ג. בן אור בע"מ, את האתר בפארק ז'בוטינסקי, לקיום אירוע אמנותי מוסיקאלי.

2. על מנת לאפשר לחברתך לקיים את האירוע נדרשת חברת ג.ג. בן אור להפקיד בעיריית אריאל צ'ק ע"ס 13,000 ₪. הסכום כולל עלות לביצוע האירוע. את הצ'ק יש לכתוב לפקודת עיריית אריאל.

3. הסכום כולל אבטחה וסדרנות, ניקיון האתר, העמדת שירותים כימיים וניקיונם, גנראטור גיבוי, מהנדס חשמל, עלות עובד חשמל.

4. לביצוע כל האמור בסעיף 3 יעמוד לרשותכם מנכ"ל המרכז הבינתחומי, מר חיים ביטון.

אני מאחלת לכם הצלחה באירוע לרווחת תושבי אריאל. בברכה" וכן הלאה. זהו. ככה זה נגמר.

מר רון נחמן – ראה"ע: אדוני היועץ המשפטי, בבקשה סקירתך.

גב' חנה גולן: והתושבים ייהנו מזה.

מר אלי שבירו: רגע, זה אירוע פרטי עכשיו?

מר אבי סמו: זה הפך להיות אירוע פרטי?

גב' חנה גולן: של החברה, היא מממנת אותו.

מר אלי שבירו: זאת אומרת, לא מפצים כלום?

גב' חנה גולן : אני מאד מקווה שזה יהיה באמת אירוע פרטי ולא פוליטי.

מר אלי שבירו : לא מפצים כלום?

גב' חנה גולן : אנחנו מפצים. את אלה שהתקשרנו איתם קודם אנחנו מפצים, בוודאי.

עו"ד שרון שטיין : כשאת מתכוונת מפצים, את מי מפצים?

מר אלי שבירו : היתה איזו התקשרות מסוימת, נכון?

גב' חנה גולן : אנחנו מפצים את אלה שהתקשרנו איתם. בוודאי, מה זאת אומרת?

עו"ד שרון שטיין : מה שהיה עד יוני.

מר רון נחמן – ראה"ע : מה שהיה עד יוני, עד שהוא נכנס.

גב' חנה גולן : לא עד יוני, רון, עד סוף יולי.

מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר, עד שנכנס כל הסיפור הזה של מ"מ ראש העיר, המפיק. חברים, כיוון שכל העניין הזה, שרון, אני מבקש ממך כיועץ משפטי, תן פה את הסקירה שלך, שהאנשים יידעו בדיוק את הדברים למה זה. הרי מחר יגידו בכל רחובות אריאל שאנחנו פוצצנו את האירוע הזה מסיבות נגד הרוסים. אני יודע מה יגידו.

גב' חנה גולן : אנחנו דווקא בעד הרוסים.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני בעד כולם.

עו"ד שרון שטיין : אני אקצר, כי חנה פחות או יותר, עד לשלב שאני נכנסתי

לתמונה, היא תיארה את השתלשלות האירועים. אני אדגיש כמה נקודות.

לעירייה, לרשות מקומית, כמו לכל גוף ציבורי שהוא מקבל כסף מהציבור, הכסף זה לא כסף פרטי של אף אחד מאיתנו, עיריית אריאל, רוב התקציב שלה בסך הכול מגיע משני מקורות – אחד זה ארנונה שהעירייה גובה מהתושבים בעיר; והשני זה מהמדינה. ובגלל זה צריך מאד להקפיד באופן שבו נעשה השימוש בכספים לאירועים, בוא נגיד, שנמצאים פחות או יותר, לא הייתי אומר בתחום האפור, אבל איזה שהם אירועים שהם בעלי אופי וולונטרי. זאת אומרת, יש הוצאות שאני כרשות מקומית מוציא את הכסף, מחויב על פי חוק להוציא את הכסף עליהם, זה בסדר. במקומות אחרים אנחנו משתדלים להקפיד הקפדה יתרה. ובעניין הזה, נכון שמדובר בסכום קטן, אני לא נכנס פה כרגע לגובה של הסכום, סביר להניח שהעירייה, זה לא סכום שימוטט אותה מחר בבוקר. בכל מקרה, הנקודה זה לא הסכום אלא המקור שממנו מגיע הכסף. וכרשות מקומית אסור לנו להיות מעורבים בשני דברים, ואני אקצר. חנה תיארה את האירועים. בשני דברים – אחד, בכל מה שקשור לנושא של מקור כספים שמגיע ממקורות פרטיים, שאנחנו לא יודעים מהו. זאת אומרת, כמו שרון אמר, יש הבדל בין תרומה שמגיעה נגיד לקרן אריאל לפיתוח, שבא בן אדם והקרן בודקת ויודעת מאיפה מגיע הכסף, ויש לזה היבטים שונים. כמו למשל בהיבטי מס. והשאלה אם הכסף הזה מיועד למטרה מסוימת כמו מרכז ספורט או אולם מופעים וכל מיני דברים כאלה, משהו חינוכי, לבין מצב שנותנים את זה אולי לעירייה ואומרים – תראו, תעשו עם זה מה שמתחשק לכם לפי החלטות של מועצת העיר. לבין סיטואציה שבה בעצם יש גופים חיצוניים שממנים, שאנחנו בעצם לא יודעים מי הם. זאת סיטואציה אחת שאנחנו מאד מאד נזהרים במובן הזה שאני לא אכניס לאותה קופה, לאותו מימון של אותו אירוע כסף אחד שהוא מגיע מכספי ציבור וכסף אחד שהוא מגיע ממקורות פרטיים, שהוא מגיע, שאין לי שום נגיעה. ואפשר לפתח על הסיטואציה הזאת הרבה מאד תסריטים. ודבר שני שאנחנו ניזהר בעניין הזה, זה מה שקשור לעניין של שימוש בכספי ציבור או בגופים ציבוריים, ולא צריך להסביר את זה, אני

מניח שהתקדמנו משנות ה-50 קצת קדימה. כל הנושא של כספי ציבור שהולך למטרות פוליטיות, לאירועים פוליטיים, בעניין הזה.

עכשיו, אני במעורבות שלי בכל התהליך הזה בא בעצם בעקבות פניה של אריה, שהוא יושב והוא אמר לי – תראה, זו הסיטואציה. הוא סיפר לי באופן כללי את הסיטואציה וביקש שאני אבדוק. עכשיו תראו, אני לא אלאה אתכם, אנחנו לא נפתח פה נושא לדיון משפטי ונושא של בדיקה ראייתית וכל הדברים האלה, ומה בדקתי ומה ההיקף של הבדיקה, ברמת העובדות פרופר. השורה התחתונה, ואני חושב שכל מי שהיה מעורב באירוע הזה בצורה כזאת או אחרת, אני לא אבוא ואגיד לכם – תראו, חבר'ה, זה כנס מפלגתי של מפלגה מסוימת. אני כן אגיד לכם, שבואו נגיד, זה מאד מאד מריח כמו כנס מפלגתי. ויש לזה הרבה מאד היבטים שאני לא אכנס לזה. זה נושא של פרסום. אתם יותר בקיאים ממני,

מר יוסי חן: סליחה שאני קוטע אותך, אנחנו אנשים פוליטיים, אנחנו מבינים שזה אירוע פוליטי, אנחנו לא צריכים שתגיד לנו אם זה פוליטי או לא פוליטי. זה אירוע פוליטי. אתה יושב פה עם אנשים פוליטיים שיודעים לזהות מה זה פוליטיקה.

עוז שרון שטיין: בדיוק, אז קטעת אותי באמצע המשפט. אתם יודעים בדיוק מה זה אומר כשמישהו מקים למשל מוקד הסעות, אתם יודעים יותר טוב ממני מה זה אומר כשמקימים מוקד הסעות, ומוקד טלפונים לתשובות, ומחלקים מספרי טלפון, ומעבירים SMS בהיקפים מאד מאד גדולים, שזה, תקראו לזה, אני מניח שאתם מבינים את המשמעות של הדברים האלה יותר ממני, כשזה מה שנקרא מאחור. הדברים שהם ב'פרונט', תראו, אני אראה לכם את הנקודה הזאת, נראה לי איזו שהיא, אני לא קורא רוסית,

מר פבל פולב: זה עניין של זמן.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא, יותר טוב שאתם תלמדו עברית.

מר פבל פולב : אנחנו יודעים, אנחנו קוראים עברית.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, יותר טוב. אחרי 20 שנה הגיע הזמן שיהיה עברית.

מר פבל פולב : יש זכות לשתי שפות.

מר רון נחמן – ראה"ע : 100%. שפה שניה לעברית רשמית זה ערבית.

עו"ד שרון שטיין : זה התחיל מהנושא של הפרסום הזה, שזה איזה שהוא עלון

של ישראל ביתנו, אני לא נכנס, אחרי זה גם תרגמו לי בתרגום חופשי את התרגום של פבל, ואחרי זה גם ביקשתי, אני ביקשתי תרגום בכתב פחות או יותר, לפחות בשפה חופשית של מה שיש פה. מי שרוצה יקבל את זה ויבין. כשאני רואה מצד אחד, זה מתחיל מזה, אבל שוב פעם, לא ניכנס, שמצד אחד רואים ראיון שלפחות התוכן שאני מבין אותו זה תוכן פוליטי מובהק. והחלק האחורי, זאת אומרת אפילו לא,

מר רון נחמן – ראה"ע : ראיון עם מי?

עו"ד שרון שטיין : עם פבל.

מר רון נחמן – ראה"ע : אז תגיד את זה, שהפרוטוקול יידע, מה זה ראיון פוליטי?

עם מי, עם ראש הממשלה?

עו"ד שרון שטיין : אם לא הייתי ברור מספיק, אז זה ראיון עם פבל. ובדף

האחורי יש פרסום לכנס שפבל ומועצת העיר מזמינים וכו', לא משנה כרגע, עם טלפונים, עם אתרי אינטרנט. ושוב פעם, פבל, אני בכוונה לא נכנס לשיחות ה-מאד ארוכות שקיימנו, שכללו גם תחקור לגבי הטלפונים האלה וכו', עם שימוש בסמל של העיר אריאל. ואני לפחות, דרך אגב, גם עם גורמים פרטיים, כמו למשל מתווך

שמשמש בסמל של העיר, הוא מיד מקבל ממני מכתב התרעה שאומר – מה זאת אומרת? בן אדם לא ישתמש בסמל של הרשות.

מר יעקב עמנואל: מה זאת אומרת להשתמש במשאבים של העירייה לצרכים פוליטיים? אולי על הנקודה הזאת תעמוד?

עו"ד שרון שטיין: שניה רגע, אני לא נכנס. אני אומר, באופן כללי, אני אומר לכם את זה כחברי מועצה, חנה פעם אחר פעם מביאה לי פרסומים שנעשים ב'אטרקציה' או במקומונים אחרים, שאנשים לוקחים לעצמם את החרות להשתמש בסמל של העיר. הסמל של העיר שייך לעיר. מי שמורשה לתת את זכות השימוש בסמל הזה זה ראש העיר. באופן עקרוני גם חן, שמשמשת כדוברת נכון להיום, מורשית על ידי ראש העיר להרשות שימוש. כל בן אדם אחר, ראש מועצה לא ייתן אישור לדברים האלה.

עכשיו תראו, בסופו של דבר, אני לא מלאה אתכם בכוונה וגם לא צירפנו בכוונה את שלל המיילים, אבל האירוע הזה לפחות מצטייר כאירוע פוליטי. יוסי יותר מוחלט. אני מעולם לא הוצאתי איזו שהיא הודעה שאומרת שלא יהיה אירוע. זאת אומרת, זה לא שלא יהיה אירוע. הנקודה העיקרית היא שהעירייה בסיטואציה שנוצרה לא יכולה לשים את הכסף הציבורי. עכשיו, צריך להבין, הכסף של משרד הקליטה, זה לא כסף שנמצא פה ומחכה שיפרעו אותו. זה כסף שהעירייה צריכה לממן אותו ואחרי זה לקחת את החשבונות, כמו שהרבה פעמים נעשה בתקציבים, שהולכים לקחת כסף מהמדינה. קודם כל אנחנו עושים את ההוצאה ואחרי זה הולכים למדינה וגובים, כנגד עריכת האירוע גובים את הכסף. ושוב פעם אני מדגיש, לקחנו בחשבון מראש שזה לא סכומים אסטרונומיים. אבל מה קורה? שברגע שזה מצטייר, באמת הולך ומצטייר באירוע פוליטי, והיו לי שיחות מאד, אני ביקשתי שיתרגמו לי את העיתון הזה, והיתה לי שיחה מאד ארוכה עם פבל לגבי הנושא של מי עומד מאחורי הטלפונים האלה, וגם דאגתי שיתקשרו לברר במפורש, באמת, בשביל להיות בטוח, מי זה האנשים האלה. וכשקיבלנו שמות גם ביררתי מי זה האנשים האלה. אז שוב פעם, לי מהצד זה מתעורר, ושאלתי במפורש דרך אגב גם מי הוזמן לנאום – לא קיבלתי תשובה. ואני

יודע מי כן ברמה העקרונית.

גב' חנה גולן : קיבלנו תשובה. לשכת ראש העיר קיבלה תשובה – שסטס מיסז'ניקוב.

עו"ד שרון שטיין : לא, אז אני אומר, מה שאני שאלתי, ואני קיבלתי תשובה שמי שהוזמן לנאום, אני לא אומר מי שינאם בפועל, מי שהוזמן לנאום זה חברי כנסת ושרים מסיעה מאד מסוימת בכנסת. דרך אגב, אני אפילו לא ידעתי, אני נכנסתי לאתר של הכנסת אחרי שפבל אמר לי את השמות בשביל לוודא באמת שזה ח"כים מיישראל ביתנו'. אני לא יודע, אני חושב שיש פה, זה לא מסקנה משפטית, אני חושב שזה קצת באמת התחיל כמסקנה, ויש פה גם הפניה לאתרי אינטרנט. זהו. זו המסקנה שאני הגעתי. ואז באמת ב-19 לאוגוסט הגיע מכתב מעו"ד אמנון מרחב, גם דיברתי איתו הרבה. האמת היא, אני אגיד מראש, אם צריך אנחנו נצרף גם את ההתכתבויות האלה, אין פה שום דבר שהוא מסווג וסודי ויש פה חיסיון עורך-דין לקוח מבחינתי. אבל בשביל לקבל קצת את הפרופורציה גם לתשובה שלי, שקודם כל דיברתי איתו ואחרי זה באמת ראיתי את המכתב הזה. אז התגובה יצאה במינון הרבה יותר נמוך מכפי שאני באופן אינסטינקטיבי מוציא. המכתב נרשם בשם מרשי, מר פבל פולב, סגן ראש עיריית אריאל, ו-ג.ג. בן דרור בע"מ.

מר רון נחמן – ראה"ע : תקשיבו, פבל, מ"מ ראש העיר, והאמרגן ג.ג. הוא תובע אותנו, כן?

עו"ד שרון שטיין : לא משנה. הוא מפרט פה 'דרישה לקיום האירוע בטרם פניה עוד היום לערכאות'. לא משנה. אני לא נכנס לרמת העובדות איתו. סעיף 18 למכתב, שחנה ביקשה שאני אקרא : 'אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, הריני להודיעך שמעתה ואילך ינוהלו המגעים מול מרשי', שאני מזכיר לכם מי זה, בשם מי הוא פנה אלי.

מר רון נחמן – ראה"ע : תזכיר עוד הפעם, שיידעו, מרשי זה פבל פולב וה-ג.ג.

עו"ד שרון שטיין: 'באמצעותי בלבד, ואני דורש לקבל מענה מידי לדרישת מרשי לקיום האירוע במועד ובמתכונת כפי שסוכמו ואושרו על ידי העירייה והחברה העירונית'. המתנ"ס הוא לא חברה עירונית, הוא עמותה, אבל לא משנה. יחד עם זאת, אבקש להבהיר שבאם תתעלם מפנייתי זו, לחילופין באם לא נגיע להסדרים והבנות שיאפשרו את קיום האירוע, יפנו מרשי לבית-המשפט המוסמך עוד היום בבקשה מתאימה גם אם כרוך הדבר בפניה לשופט תורן מחוץ לשעות העבודה המקובלות'. אני עניתי לו, דיברתי איתו גם בטלפון, עניתי לו באותו יום, גם כתבתי לפבל במכתב, ביקשתי ממנו, ברגע שהוא פנה אלי ביקשתי ממנו שאנחנו לא, זה מסוג הדברים שלא כדאי, זה מסוג הדברים שלא עושים בטלפון. הוא כתב לי מכתב מסודר עוד לפני כן, הוא קיבל תשובה מסודרת ממני לגבי הדברים האלה, שאני מפרט לו על סמך מה אני מסיק. אחרי זה היתה לנו שיחה מאד מאד ארוכה בטלפון.

מר רון נחמן – ראה"ע: מה הסטאטוס שלו? מה הסטאטוס שלו בתור מ"מ ראש העיר? מה הוא, המפיק?

עו"ד שרון שטיין: אני לא נכנס לנקודות האלה.

גב' חנה גולן: אחר כך תסביר למה פנית אלי שאני אקבל את האמרגן.

עו"ד שרון שטיין: אנחנו כרשות מקומית, אנחנו לא מפיקים אירוע. אף אחד מחברי המועצה לא מפיק אירוע וגם לא ראש העיר, בשביל זה יש לנו מרכז בינתחומי שמבצע את זה, שהוא לפחות הזרוע שלנו בעניינים האלה. אבל, מאחר ובכל זאת נעשו, גם האירוע כאירוע תוכנן, הוא תוכנן כאירוע כזה, כמו שחנה אמרה, הוא תוכנן עוד מחודש אפריל או מאי בעניין הזה. גם בכל אופן נעשה פה איזה שהוא build-up האירוע הזה, שאי אפשר לעצור את הכול, את הרכבת. ואני חוזר ואני אומר, העמדה של העירייה לא אומרת לא יהיה אירוע, כי אם ירצו לעשות אותו בפארק ז'בוטינסקי אז אנחנו דווקא נעמוד ונסגור את הפארק בשביל שהוא לא יתקיים. זה לא. הנקודה

היא שהחלק שהעירייה היתה אמורה לממן, עזבו שניה את השאלה, מה שאלי שאל מקודם לגבי הפיצויים, נשים את זה כרגע בצד, החלק של העירייה לא יעבור. זאת אומרת, אם יבוא גורם פרטי שירצה לממן את האירוע הזה בהתאם לתכנים שהם חושבים שנכון וכו', אנחנו נעמיד את הפארק כמו שאנחנו נעמיד לכל אחד. זאת אומרת, יש פה עניין של עלות, יש פה עניין של רישוי מול המשטרה, זאת אומרת ביטחון הציבור וכו', יש פה דרישות תברואה, אני לא יודע, מבחינת שירותים וכו'. אני באופן אישי לא ידעתי אם מתוכננת שמה מכירה,

מר יעקב עמנואל: יש מגן דוד, יש כיבוי אש, יש כל מיני דברים.

עו"ד שרון שטיין: יש, לא משנה, דרישות של כיבוי אש, יש נושא סדר ציבורי, יש נושא של אם יש שמה מכירה של מזון או של שתיה אז צריך לפנות לרישוי עסקים. ורק שתבינו, מזה היתה הבניה לברוך, שאני עצמי לא ידעתי פשוט האם יש שמה מכירה של מזון ושתיה, ואז באמת צריך לקבל אישור כמו שמקבלים לפסטיבל.

מר חיים ביטון: חובה, כל אירוע תחת כיפת השמיים חייב אישור,

עו"ד שרון שטיין: לא, אני לא מדבר על אישור של המשטרה, אני מדבר על רישוי עסקים.

מר יוסי חן: גם מהנדס בטיחות, גם אלף ואחד דברים.

עו"ד שרון שטיין: לא משנה כרגע. אז מה שאנחנו, כעיקרון, מה שבסופו של דבר, בשביל לא באמת למשוך את השטיח, שלא תיווצר פה איזו שהיא טענה, שמאותה נקודה, אם יכנס אותו אמרגן לצורך העניין, או מפיק, אני לא יודע תחת איזה title להכניס אותו,

גב' חנה גולן: אמרגן.

עו"ד שרון שטיין: אמרגן שיהיה, יכנס לאותה נקודת זמן שבה באמת כן קוקי, כי הרי קוקי כן עשה עבודה וכן קידמו את הדברים, ועשו איזו שהיא החלפה. מאותה נקודה ואילך אפשר להמשיך הלאה ולקיים את האירוע כמו ש- אני לא אגיד פבל, אני אגיד אותו מפיק רוצה. לא משנה כרגע מה עומד מאחורי זה. מבלי שהעירייה, שוב פעם, שמה את הכסף. וזה מה שהיתה פגישה היום בבוקר.

גב' חנה גולן: זה לא אירוע ממלכתי אלא זה אירוע אמנותי.

עו"ד שרון שטיין: אם מישו יגיד שזה אירוע ממלכתי, אני לא יכול ללכת לסתום לו את הפה.

מר אלי שבירו: לא, כי אתה תעביר את ה-40,000 שקל.

עו"ד שרון שטיין: לא, אנחנו לא מעבירים.

מר אלי שבירו: את ה-30,000.

עו"ד שרון שטיין: לא.

מר אלי שבירו: גם לא?

עו"ד שרון שטיין: ה-30,000 לא נמצא אצל העירייה. ה-30,000 מותנה בזה,

גב' חנה גולן: אנחנו קיבלנו 13,000 שקל בתמורה למקום.

עו"ד שרון שטיין: אתה עושה matching, ואם היית עושה אירוע העירייה היתה,

מר רון נחמן – ראה"ע : העירייה לא מעבירה כלום.

מר יוסי חן : אלי, תהיה רגוע, הם יעבירו את זה בדרך אחרת משרד

הקליטה. מה אתה לחוץ? יש להם דרכים אחרות.

גב' חנה גולן : אבל את מי זה מעניין?

מר יוסי חן : בסדר, אותך זה לא מעניין.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה רוצה להוסיף עוד משהו, שרון?

עו"ד שרון שטיין : לא, זהו.

מר רון נחמן – ראה"ע : או קיי. טוהמי, יוסי, מנו ואחר כך פבל.

גב' שירה דקל : שאלה יש לי רק. מה היתה העלות של כל הפיצוי לנו,

לעירייה?

מר רון נחמן – ראה"ע : אנחנו עוד לא יודעים.

גב' חנה גולן : אני שוב יצאתי לחופשה בינתיים ועוד לא ישבתי עם ג'והר

על זה, עם כל ההסכמים.

גב' שירה דקל : בערך.

גב' חנה גולן : אבל זה יהיה סביב 12,000.

מר רון נחמן – ראה"ע: טוהמי, בבקשה.

מר מקס צ'רנוגלז: אני יכול לשאול שניה שאלה גם? עד כמה שהבנתי, בעצם ההחלטה שזה אירוע פוליטי התקבלה על סמך ההזמנה שהיה כתוב שזה מפבל וזה ולא מהעירייה, מראש העיר ודברים כאלה.

עו"ד שרון שטיין: לא, לא. התחלתי להגיד לכם, ובוא, אני לא אתחיל להכניס אתכם פה,

מר מקס צ'רנוגלז: לא, לא צריך, בקצרה.

עו"ד שרון שטיין: זה גם הפרסום הזה, זה גם הטלפונים, זה גם השוני בין הפרסום הזה לבין הפרסום שהוצא,

מר מקס צ'רנוגלז: מה זה קשור לטלפונים?

עו"ד שרון שטיין: כי אם אני עושה לך אירוע שהוא אירוע, נקרא לו רב משתתפים, שפונה לקהל. אבל בסופו של דבר אני מקים לך מוקד הסעות, אני בכוונה לא נכנס, ומפיץ את זה בעלון מסוים,

מר יוסי חן: רשום בעיתון 'ישראל ביתנו'.

עו"ד שרון שטיין: אני אומר שוב פעם, אני אומר לך במובן הזה, זאת אומרת, זה לא משהו שאתה תבוא ואני אגיד לך, אם אתה רוצה שאני אתחיל לפרוס את הכול, אני אתחיל לקרוא את המכתב שכתבתי, עם הסבר מאד מאד מסודר וארוך.

מר מקס צ'רנוגלז: אני לא רוצה. אמרתי, שאלה קצרה. אבל למה אני שואל? כי אנחנו לא העיר הראשונה שעשינו את זה ולא שמעתי שאמרו, הכריזו בערים אחרות

שזה פוליטי.

עו"ד שרון שטיין: בכל הערים הזמין,

מר מקס צ'רנוגלז: זהו, אז בגלל זה אני שואל.

עו"ד שרון שטיין: לא, אני אומר, זה לא דבר אחד, זה מכלול של דברים.

מר מקס צ'רנוגלז: כי כל מה שאמרת היה גם שם. גם הופיעו חברי כנסת ממפלגה מסוימת.

גב' חנה גולן: אבל לא הופיע בעיתון שנושא כותרת מפלגתית. אם זה היה מופיע ב'פלייר' – מצוין.

מר מקס צ'רנוגלז: רגע, אם לפרסם את זה, לא יודע, באותה 'אטרקציה' למשל, זה לא יהיה אירוע של 'אטרקציה'.

גב' חנה גולן: מה קשור 'אטרקציה' פה בכלל?

מר מקס צ'רנוגלז: סתם אני אומר. בסדר, אם אני מפרסם את זה באתר שלי, זה לא אירוע של האתר שלי, זה אירוע של אלה שפרסמו.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה פרסמת באתר שלך – אתה אחראי למה שפרסמת. אתה יודע את זה. ואתה פרסמת בעצם לא אירוע ממלכתי,

עו"ד שרון שטיין: לא, רון, לא זאת הנקודה.

מר מקס צ'רנוגלז: ברגע שהשתנה הסטאטוס אז השתנה הסטאטוס, אין מה

לעשות.

עו"ד שרון שטיין : אם אתה חושב שהאתר שלך דינו כדין עלון שמופץ על ידי מפלגה,

מר רון נחמן – ראה"ע : אין לי בעיה.

עו"ד שרון שטיין : אז כנראה שיש לנו בעיה כאילו בהבנה של הדברים.

מר יחיאל טוהמי : עיריית אריאל זה 'ישראל ביתנו'?

מר רון נחמן – ראה"ע : כן, הוא חבר 'ישראל ביתנו'.

מר יחיאל טוהמי : או קיי. אני רציתי להגיד משהו, אני רוצה להגיד את זה לפבל. קודם כל האירוע, פבל, אם אתה רוצה לעשות אירוע זו זכותך. אתה יכול לעשות אירוע פרטי. תמיד מפלגות עשו אירועים, יש איזה קריטריונים מסוימים, נוהל מסוים. אנחנו אז גיבשנו במועצות קודמות נוהל מסוים, מי שרוצה יקבל אולם, לא יודע מה, מחירים.

מר רון נחמן – ראה"ע : דמי שימוש לשלם.

מר יחיאל טוהמי : אז לא היתה בעיה, היית עושה פרטי וזו זכותך. לדעתי היה פה זלזול בחברי המועצה וגם בי כסגן ראש עיר. בכלל לא הזמנת אותי, בכלל לא התייחסת אלי. בכלל לא ראית אותנו. לדעתי אתה משתמש, אני אומר את זה לפרוטוקול ואני אומר לך את זה, משתמש במשרד שלו, מתעסק בפוליטיקה מהבוקר עד הערב. הציבור לא מעניין אותו. הוא התחיל את הבחירות לפני חצי שנה. הוא משתמש בטלפונים, במשרד של העירייה, בכל דבר ששייך לעירייה, למטרות פוליטיות שלו. לא ציבוריות בכלל. כל מה שמעניין אותו זה הסקטור הציבורי. ואני ויוסי ישבנו

במרכז ואנשים התרעמו, אנשים ותיקים פה התרעמו על העיתון שלך. חלק מבינים את העיתון שלך, חלק ידעו לקרוא את העיתון שלך. התרעמו – מה זה? מה זה העיתון הזה? זכותך לעשות דבר פרטי, תעשה. אם אתה התחלת את מערכת הבחירות, גם זו זכותך. תעשה את זה בצורה פרטית. תוציא כסף מכספך. אני לא יודע מה תעשה. ואני גם אומר לך, אני מודיע פה למועצה, שאני אבדוק את כל הכספים שאתה מקבל. אני אשלח מכתב למבקר המדינה, לבדוק את כל הכספים שאתה מקבל. כי אני שומע מאנשים – אתה מתקשר לאנשים, אתה מבקש תרומות.

מר פבל פולב : אני לא מבין אותך, אתה מדבר מהר.

מר יחיאל טוהמי : אתה לא מבין אותי? אתה מדבר יותר מהר ממני. אתה מבקש תרומות מכל מיני אנשים, אתה לוחץ על אנשים בתוקף תפקידך,

מר פבל פולב : מה אני עושה?

מר יחיאל טוהמי : לוחץ על אנשים. בתוקף תפקידך כ-מ"מ ראש העיר אתה מתקשר ואתה מתעסק ואתה משתמש בכוח שלך. אני מ"מ ראש העיר – תתרמו לי. אני שמעתי את זה, פנו אלי אנשים. אני אומר לך, קודם כל אני מזהיר אותך מזה, פה אני אומר, שאני אפנה למבקר המדינה בנושא הזה, חד משמעי.

מר פבל פולב : שקר. שקר.

מר יחיאל טוהמי : אני יודע אל מי פנית ואנשים פנו אלי.

מר פבל פולב : שקר.

מר יחיאל טוהמי : ואני גם מבקש מהיועץ המשפטי לעירייה לבדוק את כל הטלפונים שלו. לא יתכן שהוא יעשה פה מערכת בחירות בתוך העירייה. למה לי לא

מגיע? אני סגן ראש עיר. למה מגיע לו לעשות? אני מבקש ממך לבדוק את כל הטלפונים שלו ואת כל מה שהוא עושה. כן, זה לא מצחיק בכלל. זו פשוט עבודה פוליטית, זו מערכת בחירות, תסלח לי, פופוליסטית. לא אכפת לו מהאנשים, הוא מתעסק רק בציבור שלו, הוא בונה לעצמו. זה מותר לו, זכותו באופן פרטי. אני מתעסק באופן אישי, זכותי לבוא לעזור לבן אדם. אני לא עושה אירוע ממלכתי על חשבון זה ואומר שזה פרטי. תפריד. אתה רוצה פרטי – פרטי, אתה רוצה ממלכתי – יש פה ראש עיר, יש פה סגני ראש עיר, יש פה חברי מועצה, הכול, זה בסדר. תלך, תעשה ממלכתי, תקבל את כל הגיבוי, תזמין את כולם, נעשה ערב. אני אומר לך עוד פעם, אני חושב שהעירייה נתנה לך פה יד ורצתה כן לעשות את האירוע בצורה מכובדת, בצורה ממלכתית, ראש העיר רצה ומנכ"לית העיר רצתה וכולם רצו פה. ועצם זה שהם באו ואמרו שיתנו לך גם, יתקצבו אותך בסכום מסוים. כלומר, היתה כוונה מאד מאד טובה כן להצליח, כי זו העיר שלנו, כי הרוסים זה חלק מאיתנו ואנחנו חלק מהם. מה לעשות?

גב' חנה גולן : לא הרוסים.

מר יחיאל טוהמי : העולים.

גב' לודמילה גוזב : דוברי רוסית.

מר יחיאל טוהמי : דוברי רוסית, כן, סליחה. הם כמונו. אנחנו מכבדים אותם, הם חלק מאיתנו, יש לנו חברים. אבל אני רוצה להגיד, אתה התנהגת, באמת אבל, אתה רץ בצורה, לא יודע מה, מה יש לך,

מר פבל פולב : אני הולך,

מר יחיאל טוהמי : אתה מפריע לי אבל, אתה רואה? אתה מדבר על תרבות דיבור ואתה מפריע לי כל דקה. אז תניח לי בבקשה.

מר פבל פולב : בבקשה.

מר יחיאל טוהמי : אתה רץ בצורת אמוק. תגיד לי, מה קרה? מה קרה תגיד לי. אתה מתקשר לעובדים. עובדים מדברים איתי, מפחדים ממך. אתה מתקשר, מבקש שיעשו בשבילך עבודות, תסלח לי,

מר פבל פולב : העובדים מדברים איתך?

מר יחיאל טוהמי : כן, מדברים איתי. לא היה, אני 12 שנה בעיר הזאת, לא היה דבר כזה מעולם, התנהגות כמו שלך, התנהגות מבישה. אני אומר לך, לא אחראית, לא מכובדת, ואתה מתעסק בפוליטיקה. וראש העיר נותן לך, אם ראש העיר ייתן לך פלטפורמה להמשך לדבר הזה, אני אומר לך, ואני מסתכל על זה בצורה, אני אשלח למבקר המדינה, אני פעם אחת אראה לך איך מתנהגים כנבחר ציבור ולא כאדם שעושה כל מה שהוא רוצה. לא נתנו לך פלטפורמה לדפוק את האנשים, לפגוע באנשים, לעשות פוליטיקה על הגב שלנו. אנחנו פוליטיקאים לא פחות ממך, אולי יותר טובים ממך. אז אני מציע לך, באמת, תתחיל להתנהג באמות מידה מוסריות. תודה לך.

מר רון נחמן – ראה"ע : כן, מי עוד? יוסי, כן.

מר יוסי חן : אני התחלתי פה בתחילת הישיבה, שביקשתי מפבל להתנצל, אז אולי הוא לא הבין אותי. אני התכוונתי, בישיבת המועצה הקודמת, שראש העיר היה תחת המקרה הקשה שקרה. ואתה, רק הסתיימה הישיבה והתנפלת על מנכ"לית העיר, והיא עם דמעות בעיניים, תחת הכאב של ראש העיר, ואתה מדבר איתה על חגיגות ועל מסיבות. אז לזה התכוונתי שאתה תתנצל. ואתה בחור צעיר, פבל, תשמע ליוסי, קום, תתנצל, גם אנחנו עושים טעויות, אנחנו בסך הכול בני אדם, תתנצל לראש העיר ולמנכ"לית העיר ואני חושב שאני אראה בזה כעניין סגור.

מעבר לזה, אני חושב שכל האירוע הזה, באמת, אם לא היה פה את העננה הזו של

ישראל ביתנו, ואולי מישהו חושש מישראל ביתנו, ואנחנו בטח ובטח לא חוששים, אולי מכבדים, אבל לא חוששים, הולכים ליצור פה מן מהלך כאילו הם פה עשו את הקליטה, כאילו ראש העיר בתחילת שנות ה-80, שאנחנו רצנו והלכנו ועזרנו פה לעולים שעלו בתקופות הקשות, שהם אפילו לא רואים אותם כחלק מתוך העניין הזה, כי הם מציינים רק 20 שנה לעלייה, ויש פה עולים מתחילת שנות ה-80, 30 שנה, והם גם מתקוממים על כל המהלך הזה. ופה הולך להיווצר מצב שאנחנו הרי לא רוצים אותו. במקום קיבוץ גלויות, הולכים להפריד איזה עלייה מסוימת ולעשות פה,

מר רון נחמן – ראה"ע : בדיוק ככה. זו הסכנה.

מר יוסי חן : עם כל המצב שלנו היום. כי פנו אלי אנשים, תימנים למשל, ואמרו לי – אנחנו כשיש תימניאדה, אנחנו נוסעים לאילת. למה לא לעשות לנו פה? הם גם היו פה מהמקימים, שואבי המים וחוטבי העצים. ויש את המרוקאים שנוסעים לגן סאקר. למה לא נעשה גם את זה? עכשיו, במקום זה, אני אומר לך פבל, אפשר לעשות אירוע לכולם, ביחד. כמו שעשו 30 לאריאל,

מר פבל פולב : מה אתה פונה אלי? תפנה למשרד הקליטה.

מר יוסי חן : אני פונה אליך ואתה תפנה למשרד הקליטה, כי אתה הקשר איתם. אתה לדעתי גם יותר מקורב ממני שם במשרד הקליטה.

מר פבל פולב : ראש העיר גם מקושר למשרד הקליטה.

מר יוסי חן : לי אין קשר. יש לי במשרדים אחרים, במשרד הקליטה אין לי. אני באמת הייתי מציע שאנחנו נהפוך את האירוע הזה לאירוע גדול. ניתן לזה גיבוי.

מר פבל פולב : אני בעד.

מר יוסי חן : אבל בוא גם נדחה את זה. ראש העיר כרגע עוד נמצא באבל.

בוא נדחה את זה לשנה הבאה, בעוד שנה. אנחנו כולנו בעד האירוע.

מר יחיאל טוהמי : אי אפשר לדחות את זה.

מר יוסי חן : אפשר לדחות הכול, תאמין לי, היה צריך לדחות את זה עוד

ברגע הראשון שזה קרה לדעתי. כי אתה בטח מצפה שגם ראש העיר וגם סגן ראש העיר

וגם כל חברי מועצת העיר יבואו ויהיו שותפים לחגיגה. איך אני יכול לחגוג היום,

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא הולך לאירוע פרטי, אני לא אהיה.

מר יוסי חן : בסדר, אבל רון, אני אומר לך שבקטע הזה, מבחינת, איך

שלא תרצה, ישליכו את זה כ-לא אירוע פרטי.

מר רון נחמן – ראה"ע : אם לפי ישראל ביתנו' אריאל התחילה ב-1990, אז אני לא

נמצא שמה. מה לעשות?

מר יחיאל טוהמי : הוא מ-85 ראש עיר.

מר יוסי חן : עכשיו, יש פה תושבים שהתקוממו ומתקוממים, וזה קשה

להם מאד עם הדבר הזה, וזה גם הולך ליצור פה תקדים. היועץ המשפטי צריך להבין.

הוא היה אולי עדין עם הקטע הזה. הולך פה להיווצר תקדים, שמחר יבואו אותם

אנשים שאני אמרתי, גם התימנים וגם המרוקאים וגם כל קיבוץ הגלויות, וגם ב-

13,000 שקל יסכימו לקבל את המקום, והעירייה תיתן את כל השירותים. אני רוצה

לראות מי ימנע מהם את השירותים האלה. היא תיתן את כל השירותים. אנחנו נעביר

את התימניאדה לפה ונעשה פה מימונות ונעשה פה הכול.

מר יחיאל טוהמי: הוא צודק. הוא צודק.

מר יוסי חן: אם זה מה שאתם רוצים שאנחנו נתחיל פה לעשות כל אחד לאירוע שלו, אז אנחנו רק, זה רק יהיה יריית הפתיחה שלהם. לדעתי אסור לתת לאירוע הזה להתקיים. עם כל הכבוד שהאירוע הזה כבר נמצא באיזה שלב מסוים שאולי גם אי אפשר לעצור אותו, אבל האירוע הזה חייב להיעצר ולהיחתך, כי זה הולך ליצור פה תקדים מסוכן. זה הכול.

מר רון נחמן – ראה"ע: תודה. מנו.

מר יעקב עמנואל: בהמשך לדבריהם של שני קודמי, אני אגיד את הדברים גם בקצרה. אני רוצה לחלק את זה לסעיפים הבאים: החוקיים משפטיים שעו"ד שטיין עמד עליהם, וניתח בדיוק את המהלכים; ואני רוצה להתייחס להיבטים שהם היבטים מוסריים אתיים וערכיים בכל ההתנהלות הזאת. אבל לפני זה אקדים ואומר, אתם יודעים, בתנ"ך כתוב – הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו. במקרה הזה, נדמה לי שאני לא אטעה אם אני אומר שפבל הוא שלוחו של מישהו אחר. פבל הוא שלוחו של מישהו אחר והוא במידה מסוימת, לא מריונטה, אבל הוא מישהו שעם החוטים הזיזו אותו. זה ברור כאלף עדים שזה אירוע פוליטי פר-אקסלנס. כל הסממנים החיצוניים, כל הביטוי הפרסומי, תקשורתי, כל המעשה שנעשה ושלא נעשה, הכול מצביע על מגמה של יצירת אג'נדה פוליטית שתכליתה להכשיר את הדרך להתנהלות פוליטית עתידית.

לא הבנתי עד עכשיו מאיפה, אם זה לא מופיע החגיגות האלה בתקציב העירייה, מאיפה רצו לקחת את התקציב הזה של 13,000 שקל, שאף פעם זה לא נגמר ב-13,000 שקל, זה תמיד גולש מעבר לזה. הרי אנחנו רק לפני חצי שעה התדיינו כאן על גני הילדים ועל הערכיות שבחינוך, ואין כסף, ופתאום פה בשביל ימי פומפאה האחרונים של המסיבות, הסעודה האחרונה מה שנקרא, לעשות חגיגות. אני לא יודע מה יהיה ב-26 בספטמבר, אם ההקפאה כן או לא, אריאל באיזו שהיא מידה נלחמת על קיומה, ואנחנו עושים חגיגות כאלה. אז זה ברור שזה יצירת אג'נדה פוליטית בהתהוותה. וזה

בסדר לעשות אג'נדה פוליטית, לא על חשבון משאבי העירייה ולא על חשבון הזמן. אם שמתם לב לסקירה של רון ולסקירה של חנה ולסקירה של שרון, העניין הוא שממאי כבר מתעסקים עם זה, ממאי עם הדבר הזה, מבזבזים זמן, דיונים, אנשים, טלפונים, עובדי עירייה. מה שהבנתי כאן מהסקירה, הפעילו כאן מערכת שלמה, מי נושא בכל העלויות האלה? מי נושא בכל העלויות האלה? מי צריך לפצות את העירייה בכל העלויות האלה, על דבר שהוא יצירת מסגרת פוליטית חדשה. אני לא בא בטענה לפבל ברמה האישית המיידית, אבל זה ברור שהדברים האלה לא זה.

לא מזמן חגגנו 30 שנה לאריאל. הרי שמה נתנו ביטוי לעלייה. מה אתם רוצים, כל שנה לעשות איזו שהיא מסגרת חגיגתית חדשה? חגגנו ברוב עם, עם הנשיא, דיברנו על אריאל כעיר קולטת עלייה, ונתנו לזה את כל הסממנים, את הביטוי לכל הסממנים שצריכים לבוא. אז מה קרה פתאום? אני רק רוצה להגיד לך שאתה, עד לפני תקופה מסוימת, דניאל זייל, הרוקח מבית המרקחת, הוא היה יו"ר התאחדות עולי ארגנטינה פה ודרום אמריקה, הם היו עושים לבד. היו עושים בבריכה, שוכרים ועושים, ואלה ארגנטינאים. גם הרוסים יכולים לשכור את זה.

מר פבל פולב : זה עולים.

מר יעקב עמנואל : גם הם היו עולים. לשעבד את משאבי העירייה, ליצור אג'נדה פרי מורעל של מחשבה מסולפת. אני רוצה להעלות עוד כמה דברים. אתם יוצרים התבדלות. אתה יודע מה זה התבדלות? זה לחלק אתכם. אנחנו נגד הדבר הזה. אם הייתם באים ואומרים – זה מיועד לכל האוכלוסיה באריאל, כי הרי מי קלט את העולים? לא העולים קלטו את העולים, הותיקים קלטו. מרון שסחב את הזקנה עם העגלה בשדה התעופה בשביל ליצור איזה תקדים, מי שזוכר, בשנות ה-90, ועד אלינו. גם אני עוזר לקליטת העלייה. ויש פה פתאום, האוכלוסייה הרוסית היא יוצרת לעצמה איזו שהיא מסגרת – עזבו, אתם הישראלים בצד. איפה הביטוי של זה? להביא אמנים מרוסיה. למה לא לקחתם אמנים, כמו שאמרה חנה, מקומיים? אנחנו באנו לארץ, שרנו 'אנו באנו ארצה לבנות ולהיבנות בה'. הבאנו כאן רקדנים והבאנו זה. היה פעם תרבות לעם מי שזוכר, תרבות לעם היו עושים חגיגות היו משתפים את כולם – את

התימנים, את המרוקאים, את הפרסים, את הרומנים, ליצור איזו שהיא חברה חדשה. פה, במקום להיות מוטמעים בחברה הקיימת ולהגיד תודה על מה שעושים, פבל, אנחנו פתאום יוצרים לנו איזו שהיא מן מסגרת מתבדלת משאר האוכלוסייה ואריאל נהפכת לשניים – לרוסים ולישראלים. ואז אסור להתפלא שאומרים – אתם הרוסים ואתם הישראלים. מכאן זה מתחיל. ואתה יודע כמה שאני נגד ליצור התבדלויות. אני מניח וחזקה עלי שגם המבקר וגם היועץ המשפטי, כמו שקודמי אמר, יבדקו את העניין הזה לאשורם, וכאן צריך לתת תשובות לכל הדבר הזה. זה, אם על מסמך גלנט עשו כזה רעש וכזה זה, זה, תאמינו לי, לא פחות מכל הדברים האלה. כי ממה נפשך? ממה אתה מתפלא? שאתה כ-מ"מ ראש העיר הולך כנגד ראש העיר בבית המשפט? איפה אנחנו נמצאים מול השרים או מול הממשלה או מול האחדות שצריכה להיות כאן? עם כל הכעסים על כל מיני מהלכים שנעשו.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא. הוא הולך עם אמרגן פרטי כנגד ראש העיר, שמכוחו יש לו את הסמכויות.

מר יעקב עמנואל : זה לא מתקבל. זה לא טבעי. זה לא מתקבל. זה ממש יוצר אווירה עכורה, אווירה של שנאות, אווירה שמדכאת, ממש מדכאת. דיברתי על האומנים הרוסים. הייתם משלבים לפחות קצת אומנים ישראליים, אם כבר מדברים. נואמים.

אני רוצה עוד נקודה אחת. תראו, אני 10 שנים הייתי לפני זה במקומך. תאמין לי, גם אם טעיתי בטעות, במחדל, שהרמתי איזה שהוא טלפון אולי לאיזה פעיל, רון פעם אחת שמע אותי, הוא אומר לי – מנו, מעולם אל תשתמש אפילו בלוגו של העירייה, בנייר העירייה. מפלגה זה מפלגה. ואני אומר את זה כאן. ופה, בריש גלי, בפרסום בפרהסיה, בראש חוצות, מוציאים פליירים, מוציאים דוקומנטים, עיתון, עם ישראל ביתנו,

מר פבל פולב : רק עיתון? אין פלייר? סליחה שאני מפריע.

מר יעקב עמנואל : יש פלייר.

מר פבל פולב : יש פלייר?

מר יעקב עמנואל : כן. הנה, הראה לי עכשיו, חנה הראתה.

מר פבל פולב : לא, זה רק עיתון, זה לא פלייר.

גב' חנה גולן : לא, הפלייר זה שלנו.

עו"ד שרון שטיין : הפלייר זה של העירייה. יש פרסום בעיתון ויש באתרים.

מר פבל פולב : ויש גם פלייר?

עו"ד שרון שטיין : הפלייר של העירייה, שלא הופץ.

מר פבל פולב : לא, יש גם פליירים שיצאו במקום העיתון. אבל את זה לא

ראית, לא הראו לך.

מר יעקב עמנואל : יש סמל של העירייה. כלומר, העירייה משתתפת, העירייה

במקום להוביל מנהיגות של אחדות, העירייה גורמת, וראש העיר בראשם, גורמת

לפיצול. ככה זה יוצא. נכון? אם יוצא פרסום,

גב' חנה גולן : אני הרי לא קוראת רוסית,

מר יעקב עמנואל : לא חשוב, בעיתון, מי שקורא. אבל יש סמל עירייה. סמל

העירייה מזוהה עם ראש העיר. אם הרוסים, אני אומר הרוסים עוד פעם, דחפת אותי

לעניין הזה, העולים החדשים מחבר המדינות,

מר יוסי חן :

העולים הותיקים.

מר יעקב עמנואל : העולים הותיקים מבינים שהעירייה נותנת לגיטימציה

למסיבות שכאלה, כלומר הם מסכימים, ראש העיר מסכים לפיצול. אנחנו הלבנים ואלה השחורים. זה חמור מאד. אני חושב שזו טעות. אני אומר לך, אני הייתי מקבל את העצה של יוסי חן, אני אומר לך, תבטלו את האירוע הזה, תצאו עם פרסום, אנחנו רוצים לעשות אחדות, נעשה שנה הבאה לכולם. אתם באתם לברך ואתם נמצאים מקללים. לא טוב לעיר אריאל את המהלך הזה שאתם מובילים. לא טוב לחלוטין.

מר יוסי חן :

רון, אפשר רק משפט אחד? אני רוצה שאת המסר שעובר

בציבור, ברחוב, שתדע, גם אם אתה חושב שאתה מסיר את האחריות של העירייה וזה, הרי פה בעיר יודעים שבלי העירייה ובלי ראש העיר ובלי זה, לא נעשה שום דבר. בכל מקרה. אז אתה לא תהיה באירוע, ימצאו איזו סיבה למה נעדרת מהאירוע, אבל האירוע הזה יהיה חלק מהעירייה.

מר רון נחמן – ראה"ע : או קיי. לודה, בבקשה.

גב' לודמילה גוזב : אני נמצאת בקבוצת אנשים דוברי רוסית, ובאמת חבל לי

שההצגה הזאת הגיעה למצב הזה. באמת חבל. באמת יש ריח של פוליטיקה כאן. מתי אני ראיתי את העיתון הזה, באמת קיבלתי 'שוק'. כי דיברתי איתך ואתה אמרת שזה יהיה 'ברושור' שיהיה רק ביוגרפיה שלנו, מי נמצא בקבוצה הזאת. ומה אני ראיתי? אני ראיתי תמונה שלך, תמונה של אלכס מילר ואחר כך תמונה שלי. אבל רוב האנשים מ'ישראל ביתנו'. ולא שמת לי לב מהתחלה, כי קראתי רוסית, בטח שזה השפה שלי, ובצד ימין שם אני גם כתבתי אחר כך, שמת לי לב ששם כותבים שזה 'ישראל ביתנו'. זאת אומרת שזה עיתון של 'ישראל ביתנו'. כולם קיבלו מכתב ממני, נכון? חוץ מיוסי, סליחה, כי לא היה את ה-email שלך אצלי. ובאמת, זה לא היה נעים לי, ואני חושבת שאתה משקר לי. אתה זוכר בקבוצה שלנו, מתי היינו שם, אני שאלתי אותך – זה

מיישראל ביתנו? נכון? היה דבר כזה? אתה אמרת – לא, זה קבוצה ציבורית. נכון, מקס?

מר מקס צ'רנוגלז : כן, למרות שלא הייתי בישיבה הזאת.

גב' לודמילה גוזב : אתה לא היית, אבל אני שאלתי – אתה ענית לי. ומה אני רואה? אני רואה שבאמת המפלגה שלך, ואני לא נמצאת במפלגה שלך ולא באף מפלגה. בגלל זה כולנו קראנו שאני יוצאת מהמצב. ובאמת חבל שהצגה גדולה, שהיה בכל העיר, וגם אני ראיתי שגם כותבים שם, זה לא נעים לראות שפבל פולב והמועצה מזמינים. זה לא נכון. אני חושבת שאתה טעית, שלא צריך להיות ככה. ומה אני עוד שמעתי ברחוב? כי אני נמצאת במרכז, היום, שרון נגד הרוסים. נכון מנו אמר, שיש קבוצה רוסית ויש קבוצה ישראלית.

מר יעקב עמנואל : הותיקים אומרים שהוא זה והרוסים אומרים שהוא זה. יצא נפסד מכאן ומכאן.

גב' לודמילה גוזב : באמת, פעם ראשונה שאני מסכימה עם יוסי.

מר יוסי חן : לא, זה לא ראשונה, יש יותר.

גב' לודמילה גוזב : הוא אמר לי שאני חברה, ידידה שלו, והוא לא משתמש בשם שלי. אתם משתמשים בשם שלי. נכון, פה אתה צודק.

מר רון נחמן – ראה"ע : פבל, אין לך מה להגיד?

מר פבל פולב : לא, אני לא בבית-משפט אז אני לא אגיב.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, אתה בישיבת מועצה. מה זה בית-משפט?

מר פבל פולב : אתה שאלת – אני עונה. אתה רוצה להכריח אותי?

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, אתה אומר בית משפט. מה, זה בית משפט פה?

מר פבל פולב : אתה רוצה להכריח אותי? אז אני אגיד מה שאני רוצה.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, אתה יכול מצידי לשתוק ולא להגיד כלום. מה אתה חושב? אל תדבר.

מר פבל פולב : אז אני אגיד מה שאני רוצה, נכון?

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה תגיד מה שאתה רוצה.

מר פבל פולב : תודה. קודם כל, לודה, העיתון אין לו שום קשר לפרסום. הקשבתי לכולם, אני מקווה שאף אחד לא יפריע. אין שום קשר לעיתון ולפרסום. ואף אחד לא שיקר לך וזה לא 'ישראל ביתנו'. כמו שלקחו אצלך את הרעיון, גם אליה התקשרו, לקחו את הרעיון ורשמו אותו. זה דבר אחד.

גב' לודמילה גוזב : אבל יש טעויות.

מר פבל פולב : בסדר, עזבי, טעויות. בסדר, מקובל, טעויות קורות בחיים, זה בסדר.

גב' לודמילה גוזב : זה אין בעיה, זה לא אמרתי.

מר פבל פולב : אז אף אחד לא שיקר וחס וחלילה לא רוצה לשקר.

מר רון נחמן – ראה"ע : פבל, אתה יכול להגיד מי מפיק את העיתון?

מר פבל פולב : אני רוצה להמשיך, אפשר?

מר רון נחמן – ראה"ע : אני שואל שאלה, בתור ראש העיר.

מר פבל פולב : אז אני לא עונה עליה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני שואל אותך בתור ממלא מקומי – מי הפיק את העיתון

הזה, אתה יכול להגיד לי?

מר פבל פולב : אני עכשיו לא בבית-משפט ואני אגיד מה שאני רוצה להגיד.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה לא רוצה להגיד את זה? מבקר המדינה יבדוק את זה.

מר פבל פולב : בסדר גמור.

מר רון נחמן – ראה"ע : זה הכול. באמת, פבל, מה אתה משחק משחקים פה? אתה

מופיע בעיתון, מי הפיק את העיתון ששם את התמונה שלך?

מר פבל פולב : או שתיתן לי לדבר או שתסגור את הישיבה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני אגיד לך מה שאני אעשה, לא אתה תגיד לי מה לעשות.

מר פבל פולב : אז תן לי לדבר.

מר רון נחמן – ראה"ע : תדבר. תתחיל לדבר לעניין.

מר פבל פולב : אתה עוד פעם מכריח אותי לדבר?

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא מכריח, כי כבר נמאסת עלי, זה הכול. דבר לעניין.
אתה שבישלת את כל הדייסה הזאת, תדבר לעניין.

מר יחיאל טוהמי : אתה פגעת בראש העיר, אתה יודע את זה?

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה יודע שכל מה שיש לך זה בא מהכוח שאני נתתי לך,
אתה עוד לא מבין את זה בכלל.

מר יחיאל טוהמי : אני מכבד את הכוח שלך, אבל, אתה לא נותן לדבר,

מר רון נחמן – ראה"ע : בלי ההסכם הקואליציוני שלכם. גם בלי ההסכם
הקואליציוני. אתה אחד מתוך שניים. הנה, צ'רנוגלז גם כן מופיע בעיתון. אתה יודע
מי זה המפיק?

מר מקס צ'רנוגלז : מי זה המפיק?

מר רון נחמן – ראה"ע : כן, של העיתון הזה. מי המוציא לאור?

מר יוסי חן : אני אעזור לך, רון, אתה רוצה לדעת?

מר רון נחמן – ראה"ע : כן.

מר יוסי חן : אני הייתי איתם, אני יודע איך הם מוציאים עיתונים. זה
פשוט מאד, העוזרים של אלכס מילר, יש להם כמה חבריה מאד מוכשרים, יודעים
לכתוב, ויש להם את בתי הדפוס שלהם של ישראל ביתנו. יגיד לך פבל.

מר רון נחמן – ראה"ע : אין בעיה.

מר פבל פולב : פבל יגיד או שאתה תגיד במקומי?

מר יוסי חן : אתה תגיד את זה.

מר פבל פולב : אז אני יכול לדבר?

מר רון נחמן – ראה"ע : כן, כן, הבמה שלך.

מר יוסי חן : יש לי עיתון דומה דרך אגב, מלפני הבחירות, אני אביא לך

שתשווה. תראה בדיוק אותן אותיות, אותו כיתוב, אותו הכול.

מר פבל פולב : אז אני יכול לדבר?

מר יחיאל טוהמי : כן, כן, בבקשה.

מר פבל פולב : תודה רבה. לעיתון אין שום קשר לפרסום. עכשיו, חנה

באמת עשתה סדר כי רון קצת עשה בלבול, מה יצא מתי ומה יצא אחרי, אז חנה עשתה סדר.

מר רון נחמן – ראה"ע : איזה מזל.

מר פבל פולב : עכשיו, מה שכן, בסך הכול הרעיון היה לעשות אירוע

במקום 500 איש באולם סגור, מתחת לכיפת השמיים, להרבה יותר אנשים ושהרבה יותר אנשים יוכלו לשמוח. בגלל זה הפרסום המקורי זה לא מה שבעיתון, זה מה שבפלייר שפה הוא לא נמצא. בפלייר אין מה שיש בעיתון. מי שפרסם בעיתון זה המפיק, ואני אסביר למה, כי אני גם ביררתי למה הוא עשה את זה. כי אם הייתי רואה

את זה לפני אולי לא הייתי מסכים, אבל לא אני מחליט מה מפרסמים. אז אני רוצה להגיד משהו, שהאירוע המשיך ואחרי כל הבלגאן שהיה ואיך היה ומה היה, בשביל שאירוע יתקיים צריך פרסום. הפלייר שאמור לצאת, כמו שחנה אמרה לפי הפרוטוקול, בסוף שבוע, אני מתפלא מי פה לוקח כל סוף שבוע את העיתונים מהדואר, כי זה לא מגיע לכל בית, זה מגיע לדואר שלוקחים, בממוצע, כמו שאני עושה את זה, פעם בשבועיים לפחות. זאת אומרת, הסיכוי שיראו את הפרסום ויבואו לאירוע היה קלוש. אז המפיק חיפש איפה לפרסם. 'אטרקציה' יוצא פעם בחודש – אין סיכוי. אז הוא מצא את הפרסום והוא החליט לשלם את הכסף, לשלם שם ולעשות שם את הפרסום. זה שאם היו טעויות או לא היו טעויות,

מר יחיאל טוהמי : מי זה היא?

מר פבל פולב : העיתון מי שעשה, את העיתון עשה 'ישראל ביתנו', זו זכותה. ואין לזה שום קשר אם שמה יש פרסום. אם היה עיתון אחר שיכול לפרסם ולהביא אותו לכל בית, אז היו עושים במקום אחר.

מר יעקב עמנואל : טוב, הבנו.

מר רון נחמן – ראה"ע : זה מה שיש לך להגיד על כל העניין?

מר פבל פולב : ואני כן חושב שהאירוע צריך להתקיים, כי אנשים באים לשמוח, ואני לא צריך להכניס את כל התושבים לפוליטיקה פנימית.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה כבר הכנסת את כל התושבים לפוליטיקה. אתה ואלכס מילר. ואני אומר את זה לפרוטוקול. אתם, זה כמו ההוא, אתה יודע, בוא אני אספר לך פבל,

מר פבל פולב : תן לי לסיים פעם אחת.

מר רון נחמן – ראה"ע : בבקשה, בבקשה.

מר פבל פולב : אני הקשבתי לכולם.

מר רון נחמן – ראה"ע : כן, בבקשה, בבקשה.

מר פבל פולב : לא הפרעתי לאף אחד.

מר רון נחמן – ראה"ע : 100%. דבר. עוד לא התחלנו.

מר פבל פולב : באמת בקצרה ונסיים, נלך הביתה. אני חושב שאם כל מה

ששמעתי פה זה – אמרתי, שמעתי, אמרו לי, נראה לי לפי העיתון שהכול – אני לא רואה פה שום בדיקה משמעותית. כי ביום שקיבלתי את ההודעה,

עו"ד שרון שטיין : תשלח את עורך-הדין שלך לבית משפט.

מר פבל פולב : למה?

עו"ד שרון שטיין : למה? ככה.

מר פבל פולב : למה אתה מתעצבן?

עו"ד שרון שטיין : למה? כי יש משפטים ש-אל תגיד. בשביל זה לקחת עורך-

דין, נכון? אז אל תגיד.

מר פבל פולב : בגלל זה רשמתי מכתב, בשביל להגיד שאם,

עו"ד שרון שטיין : אז בבקשה. אתה רואה שהוא לא העמיד את זה למבחן של בית-משפט והוא יודע גם למה הוא לא העמיד את זה למבחן של בית-משפט.

מר פבל פולב : עוד פעם, אני רוצה לסיים. בזמן הקצר שיצא לבטל את האירוע, ביקשתי,

עו"ד שרון שטיין : ותגיד תודה, אתה יודע מה, באמת תגיד לי תודה שלא הקראתי את המכתב שלו, בסדר?

מר פבל פולב : זו זכותך.

מר יחיאל טוהמי : אז אני מבקש ממך להקריא אותו.

עו"ד שרון שטיין : לא, עזוב. אתה יודע מה? זה מכתב בין עורכי-דין.

מר פבל פולב : בסדר. בגלל זה רשמתי את המכתב, שעד שהבירורים והכול, שהאירוע יתקיים, כי הרבה אנשים מחכים לאירוע הזה. ואני כן חושב שזה חשוב שהאירוע הזה,

מר יחיאל טוהמי : אבל למה אתה לא מתייחס למה שהוא אומר?

מר רון נחמן – ראה"ע : מה התפקיד שלך בכל זה תזכיר לי. פבל, אני לא מבין, מה התפקיד שלך בהפקה של אירוע?

מר פבל פולב : אין לי שום תפקיד בהפקת האירוע.

מר רון נחמן – ראה"ע : מה התפקיד שלך?

מר פבל פולב : מה שאני רציתי, כי אני אחד, קודם כל אני מהמגזר הזה, זה חשוב לי וזה,

מר רון נחמן – ראה"ע : מה זה המגזר הזה? מה זה, אנחנו עושים שני מגזרים באריאל? מה זה המגזר הזה? קלטנו אותך בתור מה?

מר פבל פולב : אם יש לך טענה לקליטת העלייה במשרד הקליטה תפנה אליהם. האירוע הזה לא בא ממני ולא אני עשיתי את הבקשה לעשות את האירוע בערים אחרות. אני רציתי שבעיר שלנו יהיה אירוע יפה וגדול כמו בערים אחרות, זה היה הרצון.

מר יחיאל טוהמי : חבל שלא התייחסת לדבריו של מנו, מה שאמרנו, באמת,

מר פבל פולב : לא רציתי להפריע, לא צריך.

מר יחיאל טוהמי : לא, תפריך את הדברים, תגיד מה.

מר פבל פולב : אני אגיד בישיבה אחרת, היום אני לא רוצה.

מר יחיאל טוהמי : בישיבה אחרת?

מר פבל פולב : כן. היום מה שאני אומר, זה יהיה טוב שהאירוע יתקיים מחר, הרבה אנשים ישמחו.

מר רון נחמן – ראה"ע : תהיה תקשורת מחר?

מר פבל פולב : אם אתם תראו את הפלייר המקורי ולא מה שבעיתון, ועל שם צריך להתבסס, שמה יש עברית רוסית, ושמה הפלייר שנותן גם לכל המגזר, כל

אחד יכול,

מר מקס צ'רנוגלז : גם פה גם בעברית יש.

מר רון נחמן – ראה"ע : איזה פלייר מקורי? הנה, קוקי פה, יגיד לך איזה פלייר מקורי. על מה הוא מדבר?

מר פבל פולב : אם הייתם מביאים את הגרפיקה של הפלייר, כי יש פלייר, הוא לא דומה ב-100% ...

מר יעקב עמנואל : אני אגיד לך משהו, אתה הזמנת, בפלייר כתבת,

מר פבל פולב : סליחה, סליחה.

מר יעקב עמנואל : שניה, שניה, שניה.

מר פבל פולב : לא, אתה דיברת – אני לא הפרעתי לך. תן לי לסיים. אני לא עשיתי את הפלייר ולא אני עשיתי את האירוע, ואל תגיד שאני הזמנתי, או קיי? שהזמנתי את האירוע והכול. לא צריך לקשר הכול אלי.

מר רון נחמן – ראה"ע : הכול אתה עשית.

מר פבל פולב : לא, לא הכול אני עשיתי.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה עשית הכול. אתה דיברת עם כל העולם. תגיד לי, אתה רוצה שאני אתן לך את רשימת הטלפונים? אתה רוצה שאני אדבר איתך עם האנשים שאתה דיברת איתם? מה יש לך בתור מ"מ ראש העיר לדבר עם אנשי המרכז הבינתחומי? אני שואל אותך, אתה המנהל שלהם?

מר פבל פולב : לא מנהל.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה מפיק האירוע? מישהו הסמיך אותך להפיק אירוע?

מר פבל פולב : יש פה תושבים שהסמיכו,

מר רון נחמן – ראה"ע : מה זה יש תושבים, פבל? תענה לי לשאלה.

מר יעקב עמנואל : יש דבר שנקרא גניבת דעת. מה זאת אומרת? אם מלכתחילה

היית בא לשאול אותי, אני הייתי אומר לך – אני נגד האירוע הזה. אבל אתה, מבלי לשאול אותי, שמת את שמי כחבר מועצה בהזמנה.

מר פבל פולב : אני לא שמת.

מר יעקב עמנואל : מי ששם. מי ששם.

מר פבל פולב : בעיתון הזה אני לא שמת שום דבר.

מר יעקב עמנואל : לא אתה, אני לא יודע מי ששם.

מר פבל פולב : אז אל תגיד אתה.

מר יעקב עמנואל : כי הראיון עם התמונה שלך היה שם.

מר פבל פולב : וזה לא אני רשמת את הראיון.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה שלחת SMS?

מר פבל פולב : למי?

מר רון נחמן – ראה"ע : לכל מיני אנשים, חברי המפלגה שלך, כן או לא? אתה רוצה שאני אראה לך את ה-SMS ששלחת?

מר פבל פולב : למפלגה?

מר רון נחמן – ראה"ע : לאנשי המפלגה שלך, שעושים SMS לאנשים פה, אתה רוצה שאני אראה לך את זה? הכול נמצא אצלי. הכול נמצא אצלי. אני כבר אומר לך את זה, פבל, כל זה יעבור למי שזה צריך לעבור. אתה עם הטלפון שלך, עם האחרים שמה. אל תשקר.

עו"ד שרון שטיין : פבל, אתה יודע מה המשמעות שאתה פונה לחברת אפיקים שהיא מוביל ציבורי בתור מ"מ ראש העיר, שאתה מציג את עצמך בתור זה שארגן להם את הרישיון פה ואחרי זה מבקש מהם לתרום זה? כמה דיברנו על זה?

מר רון נחמן – ראה"ע : ליוסי בנימין אתה פונה ומבקש תרומה? דיברתי איתך הרי, נכון?

עו"ד שרון שטיין : דיברנו על העניין הזה הרי.

מר פבל פולב : אחרי שאנחנו פונים ליוסי בנימין, מה אמרת? אני הקשבתי.

מר רון נחמן – ראה"ע : אבל אתה לא שומע, אתה לא רוצה לשמוע.

מר פבל פולב : אני רוצה לסיים.

מר רון נחמן – ראה"ע : תסיים את הכול, אבל תגיד את האמת, אל תשקר. אל תשקר. אל תשקר. אל תשקר. אל תשקר. אל תשקר. אל תשקר.

מר פבל פולב : אני לא משקר.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה דיברת עם אפיקים, אתה דיברת עם יוסי בנימין, אתה הורית לאנשים שלך לעשות טלפונים ו-SMS.

מר פבל פולב : מי זה האנשים שלי?

מר רון נחמן – ראה"ע : הכול יילך, לא לך, למי שצריך. הכול ישנו אצלנו. אל תשקר כאן. אתה בישיבת מועצה פומבית, אל תשקר. אז בזה הפרת את האמון שלי בכלל. אתה יודע, עוד לא נתקלתי בתופעה שכזאת. ואתה אומר ליועץ המשפטי את מה שאתה אומר? אתה לא מתבייש, פבל?

מר פבל פולב : מה אני אומר ליועץ המשפטי?

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה משקר במצח נחושה.

מר פבל פולב : אז אני אומר, אחרי שדיברנו והקשבתי לך,

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה לא מקשיב לי, חבל על הזמן, אתה לא מקשיב. אתה לא רוצה לקלוט. הראש שלך בקיר כל הזמן. דבר כזה עוד לא קרה בתולדות העיר.

מר פבל פולב : טוב, אני בפורום הזה לא יכול להמשיך, אז אתה יכול לסגור את הישיבה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה יכול להמשיך.

מר פבל פולב : זה מספיק להיום.

מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר, זה מה שיש לך להגיד.

מר פבל פולב : כן. כרגע כן. אם אני ארצה אני אתייחס.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני שואל אותך שאלה פשוטה עכשיו, ואני רוצה לדעת ממך, כיוון שאתה עסקת במשך חודשים, שגעת אותי פה ואת המנכ"לית, שגעת את המרכז הבינתחומי ואת כולם, התערבת בתוכן, אני בחיים שלי לא הפקתי אירוע, לא עסקתי באירוע.

מר פבל פולב : אני לא התערבתי בתוכן.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה התערבת בכול, אל תגייד לי שלא. הכול, כולל המפיק ומי יופיע ואיך יופיע. אני שואל אותך כרגע שאלה, לפני האירוע, אני שואל אותך כרגע, מחר תהיה תקשורת? תהיה טלביזיה? תהיה עיתונות?

מר פבל פולב : אין לי שום מושג.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני שואל אותך.

מר פבל פולב : אין לי שמץ של מושג.

מר רון נחמן – ראה"ע : אין לך שמץ של מושג. בסדר. אני שואל אותך שאלה נוספת בקטע הזה – הטלפונים שהם אנשי הקשר שלך, אתה יודע את השמות שלהם?

מר פבל פולב : אנשי הקשר שלי?

מר רון נחמן – ראה"ע : כן, שאתה נתת להם הנחיות. אתה מכיר את השמות?

מר פבל פולב : אני לא נתתי הנחיות לאף אחד.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא נתת את ההנחיות. או קיי, בסדר גמור.

מר פבל פולב : לא נתתי את ההנחיות.

מר רון נחמן – ראה"ע : זה פשוט מדהים, אתה יודע, פבל? אתה רוצה שאני אגיד לך

באיזה מקומות הם ברשימה שלך?

מר פבל פולב : אתה מדבר על אלכס קפלן?

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא יודע על מי. אני שואל אותך. אתה לא יודע, נכון?

מר פבל פולב : גם מה שמפורסם בעיתון ומה שרשום,

מר רון נחמן – ראה"ע : אני דיברתי. אני דיברתי עם האנשים שאתה נתת את

הטלפונים שלהם, לא מישהו אחר. תלך תמכור את הסיפורים האלה לסבתא שלי.

מר פבל פולב : לכל האנשים שעובדים בשכר ורוצים שהאירוע הזה יתקיים.

מר רון נחמן – ראה"ע : 100%. בסדר גמור. אתה יודע, פבל, יש גבול מסוים שאפשר

לרמות את כל העולם, אי אפשר יותר מזה. חברים, אנחנו, הרי אין לנו פה החלטה, כי

הדיון הזה, כמו שכתבתי, עדכון על המצב. אני נורא מצטער, אני אומר לכם, אחרי

שהיתה לי שיחה גם עם אלכס מילר וגם עם פאינה, שני אנשי ישראל ביתנו, אמרתי

להם, כשאחד עושה את מה שהוא עושה מהמקפצה, אז הוא 'חרבן' אירוע שלם.

האירוע הזה היה צריך להתבצע על ידי קוקי.

מר חיים ביטון : תעדכנו שבסופו של יום יש מחר אירוע.

מר רון נחמן – ראה"ע : שניה אחת, אני רק אומר את הדבר הזה, תסלח לי, קוקי,

אני רוצה להסביר פה למליאת המועצה. הרי אני יודע מה אומרים. הרי מה יגידו?

מר יחיאל טוהמי : רון, זו טעות שלך, מצטער. מצטער, אתה פה נפלת בגדול.

מר רון נחמן – ראה"ע : כאן הטעו אותי.

מר יחיאל טוהמי : אתה רצית פה להיות בסדר בעניין הזה ופה ניצלו אותך,

ניצלו אותך לרעה.

מר רון נחמן – ראה"ע : הונו אותנו. אני אומר לך, יחיאל טוהמי, אני קיבלתי

הצעה, בקשה לאירוע ממלכתי. התוצאה שלו, כפי שאמר היועץ המשפטי, והסברתי את

זה לאנשים שבמפלגה שלו, הפך להיות אירוע פוליטי מפלגתי.

מר יחיאל טוהמי : אתה ממלא מקום שלו. אתה ממלא מקום שלו. אתה ממלא

מקום שלו, אני אומר לך את זה, תסלח לי, לא היה דבר כזה. 12 שנה בעירייה, בחיים

לא ככה התנהגו. אתה ממלא מקום שלו, תסלח לי.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא ממלא מקום,

מר יחיאל טוהמי : אני אגיד לך למה. בזה שנתת לו לעשות מה שהוא עשה, זה

יריקה בפרצוף שלך ויריקה בפרצוף של כולנו, בפנים. 10 שנים התנהג אליך בכבוד, 10

שנים, יצא מהמשרד – התנהג בכבוד. עזוב אותך, בחיידך, רון. הוא אומר – מי אתה

בכלל? רון, אתה ממלא מקום שלו, לצערי, עד הישיבה הזו לפחות.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני קודם כל שמח שנתת לי תואר ממלא מקום של פבל.

מר יחיאל טוהמי : כן, עם ההתנהגות שלו,

מר רון נחמן – ראה"ע : לפי הפרסום בעיתון אני באמת לא קיים בכלל. אני לא קיים.

מר יחיאל טוהמי : הוא לא נותן לך כבוד, רון, סליחה, הוא לא נותן לך כבוד. בושה. בושה. הסתובבתי איתך, הייתי באמריקה. בושה. אתה יודע מה, אנשים מעריכים אותך, מכבדים אותך. בא בן אדם, שנה וחצי, עוד לא שנה חלב של ציפורים, הוא כבר פה, תסלח לי, משתין עליך.

מר רון נחמן – ראה"ע : תראה יחיאל, אני ראיתי את הדבר הזה, את התופעה הזאת בחומרה גדולה. מאחר שלא הייתי כאן, הייתי עסוק עם האבל של האמא שלי וגם בחופשה, עם מי שהייתי בקשר זה עם היועץ המשפטי, הייתי בקשר עם מבקר העירייה, הייתי בקשר עם המנכ"ל. אני רואה את זה כהפרה של כל האמון של ממלא מקום בראש העיר. ואני אומר דבר כזה, כשכותב עורך הדין שלו בסעיף שיתנו לי, יעשו לי טובה, ואם ראש העיר ירצה לדבר הוא ידבר, עורך הדין שלו, של מ"מ ראש העיר, שתובע את העירייה ואותנו, הוא כותב בסעיף של מה שהוא כתב לשרון, תקשיבו, שאם ראש העיר ירצה לדבר, אז הוד רוממותו פבל, ממלא המקום, והאמרגן, יתנו לי לדבר.

מר יעקב עמנואל : זה מה שהוא אומר לך, תראה, רון,

מר יחיאל טוהמי : אמרתי לך, הוא ראש העיר.

מר יעקב עמנואל : אני אגיד לך משהו רון, במשפט אחד, ולא בהתרסה, זה

הפרי המורעל של ההונאה שהובילו אותך אז. זה התוצאה, זה הפרי המורעל שהבטיחו,

גב' חנה גולן: של העיבור אז.

מר יעקב עמנואל: של העיבור אז, אתה מבין?

מר רון נחמן – ראה"ע: כן.

מר יעקב עמנואל: היה פיצול בינו לבינו, אחר כך ראית כל מה שקרה.

מר יוסי חן: איזה פיצול? אנחנו ביחד. הצבעתי בעדו, שיתנו לו את

המשכורת. רציתם להוריד לו משכורת, הייתי איתו. הצבעתי לו לממלא מקום. למה פיצול?

מר רון נחמן – ראה"ע: בבקשה, פבל, משפט לסיום.

מר פבל פולב: אם הפלייר היה יוצא בזמן,

מר חיים ביטון: פבל, אל תגיד את זה, למה אני פה שותק שעתיים.

מר מקס צ'רנוגלז: לא שלך אבל. הוא לא מדבר על הפלייר שלך.

מר חיים ביטון: אל תגיד אם היה יוצא בזמן. סליחה שאני אומר את זה.

מר פבל פולב: לא, לפי הפרוטוקול של חנה, שזה היה מתוכנן לצאת בזמן מסוים.

גב' חנה גולן: כי ככה אנחנו עושים לכל אירוע.

מר פבל פולב : אז אני רוצה להגיד, אין לי שום דבר נגד הבינתחומי ונגד קוקי, שיהיה רשום בפרוטוקול, התנהג, אין לי שום טענה ואני גם לא רוצה לטעון טענות. אם הפלייר היה יוצא לפי הפרוטוקול בזמן שאתם רציתם, אין סיכוי שאנשים היו מגיעים לאירוע. אז לא היו מחפשים מקור פרסום אחר,

גב' חנה גולן : זאת השערה. אבל עשינו עשרות אירועים וברוך השם הגיעו.

מר פבל פולב : בסדר. אז אני מסביר למה המפיק חיפש מקור פרסום אחר ומה שקרה, זה הכול.

מר רון נחמן – ראה"ע : אבל תגיד לי, זה עניינד או עניינה של עיריית אריאל? אני שואל אותך.

גב' חנה גולן : למה המפיק לא כתב ראש העיר כמו שהוא כתב במעלות?

מר פבל פולב : את זה צריך לשאול את המפיק. לא אותי, אני לא עשיתי את הפרסום, ואל תגידו שפבל עשה.

גב' חנה גולן : והמפיק יודע את הטלפונים של האנשים,

מר פבל פולב : ואל תגידו שהעיתון שיוצא, אין שום קשר לפבל,

מר רון נחמן – ראה"ע : תקריא את הסעיף הזה בבקשה. תקריא את הסעיף הזה.

עו"ד שרון שטיין : סעיף ש-מה?

מר רון נחמן – ראה"ע : זה שהוא כותב שאם ראש העיר ירצה לדבר, תקריא את

הדבר הזה, נחלק את זה לכל חברי המועצה.

עו"ד שרון שטיין: "בשם מרשי, מר פבל פולב, סגן ראש עיריית אריאל, ו-ג.ג. בן אור בע"מ, הריני לפנות אליך כדלקמן: האירוע נשוא מכתבי זה נועד לציון 20 שנה לגל העלייה הגדול שהגיע לישראל מארצות חבר העמים בראשית שנות ה-90. האירוע מיועד ליוצאי חבר העמים בעיר אריאל, אשר הכנתו והפקתו התנהלו במשך החודשים האחרונים, צפוי להתקיים בעוד 4 ימים, ביום ה-23.8.2010. עיריית אריאל אישרה את קיום האירוע, מממנת ומבצעת את הפקתו דפקטו באמצעות החברה העירונית לתרבות (הכוונה למתנ"ס). אתמול, 5 ימים לפני האירוע, קיבל מרשי, מר פבל פולב, מכתב ממר חיים ביטון, מנכ"ל עמותת המרכז הבינתחומי, להלן העמותה, ולפיו העמותה אחראית מטעם העירייה על הפקת האירוע אינה מתכוונת להפיק את האירוע במתכונתו הנוכחית והיא מפסיקה את העבודה על הפקתו. מרשתי, ג.ג. בן אור בע"מ, קיבלה אף היא מכתב דומה, לפיו האירוע לא יתקיים. "הנימוק" לסירוב העירייה והעמותה להפקת האירוע, כאמור בסעיף 2 למכתבו של מר ביטון, הינו שעל פי האמור במכתבך מיום 17.8.2010 למר ביטון, מכתב שהעתק ממנו מצורף למכתבו של מר ביטון אל מרשי, עיריית אריאל לא תעביר תקציבים לאירוע בעלי גוון מפלגתי פוליטי. עיון במכתבך מיום 17.8.2010 "מגלה" שהבסיס להחלטה, החלטה אישית שלך (כאילו שלי) ולפיה מדובר באירוע מפלגתי, הינו פרסומים שהובאו לעיונך מהם עולה כי האירוע הינו אירוע פוליטי מפלגתי של מפלגת ישראל ביתנו. לא למותר לציון שלמכתבך זה או למכתבו של מר ביטון אל מרשי, כאמור בסעיף 2, לא צורפה כל אסמכתא לתמיכה בטענה לפיה האירוע הפך לאירוע מפלגתי ופוליטי ולא בכדי. מרשי קיבלו בתדהמה את ההודעה בדבר ביטול האירוע. מדובר באירוע לציון 20 שנות עליה מרוסיה. לא יכולה להיות מחלוקת כי המדובר בנושא ערכי ראוי ו-א-פוליטי בעליל, והראיה היא כי עיריית אריאל אישרה את קיום האירוע, תקצבה אותו והסמיכה את החברה העירונית לתרבות להפיקו בעבורה. לא למותר לציון כי בחלק הארי של מימון האירוע נושא בכלל המשרד לקליטת עליה של ממשלת ישראל, וחזקה היא שממשלת ישראל לא תממן ולא תתקצב אירועים פוליטיים. 7. לא זו אף זו, ראש עיריית אריאל בכבודו ובעצמו אמור להיות המארח באירוע ואחד הנואמים

המרכזיים בו. 8. תוכן האירוע עצמו הינו אמנותי תרבותי, המושתת על הפולקלור והתרבות העשירה של העולים מברית-המועצות וחבר העמים. צפויים להופיע באירוע אמנים רבים וכן להקה מרוסיה שמגיעה לארץ במיוחד לצורך ההופעה באירוע ושמרשתי כבר שילמה את כל ההוצאות הכרוכות בהבאתה – טיסות, בתי מלון וכיוצא באלה, ומחצית מעלות ההופעה. האירוע הינו אירוע רחב היקף, מתוכנן לכלל תושבי הישוב והסביבה, וההערכה היא שצפויים עוד להשתתף בו כ-10,000 איש שאין להם שום זהות פוליטית".

פה אני עושה 'פאזזה' קטנה, האישור של המשטרה שניתן לאירוע היה ל-1,000. 10. מרשי, מר פבל פולב, פנה אליך במכתב נרגש והבהיר לך שלא מדובר באירוע פוליטי מפלגתי של סיעת 'ישראל ביתנו' או כל סיעה אחרת והכול סערה בכוס מים. הבינותי כי כל "קצפד" יצא על פרסום כלשהו שהופיע בעיתון המקומי שהופץ באריאל. דומני כי הדברים יצאו מפרופורציה לחלוטין ודומה כי המטרה של ביטול האירוע משיקולים זרים לגמרי התקבלה אצל מאן דהוא בעירייה. והטענה כי המדובר באירוע בעל אופי פוליטי הינה רק אמתלא דחוקה שנועדה לתרץ את ביטולו של האירוע.

12. אף כי מיותר לציין, אבהיר את שבוודאי ידוע לך ולהנהלת החברה העירונית (הכוונה היא כל הזמן למתנ"ס), והוא שהפרסום בעלון שהוציאה 'ישראל ביתנו' באריאל בשפה הרוסית היה פרסום שבוצע על ידי מרשתי, מפיקת האירוע, בתשלום מלא, ולצורך הבאת דבר קיומו של האירוע לידיעת ציבור יוצאי מדינות חבר העמים, אשר חלק לא מבוטל ממנו, ביחוד המבוגרים, קורא אך ורק עיתונות רוסית.

תוכנית האירוע כפי שאושרה על ידי העירייה והנהלת החברה לא שונתה. תכני האירוע, שכולם אמנותיים, מוסיקאליים, פולקלוריסטים, היו ונשארו כפי שהוצגו לעירייה ולהנהלת החברה העירונית. ראש העיר (אם ירצה) ינאם ויהיה המארח. כל שהיה הוא שיהיה והדברים ברורים. לא קרה שום דבר ולא נעשה דבר שיש בו להפוך את האירוע לאירוע פוליטי כטענתך.

בכל הכבוד, דומה כי נחפזת להסיק מסקנות ולמרבה הצער מבלי לקבל לפני כן את עמדתו של מרשי, סגן ראש העיר, מממלא מקום ואחראי תחום הקליטה, אשר יזם את האירוע ועשה ימים כלילות לצורך הוצאתו".

פבל, זה עורך-הדין שלך כותב. אני לא רציתי להקריא את המכתב הזה. "ועשה ימים כלילות לצורך הוצאתו אל הפועל וכן אפילו בלי לשמוע אף את מפיקי האירוע, שלהזכירך הם גוף חיצוני מקצועי בלתי תלוי, בלתי פוליטי לחלוטין". פה אני שוב פעם חייב לעשות 'פאזזה' ולהעיר, שוב פעם, העירייה, הסיבה הראשונה שהעירייה לא מפיקה את האירוע הזה באופן ישיר, זה שוב פעם, בגלל שהתעורר חשש שחלק מההופעות והנושאים ימומנו מכספים שאנחנו לא יודעים מה המקור שלהם. קוקי, יש לו אמצעים משלו, הוא יכול כן לקבל תרומות.

מר יעקב עמנואל : יוצא כאן שהעורך דין משקר, כי פבל אומר שאין לו יד, והעורך דין אומר שכן. אז העורך דין משקר.

עו"ד שרון שטיין : מנו, אל תכניס אותי. אני לא יודע, אני לא רציתי להקריא את המכתב הזה.

מר פבל פולב : אני אמרתי שאני מפיק את האירוע?

מר יעקב עמנואל : אני לא אומר שאתה מפיק.

עו"ד שרון שטיין : פבל, אם אתה לא משותף באירוע, אז בשביל מה העורך דין שלך אומר לי למה לא התייעצתי איתך? הוא כותב פה, הוא אומר – למרבה הצער, מבלי לקבל לפני כן את עמדתו של מרשי, סגן ראש העיר. אם אתה לא היית מעורב, בשביל מה הייתי צריך לקבל את העמדה שלך? הרי לא הייתי צריך לקבל את העמדה שלך.

מר פבל פולב : מעורב ב-להפיק אירוע, זה לא שלא מעורב.

מר רון נחמן – ראה"ע : זה מעורב ירושלמי.

מר פבל פולב :

כל אחד עם הדעה שלו.

עו"ד שרון שטיין : אבל בשביל זה לא רציתי להקריא לזה.

"להווה ידוע לך שהחלטתך התמוהה פוגעת ברגשותיהם של אלפי תושבי העיר. תמוה בעיני שהחלטה הזו נעשית בינך לבינך, לא עם בחינה מעמיקה ובירור עם כל הגורמים והגופים הנוגעים בדבר. מרשי, מר פולב, פנה אליך אתמול עד שעות הלילה בניסיון לקיים איתך בירור מקיף ואמיתי, אלא שאתה, מסיבות השמורות עמך, דוחה את מרשי ב-לך ושוב, ככל הנראה,

מר פבל פולב :

אלפי אנשים הוזמנו.

עו"ד שרון שטיין : פבל, אני מקריא – "דוחה את מרשי ב-לך ושוב" – אני

מקריא מה שעורך הדין שלך כתב. "ככל הנראה מתוך מטרה למשוך את הזמן, בידיעתך כי אנחנו בפתחה של חופשת סוף השבוע וככל שנמשוך את הזמן כך יקטנו הסיכויים שמרשי יוכלו לבטל את החלטתך בדבר ביטול האירוע.

18. אשר על כן ולאור כל האמור, הנני להודיעך שמעתה ואילך ינוהלו המגעים מול מרשי באמצעותי בלבד ואני דורש לקבל מענה מידי לדרישת מרשי לקיום האירוע במועד ובמתכונת שסוכמו".

ואני מזכיר לכם, שאילו היה מגיע מטעם האמרגן, הוא היה מופנה לקוקי והיינו סוגרים את העניין הזה. הפנייה גם בשם פבל.

"בכוונתי ליצור עמך קשר טלפוני מידי לאחר משלוח מכתבי זה בפקסימיליה, בניסיון אחרון למציאת פיתרון למחלוקת, במטרה להימנע מפניה לערכאות. אני מקווה כי תשכיל להידבר עמי ולהגיע להבנות שיאפשרו את קיום המופע. בכך תמנע עוגמת נפש מציבור שלם המצפה לאירוע בכליון עיניים.

יחד עם זאת, אבקש להבהיר שבאם תתעלם מפנייתי זו, או לחילופין, באם לא נגיע להסדרים והבנות שיאפשרו את קיום האירוע, יפנו מרשי לבית-המשפט המוסמך עוד היום, בבקשה מתאימה, גם אם הדבר כרוך בפנייה לשופט תורן מחוץ לשעות העבודה המקובלות. מכתבנו זה נכתב בצוק העיתים, אינו ממצה את מכלול הטענות מהעניין

נשוא המכתב ומהתנהלות הרשות המקומית על עובדיה ושלוחיה, ואין בו לראות מיצוי טענות וזכויות מרשי. מכתבי זה ישמש כראיה בהליכים משפטיים."

מר יחיאל טוהמי : אני מציע לך, אני רואה שאין לך אמון בראש העיר, תתפטר. תתפטר, אני מציע לך, תתפטר. תודיע פה למועצה שאתה מתפטר. זו בושה. מה שעכשיו זה בושה.

מר רון נחמן – ראה"ע : עכשיו אני אדבר איתו דרך עו"ד מרחב, כי הוא רק המוסמך.

עו"ד שרון שטיין : עכשיו אני חייב להקריא את התשובה.

מר יוסי חן : אפשר ליועץ המשפטי שאלה? אם בכלל יש אופציה כזו לממלא מקום לתבוע את ראש העיר. אני לא מבין.

עו"ד שרון שטיין : אני לא נכנס כרגע.

מר יוסי חן : לא, אני רוצה לדעת מבחינה משפטית.

עו"ד שרון שטיין : אתה לא מצפה לתשובה שאני אשלוף אותה עכשיו על המקום.

מר יוסי חן : אני מצפה לתשובה מקצועית. ממלא מקום תובע את ראש העיר. מי מטיל סמכויות על מי? אני רוצה לדעת.

עו"ד שרון שטיין : יוסי, אם אתה מצפה לתשובה מקצועית, אתה גם באותה מידה צריך לצפות שלא תקבל את התשובה על המקום עכשיו.

מר יחיאל טוהמי : אני מציע שיתפטר.

עו"ד שרון שטיין : זה מכתב תשובה שכתבתי על המכתב הזה. אני אומר, עוד

לפני שראיתי את המכתב של עורך הדין, דיברתי איתו והיתה לנו שיחה ידידותית, אז קחו את הדברים גם בפרופורציה.

"בהמשך לשיחתנו הטלפונית, בדקתי שוב את הנושא עם מקבלי ההחלטות בעירייה וזה לקח לי זמן כפי ששמת לב. לצערי אין באפשרות העירייה בפרק הזמן הקצר שנותר להשיב את הגלגל לאחור באופן שיאפשר לה להעמיד את חלקה במימון כספי הציבור של האירוע. הובא לידיעתי כי ראש העיר כבר הודיע לשרה לנדבר כי העירייה איננה מתכוונת ליטול חלק באירוע ומר פולב בעצמו החל להודיע על כך ברבים, כפי שהוא בעצמו מעביר הודעות SMS. (לא הבאנו את ההודעות, אבל יצאו הודעות SMS).

עם זאת, אשוב ואבהיר כי העירייה לא תמנע מאף גורם מלקיים את האירוע על חשבוננו ואחריותו, ועל מנת להקל בדברים, העירייה מוכנה לתת לצורך העניין את פארק ז'בוטינסקי, לסייע בעניין מול גורמי השיטור והרישוי. (מר פולב אמור לדעת כי קיים נוהל מסודר שמטפל בכך). לאור המייל האחרון שלך אין בדעתי להתנגח עמך או להשיב באותן מטבעות לשון וניסוחים. אני לוקח לתשומת ליבי את האמור במייל ולכן אינני מוצא לנכון להתייחס בשלב זה לגיליון הציונים שחילקת לי, גם ללא שיחתנו הטלפונית, ראוי היה שהדברים היו נבדקים פעם נוספת לפני שהיו נכתבים. כך או כך, אינני מוצא לנכון לחלק גיליון ציונים נגדי. בעיקר נכונים הדברים לגבי הטענות בדבר עיכובים בבדיקה. מבחינתי הנושא עלה וצף על פני השטח עם הפצת העיתון 'אריאל ביתנו' (שהבנתי שזה השם של העיתון), דבר שאירע לפני מספר ימים, ולאחר שנתבקשה התייחסות מבקר העירייה אשר פנה אלי בבקשה לבדוק את הנושא. עם זאת אבקש להתייחס בקצרה למספר נושאים העולים ממכתבך :

1. בראש וראשונה ראוי להזכיר את נסיבות עריכת האירועים. במקור מדובר ביוזמה של משרד לקליטת עליה, אשר היה מוכן להעמיד מימון לעריכת אירועים לציון 20 שנה לקליטת העליה מארצות חבר העמים, בתנאי שהרשות המקומית תהיה מוכנה להעמיד סכומים נוספים מטעמה וכן להעמיד לצורך העניין משאבים עירוניים נוספים, כגון פיקוח, תשתיות וכו'.

2. עריכת האירועים אינם בגדר חובה. היא לא נכפית על ידי המדינה. והתשלום של המדינה מותנה בביצוע אירוע בפועל.

3. עיריית אריאל היתה נכונה לקיים אירוע מציין 20 שנה לקליטת העלייה בצורה ממלכתית, המכבדת את העיר, ראש העיר, מועצת העיר ותושבי העיר, עולים כוותיקים. לשם כך היתה מוכנה להעמיד לרשות האירוע את המרכז הבינתחומי, שהוא הגוף המקצועי המטפל באירועים מסוג זה. אציין כי בפועל טרם הוצג בפני העירייה הסכם בין המרכז הבינתחומי לבין חברת ההפקות וכלל לא ברור על בסיס מה בוצעו כל הפרסומים וחולקו הבטחות והתחייבויות.

4. בפועל עיריית אריאל מוצאת את עצמה מעורבת באירוע פומבי (אשר לטעמי בשלבים אלה הוא ממש נכפה עליה) אשר בפועל מופק על ידי שולחיד, שמחליטים מי מופיע, מתי יופיע, כמה זמן יופיע, איפה האירוע יפורסם, מי מזמין האירוע. (ופה באמת שאלתי אותו) – האם פבל פולב הוא מזמין לאירוע? האם לא ראוי כי ראש הרשות ומועצת העיר יזמינו לאירוע של העירייה? האם מר פולב לא מכיר פרסומים דומים שהתייחסו לאירועים רבי משתתפים כגון פסטיבל 'בריא בריא'? וכל זה נעשה בהיסח הדעת? אודה באם אוכל לקבל אסמכתא בדבר אישור שניתן על ידי העירייה "בתוכן האירוע" (כי הוא אומר שאושרו לו כל הדברים). בעניין זה אציין כי עד כה ראש העיר לא ידע שהוא המארח ואפילו לא נאמר לו מתי הוא אמור לנאום באירוע. מר פולב אפילו לא טרח לברר עם ראש העיר האם הוא מעוניין לנאום ובאיזו צורה, בשים לב לכך שמר רון נחמן קם זה עתה משבעה על מות אמו. קצת מחשבה והתחשבות לא היתה מזיקה.

5. לא ניתן לכפות על הרשות המקומית הוצאה כספית עבור אירוע שבסופו של דבר הוא אירוע וולונטרי. כמובן, ככל שיינתן צו שיפוטי שמחייב את עיריית אריאל להוציא את הכספים האלה, היא תכבד אותו.

6. מ"מ ראש העיר נושא בתפקיד ציבורי. אין זה מתפקידו לעסוק בהפקת אירועים, חשובים ככל שיהיו. דברים אלו הובהרו לו מספר פעמים. לצערנו מר פולב החליט לעשות באירוע כבשלו, תוך כדי חריגה מתפקידו ומאחריותו

הציבורית ותוכן הפרסומים, אשר אנחנו חלוקים אודות היקפם, דובר בעד עצמו, ועל כך איננו יכולים...

7. משיחות שערכתי הן עם המנכ"לית, הן עם מנהל המתנ"ס, הובהר לי כי בכל פעם שעלה הנושא הכספי והחשש מחריגה מן התקציב, הצהיר מר פולב כי הוא ידאג לכספים. מעבר לעובדה כי הוא עוסק בהפקת האירוע, מתעורר החשש שהוא גם עוסק בגיוס כספים לאירוע, על כל הזהירות הרבה שיש לנהוג בכך (בפועל אף אחד בעירייה לא יודע מי מממן את המופעים ששולחך כללו בפרסומים שהפיצו ברבים ומה המקור לכספים האלו. מר פולב מפנה כל הזמן לאיזו שהיא עמותה מסוימת. אין בדעתי להיכנס לכיסם של אחרים. עם זאת ברור כי הסכום של כספי הציבור במימון הוא זניח, אז מן הסתם מי שדאג להזמנת אמנים בסכומים כה גדולים יכול לדאוג גם ליתרת הכספים ולא לסבך את העירייה באירוע שממנו נודף ריח פוליטי ומן הסתם בנושאים הנוגעים גם לנושאים של מימון בחירות ומפלגות.

8. כפי שצינתי בשיחתנו הטלפונית, לא בכדי לא מצאתי לנכון להרחיב בפסקה האחרונה של מכתבי (יש מכתב שכתבתי לפבל, שהתייחסתי שמה לכמה נושאים שלא הרחבתי עליהם בכוונה). אני מציע שתשוב ותעיין בדברים, תבדוק את הדברים מול שולחך, תבדוק את הבדלי הניסוחים של ההודעות ואני מניח שיש בידי מר פולב גם את הגרפיקה של הפלייר וגם את הפרסומים באתרי האינטרנט. תבדוק של מי מספרי הטלפון שפורסמו בחלק מן הפרסומים, מה עונים לפונים בטלפונים האלה. תבדוק מי ניסח עבור מר פולב את תשובתו למכתבי. תבדוק עם מר פולב את הודעות ה-SMS שהוא מפיץ, יתכן ועל חשבון הטלפון שהועמד לרשותו על ידי העירייה. אני מניח שהמסקנות יהיו שונות ולו במקצת.

9. כמובן שאודה על צירוף כל מכתבי, כולל המכתב הקודם, כולל מכתבי זה, לכל בקשה שתוגש לבית-משפט אם תחליטו לנקוט בהליכים".

מר יחיאל טוהמי : אני מציע, רון, באמת, יש פה חוסר אמון ביניכם, יש פה אי

כיבוד, באמת, אין פה כבוד הדדי. כלומר, הוא לא מכבד אותך כראש עיר. באמת אני

אומר לך. הוא עושה לך טובה שהוא מזמין אותך. בנית עיר, 33 שנה, עכשיו הגיע מר פבל פולב והוא בונה את העיר? באמת יש פה, אני שומע שיש פה באמת אתה עושה טובה לראש העיר. אני רוצה להציע לך, אני מציע לך באמת, עניין של כבוד, תתפטר, תתפטר. אם לא, אני מבטיח לך דבר אחד – שהוא מפטר אותך.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה רוצה להגיד משהו לפני שאנחנו סוגרים?

מר מקס צ'רנוגלז : כן, משהו קצר.

מר רון נחמן – ראה"ע : בבקשה, צ'רנוגלז.

מר מקס צ'רנוגלז : קודם כל אני, עם חלק מהדברים שאמרו פה אני מסכים, עם חלק מהדברים שאמרו אני לא מסכים בכלל. כי כן לפעמים עושים, לגבי אירועים אני מתכוון, עושים אירועים בקבוצות שונות של אנשים. אני עכשיו לא מתייחס אם זה העירייה מארגנת או לא העירייה מארגנת, אבל עושים בכל מיני מקומות, וזה לא תמיד אומר שרוצים לחלק את האנשים. ודואגים גם לזה שזה לא יצור רושם כזה. אני יכול להגיד שבמקרים שהתייעצו איתי למשל, אני ועוד כמה אנשים תמיד היינו בעד זה שגם העיתון הזה ייצא חצי לפחות בעברית, שאנשים לפחות יבינו מה כתוב שם, ולא יהיו כל מיני דברים,

מר פבל פולב : את העיתון לא אנחנו הוצאנו. יש לנו ביקורת על העיתון גם כן.

מר מקס צ'רנוגלז : כן, רגע, שניה. כי עכשיו אנשים כאילו, חלק מהדברים סתם, חושבים שמישהו אמר להם, תרגם בערך. יש דבר אחד שהפריע לי, חנה, ואני חושב שזה היה יכול לחסוך את כל הבלגאן הזה מהתחלה מהתחלה, שסיפרת את השתלשלות העניינים כשהזמינו חלק מהאנשים, לא חלק, אנשים מסוימים לדבר על האירוע בהתחלה,

גב' חנה גולן: אנשי מקצוע.

מר מקס צ'רנוגלז: כן, כן.

גב' חנה גולן: אני יודעת מה אתה רוצה להגיד.

מר מקס צ'רנוגלז: מה?

גב' חנה גולן: הוועדה. ועדת קליטה.

מר מקס צ'רנוגלז: לא. כמעט.

גב' חנה גולן: אנשי מקצוע מספיק.

מר מקס צ'רנוגלז: ממלא מקום ראש העיר, גם דיברתם על הסכמים

קואליציוניים, כתוב שהוא אחראי על הקליטה. ואני חושב, גם אגב לא היה מזיק שגם היו מזמינים את ועדת קליטה, כי אני במקרה גם קצת בוא נגיד מבין,

גב' חנה גולן: ועדת רפרטואר אתה מתכוון שוועדת קליטה תהיה?

מר מקס צ'רנוגלז: לא. זה את אמרת. אני לא התכוונתי לזה בכלל, למרות

שאני במקרה גם מבין בזה. אבל לא יודע, איכשהו היה צריך לערב גם בן אדם שהוא אחראי על הקליטה, באירוע כזה,

גב' חנה גולן: סליחה.

מר מקס צ'רנוגלז: לא, רגע, שניה, אני לא בא בטענות, אני אומר, זה יכול היה

לחסוך את כל הבלגאן הזה, אולי, אני חושב. אני מקווה גם.

מר רון נחמן – ראה"ע: מקס, יש לי שאלה אליך. אתה פרסמת באתר שלך. מי הסמיך אותך?

מר מקס צ'רנוגלז: מה?

מר רון נחמן – ראה"ע: לפרסם. אתה חבר מועצת עיר. איך אתה פרסמת, הרי זה אתר פרטי שלך, אין לי בעיה, אני אקח את התרגום שכתוב אצלך באתר שלך, בסדר? אני לוקח את התרגום של העיתון הזה שיצא. אני אתן לך את הפרסום של ידיעות תקשורת לפני זה עם חברת אפיקים ואת התגובה אחר כך של חברת אפיקים, התודה לפבל פולב על התחבורה. אני אתן לך עוד כמה כאלה, אחד אחרי השני.

מר מקס צ'רנוגלז: אין את זה באתר שלי.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא אצלך. בעיתון הזה רק ככה – אריאל נוסדה ב-1990. עד לפני שפבל פולב היה מ"מ ראש העיר המצב היה מחורבן, קשה מאד.

מר פבל פולב: לא נכון.

מר רון נחמן – ראה"ע: אל תגיד לי, כתוב במילים שלך.

מר פבל פולב: כן, במילים שלי.

מר רון נחמן – ראה"ע: הוא בא והציל את אריאל. אין לי בעיה בקטע הזה. זו זכותו, פרופגנדה, כל מפלגה יכולה לעשות. אבל אל תגיד לי בעיתון שכזה,

מר פבל פולב: מי תרגם לך את העיתון?

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא צריך להגיד לך. כמו שאתה לא אומר לי מי עומד בהפקה. תגיד לי אתה, פעם אחת לפרוטוקול, שנשמע, שלא תשקר. זה הכול.

מר פבל פולב : על איזו הפקה אתה שואל?

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה לא מבין מה אני מדבר, בסדר. אתה שומע, מה שקורה פה, אני בעד שמפלגה פוליטית תעשה את כל מה שהיא צריכה לעשות. זו זכותה, היא בשביל זה קיימת. אין לי בעיה. אנחנו קבענו כאן באריאל, לפני הרבה שנים, שאם רוצים לעשות אירוע פרטי מפלגתי, אז המפלגה שוכרת את המקום, משלמת כסף, יש נוהל, יש נוהל מסודר. אם האירוע הוא ממלכתי, יש נוהל כתוב לעשות אותו. פה, מה רצו לעשות? את הכסף הממלכתי של הממשלה והרשות המקומית רצו לשים באירוע. מעבר לכסף הזה, אדון ממלא מקום ראש העיר אמר שצריך עוד איזה 50,000, שהוא אומר – לא בעיה, כסף זו לא בעיה. אז מה הבעיה? ככה הוא אמר.

מר פבל פולב : זה לא 50,000, זה הרבה פחות.

מר רון נחמן – ראה"ע : הרבה פחות. אמרתי לו – אתה דואג לזה? הוא אומר – כן. עכשיו, שאל היועץ המשפטי – אפשר לדעת את מקור הכסף?

(מדברים ביחד)

מר פבל פולב : אני הייתי במקום שעושים אירועים לקבלת תרומה, מארגנת ערב תרומות, הייתי בכמה הפקות כאלה, ואז פניתי שהם יכולים לתרום גם להפקה הזאת, למה לא? המטרה היתה טובה.

מר רון נחמן – ראה"ע : כוונה נהדרת.

מר פבל פולב : גם העמותה היא חוקית.

מר מקס צ'רנוגלז : אם בהתחלה היו עושים אחרת אולי היה, לא יודע,

מר רון נחמן – ראה"ע : אם הוא לא היה מתערב בהפקה, כמו שאף אחד לא התערב במשך 32 שנה,

גב' חנה גולן : הוא מוביל לזה שחברי מועצה צריכים להיות,

מר מקס צ'רנוגלז : לא, לא חברי מועצה.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, לא, לא.

מר מקס צ'רנוגלז : לא חברי מועצה.

גב' חנה גולן : אז מי?

מר מקס צ'רנוגלז : הוא אחראי על הקליטה?

גב' חנה גולן : ראש העיר קובע מה הוא עושה, לא אתה ולא אני.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני קובע. אני קובע.

מר מקס צ'רנוגלז : בסדר.

מר רון נחמן – ראה"ע : אבל את ההפקה, גם אם הוא אחראי נניח על נושא קליטה, הוא לא מפיק.

מר פבל פולב : איזה הפקה? התוכן היה סגור. איזה הפקה?

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה מפיק. אתה הפקת.

מר פבל פולב : בסדר, אתה רוצה להגיד שאני מפיק.

מר רון נחמן – ראה"ע : הוא סיבך את כל העולם.

עו"ד שרון שטיין : הוא אחראי על תחבורה והוא שם את השילוט בעיר?

מר מקס צ'רנוגלז : הוא לא שם שילוט, אבל יכול להיות ששואלים אותו.

עו"ד שרון שטיין : אבל לא משנה. יש ועדת תחבורה. אם זו תוכנית חניה לעיר, אז אתם תיכנסו,

מר פבל פולב : התוכן היה סגור. הבעיה היתה רק לפני הפרסום, כי לא היה זמן, זה היה כבר לפני האירוע, והתוכן שרציתם לפרסם בזמן זה לא היה יעיל בכלל. בגלל זה כל זה קרה. זה הכול. אם לא העיתון, היתה בעיה? תראה את הפלייר, זה לא קשור לעיתון בכלל. למה אתם הבאתם עיתון? למה לא הבאתם פלייר לפה? מה קשור אלי הפרסום? אני פרסמתי את העיתון?

גב' חנה גולן : איזה פלייר?

מר פבל פולב : פלייר היה מוכן. לא העבירו פלייר?

עו"ד שרון שטיין : אפשר שניה? בוא אני אסביר לך משהו.

מר פבל פולב : אני לא רוצה פה להתווכח על הדברים האלה.

מר רון נחמן – ראה"ע : בטח שלא. בחקירות יותר טוב מאשר בבית-משפט.

עו"ד שרון שטיין : בוא אני אגיד לך, תראה, אני לא חושב, האמת, גם את המכתבים אני לא רציתי לקרוא, אני לא חושב שזה הפורום להתחיל לפתוח את כל הנושא הזה, גם בגלל שיש ויכוח משפטי פה שהוא ויכוח משפטי ברמת הנטו. אני לא חושב שזה צריך, אתם כחברי מועצה לא צריכים להיכנס לנישה הזאת. אני אגיד לך דבר אחד, מה שכן, וזה מה שכן עניתי לפבל ברמת העיקרון, בלי להקריא את המייל שלי. תראה, אני בתור רשות מקומית, והפעם אני אומר אני, בתור הרשות המקומית, זה לא מעניין אותי אם זה נעשה בכוונה, זה לא נעשה בכוונה, זה לא מעניין אותי. מסכלים על איך זה נראה כלפי חוץ. עכשיו, יכול להיות שתבוא ותגיד לי – תשמע, אין פה אירוע פוליטי, לא שום דבר. כלפי חוץ זה נראה כאירוע פוליטי. מה לעשות? זה דבר אחד. דבר שני, תבינו, אירוע פוליטי זה לא אומר שמזכ"ל המפלגה יושב ונואם מול ההמונים ומניפים דגלים אדומים. תסלחו לי שאני מביא את הדוגמא הזאת, אני דווקא אוהב אותה. זה לא קשור לזה. זה לא קשור לזה. התוכן של האירוע יכול להיות תוכן אזרחי לחלוטין, לא קשור בכלל לפוליטיקה, זה לא קשור. זה קשור לפעמים גם המעטפת של מי שנותן לו את זה. זהו. אז זאת אומרת, יכול להיות שיהיו שמה ריקודים ושירים והצגות ומה שאתם לא רוצים. אבל בשורה התחתונה, המעטפת כפי שהצטיירה ברמת הפרסום, ברמת הזה, ושוב פעם, אני בכוונה לא נכנס פה לנושא של סמכות נחזית של מ"מ ראש הרשות, עד כמה הדברים, שתבין, כשאתה מחזיק בתפקיד ציבורי, ובזה אני אסיים, הרבה פעמים חשוב לא רק מה אתה מתכוון לעשות. בא בן אדם, כשבא מ"מ ראש העיר לחברה הציבורית והוא מפרסם חודש לפני זה או אפילו פחות, בסוף יולי יוצאת מודעה של אותה חברת הסעות ואומרת – תודה רבה,

מר פבל פולב : מה קשור? יש תשובה מההסעה הזאת? סגרו איתם משהו?

רשום שם אוטובוסים?

עו"ד שרון שטיין : אתה לא מבין את הנקודה.

מר פבל פולב : אני התכוונתי שתהיה תרומה.

עו"ד שרון שטיין : אבל זו בדיוק הנקודה.

מר פבל פולב : זה אירוע ציבורי, זה לא אירוע פרטי.

עו"ד שרון שטיין : אני אומר לך, עכשיו, לא אתה ולא אני ולא אף אחד שיושב

פה יודע מה עבר בראש של בעל החברה. מה הוא רואה? הוא רואה את מ"מ ראש הרשות פונה אליו ואומר לו – תשמע, יש אירוע,

מר יוסי חן : פה אני אומר לך, היועץ המשפטי, יש להם תחבורה, יש

להם גם כמה בעיות, הם צריכים שיעזרו להם.

עו"ד שרון שטיין : אני לא נכנס לזה. אני רק אומר לך דבר אחד, הדגש הוא על

איך הדברים נראים כלפי חוץ. עכשיו, יושב מנכ"ל חברת אפיקים, אני לא יודע מה עובר לו בראש. אולי הוא חושב שמפעילים עליו לחץ. אולי הוא לא חושב שמפעילים עליו לחץ. אבל הוא, מה הוא רואה? הוא רואה את מ"מ ראש הרשות, ש-3 שבועות לפני זה הוא פרסם לו במקומונים הודעת תודה על זה שהוא,

מר פבל פולב : זה היה ב... אחר בכלל. התחלפו הבעלים, מה קשור? זה לא

הבעלים שאני פניתי אליהם.

עו"ד שרון שטיין : ועכשיו הוא בא ומבקש ממנו – תביא לי בבקשה תרומה

אוטובוסים לאירוע. עכשיו, הפניה יכולה להיות תמימה לחלוטין, ממקום מאד נכון. אתה יודע, הדרך לגיהינום רצופה בהמון כוונות טובות. אבל אני לא יודע מה עובר בראש של הבן אדם הזה. אני לא יודע אם עכשיו הוא חושב, רגע, אמרו לי לפני זה שפבל הוא ראש ועדת תחבורה, הוא פועל בשם ראש העיר, אז אולי ראש העיר רוצה

עכשיו שאני אביא הסעה לאירוע הזה. אני לא יודע.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני רוצה להראות לכם שני דברים – זה מהאתר שלך, מר צ'רנוגלז, וזה מהאתר של פבל בעיתון.

עו"ד שרון שטיין: זה העיתון.

מר רון נחמן – ראה"ע: שניכם, באותה מפלגה שניכם. שניכם באותה מפלגה.

מר מקס צ'רנוגלז: לא, אני לא במפלגה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתם באותה חבורה. בוא תראה את ההזמנה הזאת. לודה, את יודעת לקרוא ברוסית? תקראי כאן, מה כתוב באתר של צ'רנוגלז, חבר המועצה.

מר מקס צ'רנוגלז: אני לא במפלגה.

מר רון נחמן – ראה"ע: מה כתוב באתר שלו, מי מזמין לאירוע.

גב' לודמילה גוזב: פבל פולב והמועצה הציבורית.

מר רון נחמן – ראה"ע: חבר מועצת העיר, הוא באתר הפרטי שלו כותב שפבל ואלה שמופיעים פה בוועדה הציבורית שלהם, אתם רואים איפה זה השמות שלהם, הנה, שהם עשו פה, אז אלה מזמינים באתר של צ'רנוגלז, בסיעה שלך שבירו, שאתה אפילו לא יודע את זה.

מר מקס צ'רנוגלז: הוא יודע את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אם הוא יודע זה לא טוב. אני רציתי להוציא אותו מכל זה.

מר מקס צ'רנוגלז: אני לא שומר דברים בסוד.

מר רון נחמן – ראה"ע: פה מה כתוב? לודה, מה כתוב פה בהזמנה של ממלא המקום שלי?

גב' לודמילה גוזב: פבל פולב ועיריית אריאל מזמינים.

מר פבל פולב: מועצה רשום פה, לא עיריית אריאל.

גב' לודמילה גוזב: 'מוניציפליטי'.

מר מקס צ'רנוגלז: רון, קודם כל, הפלייר לפרסום זה תמונה, מה שכתוב שם זה תמונה.

מר רון נחמן – ראה"ע: להגיד לך משהו?

מר מקס צ'רנוגלז: לא, שניה, תקשיב, אם אתה מאשים אז תקשיב.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני לא מאשים, אני מקריא מה כתבת, אני לא מאשים, אתה כתבת. זה עדות הנאשם.

מר מקס צ'רנוגלז: אז אני מסביר לך. אני מסביר שזו תמונה שקיבלתי כמו שכל הפרסום הגיע, כמו שכל הפרסומים מגיעים, ואני קיבלתי ופרסמתי. וכל הפרסום הזה, לפני שהתחיל כל הסיפור עם הפוליטי ולא פוליטי. אני שאלתי, האם יכול להיות, ופבל יכול להגיד, האם יכול להיות שם סמל של עירייה? כן. רק אחר כך התחיל כל הסיפור הזה עם פוליטי, לא פוליטי.

מר רון נחמן – ראה"ע : מי אמר לך על הסמל של העירייה?

מר מקס צ'רנוגלז : בהתחלה, כשזה היה, אני אמרתי – העירייה משתתפת?
משתתפת, כן.

מר רון נחמן – ראה"ע : בוא אני אגיד לך, תעמוד בבית המשפט היום, היום אתה תעמוד בבית המשפט ועורך דין יחקור אותך על מה שאתה אמרת ואיך שעשית, ופבל אותו דבר, יהיה לכם לא נעים לגמרי לעמוד שם. אני כבר אומר לך.

מר מקס צ'רנוגלז : לא. כי זה היה לפני כל המסמכים האלה.

מר רון נחמן – ראה"ע : הבעיה שלי, צ'רנוגלז, אתה יושב במפלגה, בסיעה, שהיא אופוזיציה לי. אני מכבד את זה. אין לי בעיה. שהאופוזיציה תפקידה לעשות את הכול כדי להפיל את השלטון, לתקן. אין לי בעיה. אתה יכול לכתוב באתר שלך מה שאתה רוצה, אתה יכול לכתוב בפליירים. כל אחד ואחד יכול לעשות. ללכת ל'מה בפתח'. אין לי בעיה בדברים האלה. לאדון עדי גלר עם ה'אטרקציה', אין לי בעיה. זה לגיטימי. לא לגיטימי ש-מ"מ ראש העיר לוקח עורך-דין בשם מרחב, שהולך לתבוע,

מר מקס צ'רנוגלז : יכול להיות.

מר יוסי חן : מה זה יכול להיות?

מר מקס צ'רנוגלז : אבל אני לא קשור לזה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה קשור לזה.

מר מקס צ'רנוגלז : לא.

מר יעקב עמנואל : אתה בתוך הביצה הזאת.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה בתוך החגיגה. אתה לא יכול להגיד – אני לא רואה, לא רואים אותי.

מר מקס צ'רנוגלז : אני לא קשור למפלגה, אני לא קשור לסיפורים האלה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני חושב שהנושא מוצה. אני אומר לך פבל, התחלתי את האירוע הזה, אני כראש העיר, בכוונה הכי טובה לבצע את זה. הנחיתי את כולם.

מר פבל פולב : גם אני.

מר רון נחמן – ראה"ע : התוצאה היתה שאתה הונית אותי. אתה שיקרת לי. אתה לא נתת את האינפורמציה הנכונה. אתה בזה הפרת את האמון שלי בדך. אני אומר את זה כאן לפרוטוקול, כרגע, שתדע. אני אמרתי לך שאני הולך לקיים איתך שיחה ב-4 עיניים, אני אקיים איתך שיחה ב-4 עיניים ואתן לך עוד כמה דוגמאות שלא רציתי מפאת, אתה יודע, צנעת הפרט או משהו, לא רציתי לחשוף את הכול פה היום. אבל אתה תקבל את כל הדברים האלה ואז נצטרך לחשוב בדיוק מה עושים.

מר פבל פולב : בסדר גמור.

מר רון נחמן – ראה"ע : תודה רבה.

חנה גולן
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העירייה

ריכוז החלטות:

1. הצעה לסדר יוסי חן – "אסיפת חפצים משומשים ברחבי העיר רק על ידי תושבי העיר אריאל".

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הצעת ההחלטה כפי שהוצעה על ידי ראה"ע מר רון נחמן כלהלן: מועצת העיר מסמיכה את היועץ המשפטי להביא בפני מליאת המועצה בישיבתה הבאה המלצות כיצד לנהוג בסיטואציה של אסיפת חפצים משומשים ברחבי העיר.

2. הצעה לסדר "אריאל ביתנו" + יוסי חן:
א. "מחירי הצהרון בגני הילדים לשנת הלימודים תשע"א".
ב. "הצעה להעלאה מדורגת במחירי הגנים לפי הפירוט הבא: העלאת המחירים ב-10% לשנה בפריסה לשלוש שנים".

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הצעת ההחלטה כפי שהוצעה על ידי ראה"ע מר רון נחמן כלהלן: מועצת העיר מכירה בבעיות של הזוגות הצעירים באריאל ותפעל לכינוס ועדת הכספים כדי לדון בנושא מחירי הצהרון בגני הילדים וההצעה להעלאה מדורגת במחירי הגנים, תוך כדי בדיקה מדוקדקת על ידי מבקר העירייה. ההצעה שתגבש בוועדת הכספים תובא לדיון במועצת העיר.